

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنْ لَّهُمُ الْجَنَّةَ

اِلَّا اللّٰهَ

DAVET

DAVET

Aylık İslâmî Siyaset ve
Kültür Dergisi
OCAK/1990
Yıl: 1 Sayı: 1

İÇİNDEKİLER

Takdim	4
Başyazı	5
Şiir	
Kâside-i İslâm	7
Başlarken	
Duâ - Niyâz - Münâcâât	8
Seyyid Fazlullah ile Mülâkat	
Hizbullah HAKVERDİ	10
Kur'an Ayetlerinden Işıklar	
FATIHA SÜRESİ	
Abdullah KULOĞLU	18
Hadis-i Resulullah (a.s)'dan İlâhî parıltılar	
Abdullah KULOĞLU	20
Afganistan cihadı 11 yaşında	
Hilmi KOCAASLAN	22
Doğu Blok'u çöküyor	
Da'vet - Araştırma	27
1989 yılını geride bırakırken	31
İmam HUMEYİNİ'nin Gorbaçov'a mektubu	36
Hizbullahi Kadınlara	
Kadının gerçek kimliği	
Abdullah KULOĞLU	38
EYYAMULLAH üzerine	
Hilmi KOCAASLAN	41
Hz. İSÂ (a.s)'ın doğum yıldönümü münasebetiyle	
DA'VET	48
Eyyâmullah'dan bazı bölümler	49
Hz. FATİMA'nın doğum yıldönümü ve	
"Müslüman Kadınlar Günü" dolayısıyla...	50
Yolumuzu Aydınlatan Kadim Şehidlerimizden	
"GENÇ ŞEHİD VE ESHAB-I UHDUD"	
Abdullah HOCAOĞLU	51
Hizbullahi Gençlere	
"İnsanın yaratılış gayesi"	
Seyfullah PUTKIRAN	55
Çocuklarla Başbaşa	
"Hüviyetimizi Tanıyalım"	
Hasan-zâde	60
"İslâmî Düşünceler Kongresi"ne sunulan Tebliğ	
Hizbullah HAKVERDİ	65

Hizbullahî ümmetin sesi olabilme cehdi içerisinde olan Derginiz 'Da'vet'in yazı ailesi olarak, siz kardeşlerimizi Allah-u Teâlâ'nın sonsuz selâmlarıyla selâmlıyor, hepinize başarılar ve esenlikler diliyoruz...

Yüce Rabbimize nihâyetsiz hamdolsun ki; ilk sayımızı çıkarmış bulunuyoruz. Bununla da, ancak; Rabbimizin teveccühünü, beğenisini 'mutlak' plân'da esâs almış olduğumuzu, bilhâssa vurgulamak istiyoruz... Ki; gerisinin de, zaten O'nun (c.c) Rahmetine ve tasarrufuna bağlı olduğuna inanıyoruz!..

Derginizi ta'kib edebilme imkânını bula-bildiğiniz sürece, sizlerin de bizzât müşâhede edeceği vechiyle, derginiz; şüpheşiz Hizbullahî-Inkulâbî bir çizgiyi 'esas' alacaktır. İslâmî siyâset ve ferâset metodunu ta'kib etmeye çalışacak, ancak 'çift ve çok standart' anlayışından ve uzlaşmacı tavırlardan, kutuplar arası uzaklıkta bulunacaktır... İslâmî mes'eleleri, aslâ 'polemik' konusu yapmayacak, her mes'ele de 'ciddiyet' ve 'samimiyet' çizgisini- karakterini temel düstür ve prensip edinecektir.

Hizbullahî-Inkulâbî çizgiyi, 'Tufeyli' ve 'sempati' bir çizgiden çekip, 'Kemâl' ve 'Öğretî' noktasına oturtmaya çalışacak olan derginiz; 'surf redci, reaksiyoncu, anti-tezci ve salt slogançı' bir gidişâtın, kapsamlı bir İslâmî oluşumun ve hareketin 'alt yapısını' teşkil edemeyeceği;.. Mes'elenin, Tevhidî mektebin bütünlüğü içerisinde ele alınması, yani 'isbatı, tezi, aksiyonu ve mektebî ruhu' beraberinde getiren-bünyesinde taşıyan bir 'nefy' esprisi ile mücehhez **Inkulâbî** güçlü bir temel inatılması-oluşturulması ve geliştirilmesinin gerekliliği.. kanaatini taşımaktadır. İşte; bu 'inkulâbî-mektebî' çizgi ve çerçeve, yayın siyâsetimizi belirleyip ta'yin etmiş olacaktır...

Net 'Muhammedî İslâmî' temsil eden Hizbullahî-Inkulâbî çizgi'nin 'itikadî, amelî, ilmî, irfanî, ahlakî, fikhî, siyâsî, cihâdî, idârî, tarihî ve fikrî..' boyutlarının tümünü bir 'küll' hâlinde 'esâs' alacak; değişik başlıklı yazılar arasında bu boyutların tümünü işlemeye çalışacak olan derginiz; Hizbullahî ümmetin bütünü (erkek-kadın, büyük-küçük hepsini) göz önüne alarak, 'ilgili köşeler' ve kürsüler açmak suretiyle, muhtemel boşluktan doldurmaya, 'insan' faktörü karşısında 'bütünlük' arzetmeye çalışacaktır...

Genel yayın hatlarını kısaca belirttiğimiz, derginizin bu sayısındaki muhtevâ, tâbiâtıyla bir 'haber bülteni' niteliğinde değildir. Zâten, **Aylık ve mektebî** dergilerden, böyle bir şeyin gözlenmek istenmesi de yanlıştır. Ancak, Mektebî çizgimizle alâkalı haberlerin-gelişmelerin kısâ, fakat ideolojik analizlerini göreceksiniz. Her ay, çizgimizle münâsebeti olan bir mülâkat takdim etmeği hedeflemiş oluyor; ve, Seyyid Fazlullah ile yaptığımız mülâkatı da, bu sayıda takdim etmiş bulunuyoruz. 'Belge' niteliğinde olması ve ileride polemiklere vesile olmaması için, yaptığımız-yapacağımız bütün mülâkâtları 'kasetlere' kayd ederek, yanımızda 'mahfuz' olarak bulundurmaya, prensip edinmiş olduğumuzu da, yeri gelmişken bilhassa belirtmek istiyoruz...

Rusya'nın, sömürgecilik tarihinde -belki de-yediği en büyük hezimet olan, Afgan işgalinin 11. yıldönümü dolayısıyla, 'kapak' konusu bir yazı ile; 'doğu bloku'ndaki gelişmelerle alâkalı, kısa haber-yorum niteliğindeki bir başka yazı, derginizin bu sayısında yer almaktadır. Ayrıca; geçen milâdî yıl içerisinde idrak ettiğimiz, acı veya tatlı hatıraları ile başbaşa kaldığımız birkaç 'önemli' geçmiş olaylara da, bu sayıda yer vermiş bulunuyoruz. İmam Humeyni'nin (R.Aleyh), istikbâle ışık tutan, **Gorbaçov'u İslâm'a Da'vet** mektubunu da, yazılışının 'yıldönümü' ve muhtevâsının zuhur etmekte olduğu dolayısıyla bu sayıda 'iftihârta' takdim ediyoruz...

Fikrî-mektebî ağırlıklı yazıların da analizini sizlere bırakıyoruz... Yalnız; bir-kaç sayıdan sonra, karşılıklı sohbet niteliğinde olacak; ve **inkulâbî-mektebî** çizginin 'netleşmesini' sağlayacak olan 'murakabe kürsüsü'nü, siz kardeşlerimiz için açacak, hiçbir polemige mahal bırakmadan, 'çözülmemiş', yahud 'netleşmemiş' her türlü 'mektebî' (akidevî, amelî/mezhebî, siyâsî..) mes'elelerimizi 'adaletle' kardeşçe ve en azından 'takrib-i mezahib' noktasında ele almaya, böylece 'İslâmî Vahdet'in gerçek anlamda gerçekleşmesine beraberce ve elbirliği ile çalışmış olacağız, inşaallah... Tevfik ancak Allah'dandır...

Vesselâmu Aleyküm ve Rahmetullah.

DAVET

İSLÂMÎ DA'VET

-BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM-

İnsanoğlu, 'Fırat Dini' olan 'İslâm' üzere yaratılmış olup, yine fıtrî ve enfûsî 'Temayülü' dolayısıyla *Hakk* ile *Bâtıl*, *hayır* ile *şerri* kendi ihtiyârı ve irâdesi ile 'tercih' edebilecek bir yapı ve karakter arz etmektedir. *Hak* ile *Bâtıl*'ın mücadele alanı olan, kişinin 'enfûs' ve 'afâkî' dünyası, bu iki zıt kutbun sürekli olarak 'da'vet' (çağrı, nüâns farkıyla tebliğ) bombardmanı altında bulunmaktadır. Tek olan Hakkın karşısında bulunan sayısız *bâtulların*, çok çeşitli (ba'zen Hak kılıklı) ve renkli sesleri arasında 'Hakkın' net çağrısını duyamayan, yahut 'temyiz' edemeyen insanlık, çoğu kez bilmeden ve farkına varmadan (*Hak* zanniyle) *bâtullardan* birini tercih etmek talihsizliği ile karşı karşıya gelmektedir...

Tagutî düzenlerin ve emperyalist güçlerin iktidarda bulunduğu toplumlarda, İlahî gerçeklerin kaldırılmış olması; veyahut dejenere edilerek insanlığa sunulması; *vahiy kültürünü* elde edebilme imkânından mahrum bırakılmış bulunan, lâkin dinî gayreti gereği *Hakka* insanlığa ulaştırmak isteyen bir kısım müslümanların da 'yanlış' veya 'eksik' bir 'da'vet' mekanizmasını işletme ameliyesinde bulunması.. neticesinde beşeriyet, büyük ölçüde 'gerçek İslâm'la' (çoğunlukla) muhatap olamama bahtsızlığını -maalesef- yaşamaktadır. Bundan dolayıdır ki; insanlığın büyük bir kısmı 'İslâm'dan mahrum' ve uzak, hatta değişik *bâtıl 'ideolojilerin'* kurbanları olarak yaşarken, bir kısmı da gerçek *İslâm* zanniyle, tagutî düzenlerin 'örgütlediği' ve 'sınırlarını' belirlediği bir İslâm, yani 'emperyalistlerin güdümündeki İslâm', diğer bir tabirle 'Amerikanlı İslâm' salıncağına binip-avunup gitmektedir. Bu hazin durum; gerçek mü'minleri ve imanlı gönülleri derinden derine yaralamakta, rakik kalplerini yakıp kavurmakta ve sürekli olarak 'Lâ Havle...' ler çekirtmektedir...

Başta, (büyük çoğunluğu ile) 'İslâm Toplumu' olarak, beşeriyetin bu yürekler acısı durumu karşısında, 'Muhammedî İslâm'ın' gönüllü müdâfiliğini üstlenmiş bulunan 'Hizbullahî Müslümanların', bütün beşerî ve afâkî za'fiyetlerden -mümkün mertebe- kurtularak, büyük bir liyâkat ve ciddiyetle 'İslâmî Da'vet' mekanizmasını 'Mektebî' plân'da ve 'İnkılâbî' tarzda işletmeleri; 'Muhammedî İslâm'ın' üzerine çekilmiş bulunan 'sun'î ve beşerî' perdeleri aralamaları, yahut tamamen yırtmaları, hayatî bir zaruret ve en yüce

İslâmî bir vecibe ve hizmet olarak karşımıza çıkmaktadır... Emperyalizmin iki kolundan biri olan 'doğu bloku' nun (komünizmin) her cepheden tamamen yıkıldığı ve darma-dağın olduğu şu günlerde, 'Batı Bloku' emperyalizminin 'mümessil' ve ağası durumunda olan 'Büyük Şeytan' Amerika'nın 'İslâm İnkılabından' üst üste yediği 'unutulmaz' şamarlar karşısında 'sığındığı' ve 'Muhammedî İslâm'a (İslâm İnkılabına) karşı yardım talebinde bulunduğu, bir kısım -sözde-müslüman olan, 'Güdümlü (Amerikanlı) İslâm' çevrelerine karşı, daha bir uyanık ve müteyakkız bulunmamız icab etmektedir...

Hükmen, zâten 'Tek Millet' olan küfür dünyasının, 'Doğu Bloku'nun tamamen çökmesinden sonra, 'Amerikan Emperyalizmi'nin' öncülüğünde, fiilen ve gerçekten de 'Organize edilmiş tek güç' haline gelme ihtimallerinin bulunduğu şu günlerde, Hizbullahî Müslümanların, daha da bir azim ve bilinçle 'Muhammedî İslâm'ı' ihyâ ve küfür dünyasına karşı 'topl'u' bir mukavemet gücünü elde edebilme zmnında, *İslâmî da'vetin* Nebvî ve Kur'anî unsurlarına işlerlik kazandırıp, 'Milyarlık İslâm ordularını' (maddî ve ma'nevî plân'da ve) mümkün olan en kısa bir süre içerisinde devreye sokup, harekete geçirebilmenin yollarını araştırıp bulmaları ve bu hususta 'İslâm İnkılabındaki' uygulamalardan ilhâm almaları gerekmektedir...

Beşerî ideolojilerin tamamen iflâs etmesinden dolayı, 'Muallâkta' kalan 'milyarlık kitleler, yegâne *Hak Nizam* olan 'İslâm'ın kurtuluş çağrısına, İlahî ve nurânî kucağına şiddetle muhtaç durumda bulunmakta, fıtratlarındaki iştiyâk ve temâyül, gerçek *İslâmî da'vetin* Kur'anî işaretini beklemektedir. Vaki olacak olan gerçek ve şümillü bir *da'vetle*, insanlığın büyük bir kesiminin 'Amerikan Emperyalizminin' dolaylı veya doğrudan, güdümü altındaki muhtelif (renkli ve kılıklı) ideolojilerine kaymaları önlenmiş, kaymakta olanları engellenmiş, kaymış (ve içinde) olanları da kazanılmış olacaktır. Ki, bu da; küfür dünyasının ve (bilinçli veya bilinçsiz) uşaklarının zayıflamasını, belki de yıkılmasını; *Muhammedî İslâm Cephesinin* de büyük ölçüde güçlenmesini, insanlığın 'Kurtuluşu' için tek alternatif olmasını ve dünyanın bugünkü menfi dengesini alt-üst ederek 'Muhammedî İslâm'ın mutlak hükümrânlığını doğuracaktır...

Binâenaleyh; gerçekten *Hizbullahî* olan müslümanlar, *İslâmî Hareketi* sadece 'Sloganik'

bâzda ele almamalı; her İslâmî 'Şiâr'ın (slogan'ın), bir ruhu, bir yapısı, bir pratiği olduğunu bilmeli; ona göre de bunun 'canlı' bir timsâli olarak, konuya her yönüyle ve bütün boyutlarıyla bakmalıdır. Bu da; İslâm'ın temeline inmeyi, meseleyi yeni baştan derinden ele almayı, 'Nebevî ve Mektebî' bir yapılanmayı gerçekleştirip, bu yapı ile 'Muhammedî İslâm'a da'vet kapısını açmayı gerektirir...

İşte; Hizbullahî Müslüman kardeşlerimizle, 'Bu çerçevede' içerisinde 'İslâmî Hareketin' inkılâbî çizgisini 'birlikte', el-elle ve omuz omuza tesbit etmek ve bu çizgide lâıkyı vechiyle yürüyebilmek için çıktığımız bu yolda, 'Muhammedî İslâm'ın ve İslâmî da'vetin esprisini kavramış olan kardeşlerimizin samimi ve ciddi alâkalarını ümid ederken, Yüce Mevlâmızın tevfikini ve inâyetini niyâz ederiz...

Da'vet

" KASİDE-İ İSLAM "

Ne ulvî, din için çarpan yürekler medh'e şâyân'dır;
Gönül ayine-i devrân değil, mirât-ı sübhân'dır...

Hayat iksiri kaybolmuş, mâriz olduysa cem'iyet;
Terâkkilerle umrân-ı âzimet, Râh-ı Kur'an'dır...

Kopar zannetme, `Hab'ul-lah' olan zincir-i imanı;
Ölümler Bekleyen biçâre, iz'ânın perişan'dır!..

Fedâ-yı can edip geçmiş hayattan din için ceddim;
Bugün, Ağyâra volkanlar saçan ferman, o fermân'dır!

Fûtûrsuz ömrünün `Piş'inde ürpersin mehâlikler;
Esir olmuş sefilâne ömür, insana zindândır!..

Ne alçak ruh taşır, yardım edenler zulme, Gümrah'a!..
Ayânen sureti, ikrâr eder: Kelb-i Beyâbân'dır!..

Köpekler takla atmaktan, alır zevk en deni his'den;
Koşar zilletle da'vâdan o dâ'vâya... Şitâbân'dır...

Denâet ehli kıvransın, yürürken sen de Râhın'da;
Çevirmek isteyen yoldan, âcâib `Hizb'üş-Şeytan'dır!..

Geçip ez, çiğne... Zulmetler dağılsın şimdi ufkundan;
Köpekler ürmesin! Zirâ, bu meydân `Yurd-u Arslan'dır!..

Fedâ-yı can eden, ölmez... Hüdâ râhında `İkdâm'dan;
Olur `Hak' nâmı kalblerde, bekâ mülkünde sultan'dır...

Verir insana izzetler, ne ulviyyet düşün! Zirâ;
İşin, hissin, düşüncen Hakka mesned'dir, Nigâhbân'dır...

Ne ulvîdir, `Sadâkat' mâyesinden yükselen kalân!..
Cihan sarsılsa, düşmez taş... O `Bünyân', öyle Bünyân'dır!..

Refâkat eyliyor efkâna satvetli mâziler;
Fezâlar almıyor artık.. Bu iman, bak ne iman'dır!..

Kesilmez ruh veren İslâm'a, satvetler saçan günler;
Baharın nefh-i sûrundan gelen `Tefhîm'le âsân'dır!..

Ölüm saçsın, eşedd zulmünde istikrar bulup zâlim;
Kaçarsam kahpeyim!.. Zirâ, yolum Hak'dan nümâyân'dır!..

Fâkirâ, haykırıp `İlâm'a' gelmişsin, bilip Hakka;
Hakikat, Feyz-i Kur'an'dan gelen İlân, bu İlândır!..

Muhammed eş-Şarkî

BAŞLARKEN

Bismillahirrahmanirrahim

İlâhî! Ya Rabbi!...

Senin, bütün kâinâtı kuşatan 'Mutlak Uluhiyetine' ve 'Rububiyetine' müteveccihen, 'mutlak bir fakr ve acz' içerisinde, 'ubudiyetin' her türlü ile bütün 'Zerrât-ı vücudumuzla' yönelir; nihayetsiz 'İn'âm ve ihsanına karşı bütün mevcudâtın lisân-ı hâl ve kallerinden çıkan 'kelimât-ı Tayyibe' ve 'Teshihât' adedince ve envâunca, her cihetten sonsuz hamd-ü senâlarımızı ve şükürlerimizi mütezellilâne bir tarzda sunar; 'İzzet-i Celâlınden' her nev'i lâtuf, ihsan, inâyet, nusret ve himâyenin ilâle-ebed devâmını niyâz ederiz!..

Fahr-i Alem ve Rahmet'el-Lil'Alemîn olan Ol Habib-i Ekrem'in Hazret-i Muhammed Mustafa'ya, kardeşleri olan bütün Enbiyâ'ya, 'eimme-i Hûdâ' olan mutahhar ehl-i Beyt'ne, Ümmehât'ül-mü'minîn olan Pâk Ezvâcî'na, insanların hayırlıları olan Eshâb-ı Kirâmî'na, surat-ı müstakim üzere bulunan mübarek 'tabîni'ne' ve sâlih izleyicileri'ne, Cihan-Şâmul İslâm İnkılâbî'nun günümüzdeki müessisine ve mevcud Rehberi'ne, kan-içici kâfirlerin ve zalim tağutların amansız düşmanları ve 'Muhammedî İslâm'ın' bekçileri olan 'Hizbullah ordusuna' 'Zerrât-ı Mevcudât' mikdârınca Salât-u Selâmlarımızı arz ve takdim ederiz!..

Ya İlâhî! Ve Ya Rabbi!..

Biz ki; aciz, fakir, zayıf, zelil, garib ve biçâre kimsesiz kullarınız! Biz ki; şu vahşetgâh olan fânî dünyada gârib ve avâre ve boynu

bükük bir hâlde dolaşmaktayız! Biz ki; dağların bile yüklenmekten çekindiği ağır, büyük ve mukaddes bir emaneti yüklenmiş bulunmaktayız!.. Biz ki; bu İlâhî 'Emanetini' yerine getirebilmenin hesabı içerisinde 'mutlak bir acz' içinde kıvrım kıvrım kıvrılmaktayız! Biz ki; 'Hayât-ı Ebedîyeyi' elde etme veya kaybetmenin endişesi ve ateşiyle yanmaktayız!.. Biz ki; servet, asâlet ve saltanat gibi.. maddî ve dünyevî güç ve unsurlardan desteksiz olarak yaşamaktayız!.. Biz ki; 'Mustaz'af Müslümanlar' olarak, tağut-zalim kâfir-i mutlak düzenlerin esaret zincirleri altında can çekişmekteyiz!.. Biz ki; 'İlâhî Emânetini' yerine getirebilmek, yüce dinini 'İkâme' edebilmek ve 'İlâhî Hükümlerini' kaldırmış kefere güçlere öldürücü darbeler indirebilmek için, senin sonsuz kuvvetine, kudretine, nusretine ve yardımına muhtâcız!.. Biz ki; 'Ezeli Misâka' sâdık acizleriz! Ve; bu misâk uğruna kayımsız canlarımızı adanmış, Huzur-u Kibriyâ'na şehadet merdivenleriyle çıkmaya talib nâçârlarız!.. Bütün bunlar için gerekli olan, maddî ve ma'nevî gücü bahşedesin diye, niyaz ile 'Bab-ı Rahmetine' geldik! Bunun için de, yalnız Senin Rahmetine ve Kudretine güvenmekte, yalnız Senin lütfuna ve yardımına dayanmaktayız!..

Ya İlâhî! Ve Ya Rabbi!..

Sana ma'lûm olduğu üzere;.. Zât-ı Ulûhiyetine karşı 'İsyân' bayrağının açıldığı; 'Tuğyâna' çağırıldığı; ufuklarının şirk-küfür

ve zulümle karartıldığı; din-namus ve şereflerin 'alınup-satıldığı' ve ayaklar altına alındığı; caddelerinde, sokaklarında, meydanlarında, işyerlerinde, hülâsa tüm yerlerinde şirk-küfür-fisk-fücur-zulüm ve fuhuş na'ralarının atıldığı; şeytanî güçlerin hakimiyet kurduğu ve her nev'i muzır haşerâtın kol gezdiği bir dünyada doğmuş ve orada yaşamağa 'mahkâm' bulunmaktayız!..ve; Yüce dinine o dinin mukaddes prensiblerine karşı, amansız bir 'savaş' başlatmış ve bu savaşın sürdürülmesine kendilerini adanmış olan mürted-kefere güçlerin, müslümanlara karşı 'Hodr-i Meydan!' demelerine mukavemette bulunmamakta, 'Küfürnâmeleri' karşısında -ne hâzindir ki- suskun kalmaktayız!..

İşte; ey Yüce Rabbimiz! Ve Güçlü mevlâmız!.. Senin ve biz âciz kullarının bu azılı düşmanlarına karşı, bize, Sen yardım et! Bu rezil düşman gûruhlar karşısında, Sen bizleri zelil kalma!.. Yüce dinine karşı amansız savaş açıp sürdüren bu hâşerelerin, imanın nuru ve aksiyonu ile dezenfekte edilip temizlenmesi görevi ile biz âciz kullarını şerefyâb eyle!.. Hakkın Bâtulâ karşı mutlak hakimiyetini tahakkuk ettirebilme ve 'Bâtulâ' Hakkın keskin İlâhî kılıcı ile yok edebilme gücünü ve imkânını Sen lütfeyle! Bu yolda, bütün müslümanları topyekûn seferber kalıp 'Hizbullahî' bir çizgide 'İslâmî Vahdeti' tahakkuk eyle!.. Hizbullahî müslümanlara, Sen; kudret, azâmet, heybet ve şecâât ver! "Muhakkak ki Hizbullah olanlar, Gâlib olacaklardır!" (Maide:56) İlâhî va'dini, şu âciz kulların için de gerçekleştire! Ki; yegâne dayanağımız, yardımcımız ve sığınacağımız Sensin, Sen!. Ya İlâhî ve ya Rabbi!..

İlâhî! Ya Rabbi!..

Bizleri, her nev'i açık ve gizli şirk'den-küfürden-zulüm'den ve fisk'dan vikâye eyle! Nefsin her çeşit hilesinden-desîsesinden, hevâ ve hevesinden azâde eyle!. Her türlü riyâ, kibir, zillet, hâsed, nifâk, isyân, fütne ve atâlet illetlerinden biz acizleri bert eyle! Ve; gerek 'büyüklük', gerekse 'aşağılık' Kompleks'inden bizleri uzak eyle!.. Yüce dinine 'lâyık' neferler - hizmetkârlar eyle! Bu yolda son nefesimize kadar izzetle ve şerefle yürüme bahtiyârlığını bizlere ihsân eyle!.. Tağutî düzenin ve uşaklarının her nev'i tuzaklarına karşı, Sen, Yüce İzzetinle bizleri himaye eyle! Zâlimlerin zulmüne, fâsıkların fiskına, fâcirlere fûcuruna, hâsidlerin hâsedine, hânnâsların vesvesesine ve şeytanın iğfâline.. karşı, bizleri Sen, Yüce Himayene alarak koru!.. Senin İlâhî himâyene ve muhâfazan olmazsa, bu acimizle ve za'fuzla birlikte bu kadar düşmanlara ve bu denli saldırılara karşı nasıl mukavemet edebiliriz?..

Evet; İlâhî, Ya Rabbi!.. büyük bir acz, fakr ve tezellül içerisinde geldiğimiz 'Dergâhu İlâhinden' bizleri eli boş döndürme! Bizleri maddî ve manevî yönden siyânet eyle! İslâmî Hareket için gerekli her türlü gücü, imkânı, vesileyi ve vâsıtayı Sen, yüce fazlunda lütfeyle! Ve; bizleri güçlü bir iman, ihlâs, amel, takvâ, azim, sabr-u sebât, şuur, fıkah, ilim, irfan, bâsiret ve ferâsetle 'mükemmel' bir tarzda 'mücehhez' kal!.. Ki; Sana lââyık bir 'kul' ve Yüce 'Dinine' ehil bir 'Hizmetçi' olalım!.. İnşâallah!..

Davet yazı ailesi

Not: Gelecek sayı Kumeyl duâsı ve meâlî

ALLÂME SEYYİD MUHAMMED HÜSEYİN FAZLULLAH İLE BİR MÜLAKÂT

Hizbullah HAKVERDİ

Uluslararası İslâmî Düşünceler Konferansı'na ve Şafakta 10 Gün Merasimleri'ne davetli olarak gittiğimiz İran İslâm Cumhuriyeti'nde, birlikte kaldığımız İnkâb Oteli'ndeki hususî odasında, bir grup Türkiye'li kardeşlerle beraber Seyyid Fazlullah ile buluşma ve sohbet etme imkânı bulduk. Irak'lı ve Arap asıllı olan Seyyid Fazlullah, yüce İslâm Peygamberi Hazret-i Muhammed Sallallahü Aleyhi ve Sellem Efendimizin "Pâk, Tâhir" neslinden, yani Ehl-i Beytinden'dir. (Kî; Seyyid ünvanını bundan dolayı taşıdığı mâlumdur.) Zaten, mübarek simasını ve nurani çehresini seyreden bir adam, derhal seyyidliğine hükmedebilir...

Dünya kan içicilerinin karşısında "volkan" gibi duran bu İslâm kahramanı, bizim gibi âcizlerin karşısında, adeta "tevâzu

**Dünya
kan içicilerinin
karşısında
"volkan" gibi
duran bu İslâm
kahramanı,
bizim gibi
âcizlerin
karşısında, adeta
"tevâzu âbidesi"
haline gelmişti.**

âbidesi" haline gelmişti. Böylece; "Ezîletin Ale'l-Mü'minin, Eşiddâ'u Ale'l-Kâfirin.." (Mü'minlere karşı çok zelil, alçak gönüllü; kâfirlere karşı çok izzetli ve vakarlı... Mâide:54); "... Eşiddâ'u Ale'l-Küffâri Rühemâ'u Beynehüm.." (Kâfirlere karşı çok şiddetli ve heybetli; kendi aralarında gayet

merhametli ve yumuşak...;Feth:29) gibi, Kur'an ayetlerinin mücessem bir timsâlini ve tezâhürünü andırmasına karşımızda te-bessüm ediyordu...

Etrafında cıvı cıvı dolaşan Lübnan'lı Hizbullahlar, bizlere ayrı bir tad, lezzet, iştîyâk ve inşirâh veriyor; dünya İslâmî hareketleri için bir 'ümid ışığı' ve 'İlhâm Kaynağı' oluyordu... İşte; bu lâhuî atmosfer içerisinde, Seyyid Fazlullah ile bir müddet genel sohbetten sonra, Türkiye'li unkalâbi Müslümanlar'a hitâb eden aylık dergimizde yayınlamak üzere kendisi ile mülâkâta başlıyoruz. sayın M. Turabî ve diğer iki İranlı arkadaşın aracılığı ile gerçekleştirilen bu mülâkâtın, Hizbullahî Müslümanlara gayet faydalı olacağı, hatta, 'Işık Tutucu' özelliği haiz olduğu kanaatindeyim.

**Büsmihi Taâlâ!
esselamü Aleyküm ve
Rahmetüllahi ve Berekâtühü..**

- Biz, Türkiye'li 'Mahcub' ve 'Lâik-zede' (Lâiklik kasrgasıyla perişan olmuş) müslümanlar olarak, zât-ı âlinizin ülkemiz ve müslüman halkımız hakkındaki düşüncelerinizi, kanaatlerinizi, irşâd ve tavsiyelerinizi öğrenebilir miyiz?

- Bismillahirrahmanirrahim! Yegâne izzet ve azâmet sahibi olan Allah-u Taala'ya hadsiz Hamd-ü senâlar; yüce Rasûlü Hz. Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi ve Sellem Efendimiz'e, kardeşleri olan enbiyâ'nın

tümüne, eshâb-ı ahyârı'na, tâhir-mutahhar âli'ne, pâk evvâc'ına, sâlih izleyicilerine ve hidâyet imamlarına, Kerbelâ'nın mazlum şehidlerine ve tüm şühedâ'ya, asrın İmamı'na ve Hizbullahî Ümmeti'ne salâ-t-ü sclâmlar olsun!..

Bundan sonra, evvelâ şu hususu bilhassa belirteyim ki; Türkiye'li müslümanlar, sâir müslüman kavimler gibi Tarihin değişik zamanlarında İslâm Dinine büyük hizmetler etmiş; İslâm'ın Tevhid bayrağını, küfür dünyasının

değişik bölgelerinde şerefle dalgalandırabilmiştir. Bilhassa, Osmanlı Dönemi'nde bunu daha fazla müşâhede edebilmekteyiz. Gerçi, Osmanlı dönemlerine âit pek çok tenkidlerimiz ve itirazlarımız vardır. Hususân, İslâm Alemi'nin 'Batı Kültür Emperyalizminin' ve 'Lâik-batıcı düzenlerin' hukuk, ahlâk, fikir ve kültür bombardımanı altında kalmasının, bırakılmasının vastası ve sebebi, belki de baş âmilî Osmanlılar olmuştur. Osmanlıların, bilhassa son dönemlerinde

uyguladıkları yanlış siyâsî, içtimâî, askerî, iktisâdî, fikrî ve kültürel politikaları yüzünden, İslâm Alemi bugünkü elim ve fecî duruma gelmiştir.

Bununla birlikte, Müslüman Halk olarak, uzun bir süre Kur'an-ı Kerim'in Bayraktarlığını yapmış, küfür dünyasına karşı İslâmî bir siper ve kılıç rolünü oynamıştır. Bilhassa, batı emperyalizmi için 'Serhât' konumunda olan Türkiye İslâm toprakları, tarih'in büyük bir kesiminde, gerçekten de İslâm Alemi'ne 'hâmilik' görevini yapmış, adeta 'İslâm'ın nöbet' bölgesi hâline gelmiştir. İslâm Milletinin önemli bir unsurunu teşkil eden Müslüman Türk Kavmi'nin İslâm'a ettiği hizmetlerini; diğer İslâmî kavimler gibi 'İslâm Ordusu'nun vurucu bir gücü olduğunu aslâ inkâr edemeyiz!..

Fakat, heyhât ki; öyle bir zaman gelmiş, İslâm'a hizmette 'yarış' içerisinde bulunan bu kavim, nifakî oyunlarla ve entrikalarla karşı karşıya gelerek, artık, İslâmî hükümleri kaldırmada ve İslâm Alemi için İslâm aleyhtarlığında 'öncü' olmaya ve bu hususta 'baş rolü' oynamaya başlamıştır. Türkiye'de, İngilizlerin telkinâtı ile gerçekleştirilen ve İslâm aleyhtarı bir karakter arzeden bir sürü gayr-i İslâmî eylemler; İslâm Alemi'nin tümü için olumsuz bir çıkır açmış, İslâm'dan çıkma hareketlerini ve gayr-i İslâmî rejimleri doğurmuştur. Gerçi biz, emperyalistler ve uşakları tarafından gerçekleştirilen bu 'Dinden dönme, dini yıkma ve küfür benimsene' eylemlerinin bir avuç halk düşmanları tarafından gerçekleştirilmiş olduğunu ve aslâ Müslüman halka bilinçli bir biçimde dayanmadığını ve Türkiye'li müslüman halkın çoğunluğu tarafından tasvib edilmediğini biliyoruz. Onun için de, Türkiye'nin müslüman halkına ekseriyetle olumsuz bakmıyoruz. Ama, İslâm Alemi'nin tüm

müslüman halkları, Türkiye'li müslümanlardan tekrar tarihî ve İslâmî misyonlarını icrâ etmelerini; Amerikan Emperyalizminin bölge hakimiyetine ve uzantısına son verilmesi için büyük çabalar sarfetmelerini beklemektedir. Amerikan emperyalizmine ve şahsiyetsiz uşaklarına karşı 'şahlanış' ve 'baş kaldırış' çağı olan bir zamanda, Türkiye'li müslümanların 'Pasif' kalmaları, emperyalist oyunlar karşısında susmaları elbette tasvib edilemez. Temennimiz; Cihan-Şumul İslâm İnkılâbı çizgisinde' fikrî ve güçlü bir

İslâmî hareketin oluşturulması ve tohumunun atılmasıdır...

- Size göre, İslâmî hareketlerin önündeki en büyük maddî engel nedir?

- Lübnan'daki İslâmî hareketin önündeki en büyük maddî engel, hayli kalabalık ve Hristiyanlardan oluşan Halk yığınlarıdır. Taban'da çok yaygın bir biçimde etkisini sürdüren bu kitle, Lübnan'daki İslâmî Hareket için büyük bir 'bağ', 'çengel' ve maniâ teşkil etmektedir. Bu hristiyan halk yığınları, ister istemez İslâmî Hareketin önünde bir zorluk, bir müşkilât, bir

ters'lik ve menfi bir âmil olarak fonksiyonlar icrâ etmekte; hakim rejimlerin defterlerinin dürlmesine siper ve kalkan görevini yapmaktadır. Ama, İslâm ülkelerinin çoğunda bu tür olumsuzluk ve dez-avantaj durum aslâ sözkonusu değildir. Meselâ; Türkiye'de, halkın büyük çoğunluğu (ümmî ve cahil de olsalar) müslüman olduğundan dolayı, böyle (bizim gibi) bir sorunuz, böyle bir manîanız, derdiniz ve müşkiliniz yoktur. Onun için, sizdeki müşkilât halk'dan değil, sadece emperyalistler ve onların bir avuç satılmış uşakları tarafındadır.

İşte; bu harici emperyalist güçler ve onların kukla yerli uşakları elbette, Türkiye ile İran gibi, halkları müslüman olan iki ülkenin, İslâmî Güç ve Devlet olarak yan yana ve omuz omuza olmalarını istemeyecekler ve bunun için de her türlü yıkıcı yollara ve komplolara başvuracaklardır. Böyle olumlu bir İslâmî gelişmenin görülmesi, emperyalist güçleri ve yerli uşaklarını büyük ölçüde rahatsız edecek, uykularını kaçtıracak, belki de çıldirtacaktır, inşaallah...

Onun için, Allah-u Taala'dan temenni ediyorum ve duâ ediyorum Allah-u Taala'ya ki; inşaallah Türkiye'deki İslâmî gayret ve hareket, gün geçtikçe gelişir ve bu gelişme ile o İslâm Toprağın'da Gerçek İslâmî Hakimiyet teessüs eder. Böylece, dünya emperyalizminin ve bölge uşaklarının habis sultanları ve hâin emelleri yıkılır, gider...

Gerçi, bu husus; elbette öyle kolay olacak bir iş değildir, büyük çabalara ve cehd-ü gayretlere ihtiyaç duyan bir mes'eledir. İslâm Alemi, dünya bütününden bir bölüm; Türkiye'de, bu bölümden (İslâm Alemin-

den) bir cüz'dür. Onun için, dünyadaki tüm dengeler ve İslâm Alemindeki Hizbullâhi yapılanmalar gözönüne alınarak, *Fikrî-kültürel* oluşum ve vahdet sağlanarak bir plânlamaya gidilmeli, İslâmî hareket işte böyle sağlam bir temel üzerine binâ edilmelidir. Yani; İslâmî hareket, Cihan-şumul İslâmî kültür birliğini ve müslüman halk yığınlarının geniş desteğini sağladıktan sonra, hazırlayacağı geniş plân ve program üzerine tedricî bir seyir çizgisi ta'kib etmelidir. Böyle kapsamlı ve bilinçli bir plânlamayla ve doğru, sağlıklı bir hespla ancak müslümanlar, İslâmî hareketle rini güçlendirebilir ve İslâm yolunda sürekli ve müstakim bir şekilde yürüyebilir.

- Efendim, konuyu biraz daha açar mısınız?..

- Evet, plân'dan program'dan bahsettim. Müslümanların, fikrî-kültürel olgunluklarını ve birlikteliklerini sağladıktan, *İslâm İnkılabı* çizgisini ve Müslüman halkların desteğini esas aldıktan sonra yapacakları 'planlamad'dan' maksadım şudur: İslâm ülkelerindeki her '*İslâmî hareketin*', "*Kendi gücünü, kendi kudretini, hesaplaması ve bunu sürekli olarak murakabe etmesi, de netlemesi ve bundan daima haberdar olması*"; ve aynı derecede bir önemle "*düşmanın da gücünü, kudretini hesaplaması ve düşmanın niyetini, plânını, stratejisini - taktiğini, yandaşlarını ve muhaliflerini öğrenmeğe çalışması*" ve ondan sonra da ona karşı en mükemmel ve en güzel bir şekilde "*Karşı koyma yolunun*" ne olduğunu bilmesi şarttır. İşte bu ve benzeri hazırlıklardan sonra her İslâm ülkesindeki *İslâmî Hareket* canlanır ve istenilen-beklenen

müsbet neticeyi verebilir...

- Sayın Üstad! Müslümanların "*Cihan-Şumul fikir ve kültür birliğinden*" bahsetmiş, hatta "*İslâm İnkılabı'nın yanında ve çizgisinde beraberce hareket etmelerinin lüzumuna*" atıfta bulunmuş okunuz. Fakat, maalesef günümüz İslâm dünyasının büyük bir kesiminde bu tür bir Vahdet'in bil-fiil tahakkukunu müşâhede edemiyoruz. Hatta, bilâkis zıt ve muhalif kıpırdanmalara ve faaliyetlere şahid oluyoruz. Sizce, bunun esbâb-ı mucibesi ne olabilir?

EMPERYALİZMİN OYUNU: KAVMİYETÇİLİK

- Bir milyarlık Müslümanların, tek güç ve tek yumruk olmamalarının ve ayrı ayrı veya başıboş hareket etmelerinin tek sebebi vardır, o da; *Dünya Emperyalizmi ve İstikbârı'dır*. Dünya halklarını ve özellikle müslümanları sömüren ve esâret zincirlerine vuran emperyalist güçler, bu durumun devamını sağlamanın tek yolunun *Müslümanların dağınık ve bölük-pörçük olmalarının-olduğunu* iyice anlamışlar ve plânlarını da bu doğrultuda yapmaktadırlar. Müslümanları *kavmî, coğrafi, mezhebî ve mezhebî vâ ayrıcalıklarla 'Ayrımak' ve 'Düşman kamplara bölmek'*, hiç olmazsa '*birlikte*' hareket etmelerine engel olmak için her türlü hile, desise, entrika, fitne ve fesâd yollarına başvuran, tağutî güçler ve yerli uşakları, meselâ '*Kavmiyetçilik zaafı ve hastalığı*' bulunan müslümanlara '*O kandan*' sızar, nasyonalist-kavmiyetçi bir ruh aşılama çalışır; Araplara gelir '*Sen Arapsın!*', Türklere gelir '*Sen Türksün!*

Kürtlere gelir 'Sen Kürt'sün!', Farslara gelir 'Sen Fars'sun!' der ve her kavme 'kendisinin diğerinden ayrı ve daha üstün olduğunu' söyler, böylece her kavim de 'kavmiyetçilik' ruhunu canlı ve ayakta tutmaya çalışarak Müslümanların 'Tek Millet' ve yek vücud haline gelmelerine bütün güçleriyle ve imkânlarıyla mâni olmaya çalışırlar.

Halbuki, Yüce İslâm dini; Müslümanları birbirlerine bağlayan yegâne râbitanın 'İman' ve 'İslâm' olduğunu ders vermekte kavimlerin ise bu kutsal esasa tabi ve 'bağlı' birer vakıf olduğunu bildirmektedir. Onun için biz müslümanlar; önce müslümanlığımızı, ondan sonra ve ona bağlı olarak da hangi kavimden (Türk'den mi, Arap'dan mı, Fars'dan mı, Kürt'ten mi?...) olduğumuzu beyân ve izhâr ederiz, etmeliyiz. Bizler için, sadece İslâm 'İftihar' vesilesidir; herhangi bir kavim'e mensub olup-olmamak değil... Zirâ; Türk olmayan bir müslümanın, Arap olmayan, Fars ve Kürd olmayan veya bir başka kavimden olan bir Müslümanın ne dünyevî, ne de uhrevî hiçbir kaybı yoktur ve olamaz da!.. Fakat; Müslüman olmayan bir Türk'ün, İslâm'ı kaybetmiş bir Arab'ın, Müslümanlığını yitirmiş ve İslâm'dan kopmuş bir Fars'ın, bir Kürd'ün veya bir başkasının Kıyâmeti kopmuş, dünyevî ve uhrevî tüm değerleri ve varlığı yıkılmış demektir. Fakat, ne hâzindir ki; emperyalistlerin oyunlarına gelmiş olan kavmiyetçiler, daima bunun aksini söylemekte ve Müslümanlıklarından önce Türklüklerini, Kürdlüklerini, Araplıklarını, Farslıklarını dile getirmekte, böylece; 'İslâm'ın birleştiriciliğini ve 'Müslümanlığın

Bütünleştiriciliğini' bölmekte ve İslâm Ümmetini 'Kavmiyetçilik' illetiyle parçalamaktadırlar...

Sömürgeci güçlerin, kavmiyeti 'Bölümle-Böldürme' sebebi olarak görmeleri karşısında, Kur'an-ı Kerim bunu (kavmiyeti) 'Birleştirici', 'İslâm'a hizmet yarışı ve

Bizler için, sadece İslâm 'İftihar' vesilesidir; herhangi bir kavim'e mensub olup-olmamak değil... Zirâ; Türk olmayan bir müslümanın, Arap olmayan, Fars ve Kürd olmayan veya bir başka kavimden olan bir Müslümanın ne dünyevî, ne de uhrevî hiçbir kaybı yoktur ve olamazda!..

Yardımlaşmayı' sağlayıcı bir unsur ve sebep olarak ele almaktadır. Meselâ: "Ey İman edenler! Hakikaten biz sizi bir erkekte bir dişiden yarattık. Sizi (başka değil, sırf) birbirinizle tanışmanız için şa'blara (büyük beşerî topluluklara) ve kabilelere ayırdık. Şüphesiz ki, sizin Allah nezdinde en şerefliiniz takvaca en ileride olanınızdır. Hakikaten Allah, her şeyi bilen ve herşeyden haberdar olandır." (Hucurat (49)/13). Yani her kavimde galip olan, ağır basan ayrı ayrı birer 'özellik' vardır. Bir kavimde ağır basan o özellik, diğer kavimde ya yoktur veya daha az vardır. İşte; ayrı

ayrı (farklı) vâsıf ve özellikleri taşıyan kavimler, 'birleşerek' 'İslâm Milletini' vucuda getirirler. Her kavim, 'İslâm Milleti' içerisindeki diğer kavmin 'eksik' olan taraflarını tamamlar ve kendisi de eksikliğini, diğer kavmin özelliğiyle tamamlar; böylece, mükemmel-ideal bir vücudu ve "tek" sağlıklı gövdeyi oluştururlar. Ki; "Mü'minler, birbirlerine karşı tek vücudun azaları-uzuvları gibidir..." hadisi şerifi de bu anlamı beyân etmektedir. Oysa ki; sömürgeci ve tağutî güçler, bunu (kavmiyeti) 'bölücülük' vesilesi ve sebebi kılmuşlar, bir kısım câhil ve gâfil çevreler de farkına varmadan bu acı ve hâzin oyuna gelmişlerdir...

EMPERYALİZMİN İKİNCİ OYUNU: MEZHEB AYRICALIĞI VE TEFRİKACILIĞI

Uluslararası sömürgeci tezgâhların siyâsetlerinden, kompolarından biri (belki de en önemlisi) de "Müslümanlar arasında mezhep adına tefrika ve bölücülük meydana getirmektir." Özellikle; Şîâ ve Sünnî olarak, Müslümanları 'iki parça' edip birbirinden ayırmağa çalışıyorlar. Sünnilere: "Şîiler sizden değildir, onlar sizin düşmanınızdır. Onlarla sizin aranızda çok ihtilâflar var; sakın onlarla birliğe, vahdete yaklaşmayın ve onlarla beraberliğe yanaşmayın, birlik kurmayın!.." gibi dersler-nasihatler "!" veren emperyalist güçler ve vicdanları 'Dolar-Mark-Dinar ve Riyâl' ile satılmış olan mahallî uşaklar; etki edebileceklerini akıllarına kestirdikleri Şîâ'ya mensub eşhâs ve zümrelere de benzeri yollarla yaklaşmakta, Müslümanların 'Birleşmemeleri' ve bölünmeleri için bütün güçlerini ve imkânlarını seferber

etmiş bulunmaktadır...

Bize göre, sömürgecilerin ve onların yerli uşakları olan egemen güçlerin istedikleri şundan ibarettir ki; bizleri 'Birleştirici' bu gibi (mezhebî vs.) vesileleri, sürekli olarak 'Tefrikaya' dönüştürmek ve aynı Mektebî-kültürün mensupları olan ve 'İmanın aslında, dinin zarfında' birleşen ve aynı noktada - çizgide- bulunan Muhammedileri (Müslümanları) birbirine düşürmek, Vahdetlerini engellemek için gayret sarfetmektir. Bir kısım sözde müslümanların da bu oyunda figüranlık yapmaları, meselenin ciddiyetini ve vehâmetin derecesini daha da artırmaktadır. "Mü'minler muhakkak ki kardeşdir..." (Hucurat:10), "Ey İman edenler! Allah'dan hakkıyla korkan ve sakan siz, müslümanlar (olmak)dan başka (bir sıfatla) can vermeyin; hepiniz, cemaat halinde (topdan) sınıksız Allah'ın ipine sarılın, fırkalaşıp bölünmeyin! Allah'ın, üzerinizdeki (İslâm) ni'metini düşünün! Hani siz,

(birbirinizin) düşmanları idiniz de O (Allah-u Teala), kalplerinizi (İslâm'a sındırıp) birleştirmişti. İşte O'nun (bu) ni'meti sayesinde (din) kardeşler (i) olmuşdunuz. Ve yine siz, bir ateş çukurununun tam kenarında iken oradan da sizi o kurtarmıştı. İşte Allah, size ayetlerini böylece apaçık bildiriyor. Ta ki, (Râh-ı) hidâyete eresiniz." (Al-i İmran: 102-103), "Allah'a ve O'nun Rasûlü'ne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zâ'fa düşersiniz (de), nûzâvruz (gücünüz-devletiniz zâyi' olup gider..." (Enfal:46) Gibi.. nice Ayet-i Kerimelerin İlähî tâlimâtı ve tebliğâtı cümlenizin malumudur. Ben, burada ayrıca, bilhassa şu Ayet-i Kerime'ye de dikkatlerinizi çekmek istiyorum:

"De ki: Ey Ehl-i Kitab! Hepiniz, 'Bizimle-sizin karanızda nûsâvî (eşit, paralel ve müşterek) bir Kelime'ye gelin: Allah'dan başkasına kulluk etmeyelim, ona hiçbir şeyi eş (ortak) koşmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz,

kimimizi Râb'ler (diye) tanımayalım.' (Bu birlik çağrısına rağmen) eğer yine yüz çevirtilerse, o vakit; 'Şâhid olun ki, biz Müslümanlar'z' deyin!" (Al-i İmran:64) Burada, Allah-u Teala'nın 'Ehl-i Kitab'la 'Ortak Kelime'de, ortak noktada ve çizgide birleşilebileceğini' beyân buyurdıklarını görmekteyiz. O halde; Kur'an'a göre, Ehl-i Kitab'la Müslümanların, 'Hak ve doğru bir kelime'de' birleşmeleri mümkün görülüyor da, değişik mezheb ve meşreb mensubu müslümanların 'Kelime-i Teshühde; İslâmın esaslarında ve İslâm'ın hakimiyet davasında niçin birleşmeleri mümkün olmasın? Ehl-i Kitab'la Müslümanlar arasında 'Müşterek Kelime' ve 'Ortak Nokta' bulunuyor da, İslâmî Mezheb mensubu Müslümanlar arasında mı 'Müşterek Yol' ve 'Ortak Nokta' bulunmuyor?.. Ehl-i Kitab, 'Ortak Nokta'ya da'vet ediliyor da, Müslümanlar neden 'Ortak Nokta'ya da'vet edilmesin? Ehl-i Kitab; "Tefrikadan önce, Vahdet noktası' üzerinde düşünün!" denilebilirse, Müslümanlar için bu tür hitâb daha öncelik arzetmez mi?..

Bir kısım kendini bilmez cahiller, hâin güçlerin oyunlarına gelerek; "Müslümanlar, kardeşdir. Aynı imanı-akideyi taşıyor. Namaz, oruç, zekât, hac gibi... Dinin tüm zaruriyatını ve amellerini yaşıyor. O halde ayrılığa düşmeyelim, birlikte hareket edelim" gibi yaldızlı sözler dedikleri halde;.. İnan İslâm İnkılâbıyla ve Ca'ferî-Şîâ Müşümanlarıyla 'İyi ve kardeşçe' ilişkilerden söz açılınca; hemen ters bir mantık ileri sürerek, müslümanların bölünmesi için adeta 'Bülbül' kesiliveriyorlar: "Onlar 'Şîâ'dır, Ca'ferî'dir, şöyledir, böyledir ve onlarla birleşemeyiz,

Arkadaşımız Hizbullah HAKVERDİ, bir kısım kardeşlerle beraber Seyyid Fazlullah ile mülâkat esnasında.

onlarla irtibatımızı tamamen kesmiştik..." gibi, *Kur'an marağını ve mektebini yıkan nakaratları tekrar edip duruyorlar...*

Halbuki, *Şîâ-Sünnî* mezâhib arasındaki ihtilâflar, *Dinin aslına taalluk etmemekte, fikhî-mezhebtâli-fer'i* bir özellik taşımaktadır. Ki, bu tür fikhî ve içtihadî ihtilâflar, *Sünnî Mezheplerin arasında da vardır* ama bunlar *Tefrikaya-bölünmeye* vesile olmamalıdır. Dünyanın diğer yerlerinde olduğu gibi, Türkiye'de de çok tuhaf -sözde- müslümanlar var, maalesef! Meselâ; dün, Türkiye'yi bir süre önce ziyaret etmiş ve orada değişik İslâmî gruplardan müslümanlarla görüşmüş olan Cezayir'li bir kardeşimle görüştüm. Kendisi, Türkiye'de rejim yanlısı islâhatçı ve uzlaşmacı bir siyâset izleyen -güyâ- müslüman bir kısım şahıslarla görüşürken, onlara: "Siz, İran İslâm Cumhuriyetiyle ve İranlı müslümanlarla neden iyi ilişkiler içerisine girmiyorsunuz? Müslüman halk olarak, neden oradaki müslümanlarla 'Vahdet' içerisinde olmanın yollarını aramıyorsunuz?" diye sorunca, onlardan; "Onlar (İranlılar) Ehl-i Sünnet değiller, onun için böyle bir ilişki içerisinde olmayı *oktümüzden bile geçirmeyiz.*" cevabını almış. O da; ortak pazara girmeyi tasvib eden o, sözde müslümanlara şöyle bir soru sormuş: "Peki; Ya, Avrupa ile aranız nasıl? Niye Ortak Pazar'a katılmak istiyorsunuz? Niçin halk olarak fevân etmiyorsunuz? Yoksa, onlar (Avrupalılar) Ehl-i Sünnet midir?" İşte, konu bu kadar önemlidir. Gerçekten *Ortak Pazar'ın* kapısı çalındığında, *Avrupa Ehl-i Sünnet midir, değil midir?* diye bir soru sorulmuyor, muhatabının mezhebi, hatta dini sözkonusu edilmiyor da; İran

Ehl-i Kitab'la Müslümanlar arasında 'Müşterek Kelime' ve 'Ortak Nokta' bulunuyor da, İslâmî Mezheb mensubu Müslümanlar arasında mı 'Müşterek Yol' ve 'Ortak Nokta' bulunmuyor?.. Ehl-i Kitab, 'Ortak Nokta'ya da'vet ediyor da, Müslümanlar neden 'Ortak Nokta'ya da'vet edilmesin? Ehl-i Kitaba; "Tefrikadan önce, Vahdet noktası' üzerinde düşünün!" denilebilirse, Müslümanlar için bu tür hitâb daha öncelik arzemez mi?..

İslâm İnkılabı ve halkıyla *İslâmî Vahdet ve işbirliği* gündeme geldiğinde, derhal *'Mezhebcilik'* damarları fevân ediyor ve onların ehl-i sünnet olmadığı ortaya dökülüyor. Baştan başa, sömürgecilerin 'yıkıcı' rengini ve kokusunu yansıtan bu tür tefrikacılıktan 'dini bütün' tüm müslümanların uzak bulunması ve oyuna gelme istidâdında olan diğer kardeşlerini de ikâz ve

irşâd etmeleri ilâhî ve İslâmî vâcibâtıdır, kanaatindeyim...

Diğer önemli bir nokta daha var ki; o da şudur: Bilindiği gibi, İslâm ülkelerinin hemen hemen hepsinde hizmet ve faaliyetler gösteren çeşitli *İslâmî Hareketler* bulunmaktadır. Her ne kadar, tüm İslâmî hareketlerin *'Merkez'* bir otorite ve *'Velâyetle'* yönlendirilmesi gerekirse de, vâkıâ öyle bir seyir çizgisi takib etmemekte, ve; günümüzdeki *İslâmî Hareketlerin* birbirlerinden ayrı olmaları bile -maalesef- mümkün olmaktadır. Ama, bizlerin ve şuurlu tüm müslümanların çabaları *'Cihanşümül İslâmî Vahdeti Tesis Etme'* yönünde olmalıdır ki; onlar (değişik İslâmî hareketler), hergün gittikçe daha kardeşçe münâsebetler içerisine girsinler; birbirleriyle *birleşmek* veya en azından *yakınlaşmak* havası içerisine girsinler. Çünkü; tağuti düzenler, lâik-ateist fırkalar ve tüm İslâm düşmanları devamlı olarak bunları (bu muhtelif İslâmî hareketleri ve grupları) daha da bölmek ve bölünenleri de birbirine düşürmek istiyorlar; Ve neticede, kendileri İdârî ve Siyâsî sahayı ele geçirmeğe çalışıyorlar...

-Efendim, İslâm ülkelerinin bazılarında Müslümanlar kemiyet (sayı) yönünden güçlü oldukları halde, hâlâ emperyalist güçlere karşı pasif durumda kalıyorlar. Bunun sebebi ne olabilir?

- Bunun en büyük sebebi *'Korku'*dur. Sömürgeci güçler ve yerli işbirlikçileri; devamlı olarak, *'Müslümanları korkutma-ürkütme'* siyâsetini uygulamış, bu siyâset de -maalesef- büyük ölçüde neticesini vermiştir. Meselâ; *'Amerika çok güçlüdür! Böyle silahlara, şöyle araçlara-*

cihazlara sahiptir!"; "Rusya şu kadar büyüktür, şöyle şöyle düzenli orduları, ezici silahları vardır!"; "Fransa, İngiltere veya İslam alemini tasallutu altında bulandıran falan devlet bu kadar kuvvetli, şu kadar vurucu güce sahiptir; siz onlarla niye ve nasıl savaşabilirsiniz? O dev ve canavar güçlere karşı hangi gücünüzle ve neyinle karşı koyacaksınız?." gibi şeytanî evham ve vesveselerle koca İslâm Ümmetini hareketten alıkoyan-ahkoymaya çalışan emperyalist güçler günümüz müslümanlarının zaafını ve zayıf damarını böylece keşfetmiş bulunmaktadır. Halbuki; Allah-u Teala (C.C) yüce Kur'an-ı Kerim'inde bizlere ders veriyor, ki: *Korku; Şeytanın Ta'limlerinden, öğretilerindedir. Şeytandır ki; Müslümanlar, Hareket'e niyet ettiğinde kalplerine korku yerleştirmeğe çalışır ve böylece İslâm'ın hakimiyetini akâmete uğratar. Evet: "Şüpheler yok ki, (Allah'ın) dostlarını (kâfirlerle) korkutan ancak ve ancak şeytan'dır. O halde siz, onlardan (şeytanın dostlarından-kâfirlerden) korkmayın ve (sadece) Ben'den korkun, eğer iman etmişseniz."* (Al-i İmran:175) Ayet-i Kerimesi, bu hususu nâtik bulunmaktadır.

Şunu bilhassa belirtiyim ki; gerçek İmana ve yakine sahip olanlar daima güven ve 'İminân-ı Kalb' içerisinde. Dünyanın kendisi, büyük bir bomba olarak patlasa bile, Allah-u Teala'ya yakinen dayanan bir kimsede asla herhangi bir korku ve panik uyandırmaz; uyandırmamalıdır... Bu cihetle alâkalı, pekçok Ayet-i Kerimeler'den sadece şu iki ayet'e dikkatinizi çekmek istiyorum: 1) Rasûlullah Sallallahû Aleyhi ve Sellem Efendimiz Hz. Ebu

Bekir (R.A.) ile kutlu hicretleri esnasında, arkalarından gelen müşriklerin ta'kibatından kurtulmak için sığındıkları 'Sevr' dağındaki mağaranın içerisinde iken, düşman güçler gelip mağara'ya dayanmış, görüp yakalamaları an mes'elesi olmuştu. Bu ara bayağı endişeye kapılan. Hz. Ebubekir (Radiyallahû Anh)ye Yüce Rasûl (ASM) şöyle demişti: "...Lâ Tahzen! İnnallahe Meâna!..." (...Sakin Mahzun olma, tasalanma!! Şüphesiz ki Allah, bizimle beraberdir..) (Tevbe:40) Rasûlullah (ASM) Efendimiz bu sözü öyle bir zamanda söylemiştir ki; Kureyşli, gözleri kan bürümüş müşrikler, mağaranın etrafında geziniyor, etrafı kontrol ediyor, her tarafı didik didik arıyor ve mağaranın kapısına defalarca bir adım kalası yaklaşıyor. İşte böyle en kritik ve en tehlikeli bir zamanda Yüce Rasûl asla heyecanlanmıyor; hiçbir paniğe-endişeye kapılmıyor ve büyük bir cesaret ve şecââtle arkadaşını teselli ediyor, konuyu asla önemsemiyor... 2) Dikkatinizi çekmek istediğim diğer Ayet-i Kerime de şudur: "Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine; "(düşmanlarınız olan tüm) insanlar size karşı ordu(lar) hazırladılar, o halde onlardan (birleşik kâfir güçlerden) korkun!" dedi de, bu (söz); onların imanını arttırdı ve: "Allah bize yeter! Ve O, ne güzel vekildir, dediler.", "Bunun üzerine kendilerine hiçbir fenâlık dokunmadan Allah'dan ni'met (rıza, afiyet ve selâmet) ve fazl (-u ihsan, ticaret) ile geri geldiler. (Bu suretle) Allah'ın rızasına da uymuş bulundular. Muhakkak ki Allah, azim fazl sahibidir." (Al-i İmran:173-174). Şu halde; değil Amerika, Rusya gibi süper

canavarlar ve habis uşakları, dünün- yarının ve bugünün tüm kâfir güçleri topyekân bir saldırıya da geçmiş olsalar, yine de aslâ fütur getirmemeli ve hiçbir surette pâniğe ve endişeye kapılmamalıyız. Zirâ, istinâd ettiğimiz güç (Allah-u Taala), öyle bir kuvvet- kudret ve azâmet sahibidir ki, tüm düşmanlarımız (bu nisbetimiz ve intisâbımızdan dolayı) bize bir sinek gibi ciltz ve silik gelir...

Demek; gerçek müslümanlar, "Korku üzerine hareket etmemeli ve korkuyu asla esas kabul etmemelidir." İslâmî hareketin, korkuyu tamamen atması ve yok etmesi demek, Tedbiri-temkini, esbâbı ve Vesâilî terk etmesi; plansız ve programsız hareket etmesi demek değildir. Sağlıklı bir İslâmî harekette -daha önceden değindiğim gibi- Plân-program esâs olduğu gibi, "Siz de onlara (düşmanlara) karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet hazırlayın ve (cihad için) bağlanıp beslenen atlar hazırlayın ki bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınız (olanları) ve bunlardan başka sizin bilemeyip de Allah'ın bildiği diğerlerini korkutasınız!..."(Enfal:60) Ayet-i Kerimesiyle ve benzerleriyle de, benzeri konulara dikkat çekilmekte; İslâmî Hareketin çok güçlü ve geniş plânlarla hüruc

etmesi gereği vurgulanmaktadır...

En son olarak, şunu da bilmeniz gerekir ki: *Güçlü bir insan, her yönüyle güçlü değildir; bir insan ne kadar güçlü olursa olsun, muhakkak ki onda bazı zayıf noktalar da vardır. Ve zayıf bir insan da, her yönüyle zayıf değildir; onda da güçlü noktalar vardır. Hüner ve ma'rifet odur ki; o güçlüde olan o zayıf noktaları keşfedip, güçsüz olan kişi kendinde mevcut güçlü noktaları harekete geçirip, düşmana karşı sür'atli saldırılarla kayıplar verdire ve ayağa kalkmasına bir daha fırsat vermiye!.. İşte bizler, güçlü zannedilen düşmanlarımıza karşı böyle hareket etmeli; en küçük bir korkuya ve endişeye kapılmadan üzerlerine üzerlerine yürümeliz... O zaman, sömürgeci düşman güçlerin ne kadar 'Kof' olduklarını bil-fiil göreceğiz ve tüm dünyaya da göstermiş olacağız... İnşallah...*

- Efendim. Kasa da olsa Lübnan'daki 'Gruplar' arasındaki ilişkiler, kutuplaşmalar hususunda; ve ara sıra patlak veren dahill, bilhassa, Şii-Emel ile Hizbullah arasındaki çatışmaların sebepleri hakkında da bilgi verebilir misiniz?

- Lübnan'daki bilinen kutuplaşma, sadece *Hakla-Batıl*'ın karşı karşıya gelmesidir. Lâkin, emperyalist güçler -her yerde olduğu gibi- Lübnan'da da konuyu saptırtmak istiyorlar. Değişik grupların, bu, *Hak'la-Batıl* çatışmalarını; *Sünnülerle-Şii'ler*, '*Sünnülerle-Sünnüler*' ve '*Şii'lerle-Şii'ler*' arasında cereyân eden olaylardır, diye, lânse eden dış güçler ve yerli uşakları, böylece meseleye müphemlik, muğlaklık ve bulanıklık irâs etmeye çalışmaktadırlar. Aslında Lübnan', İran'a benzetebiliriz.

Gerçek müslümanlar, Korku üzerine hareket etmemeli ve korkuyu asla esas kabul etmemelidir.

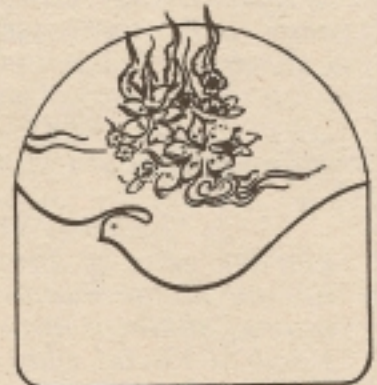
Lübnan'da olan hadiseler, İran'da olanlar gibidir. Nasıl ki; tağuti güçler, İran-İrak Savaşı'nı "*Müslümanlar arasında?*" veya "*İki Kardeş? ülke arasında?*" olan bir savaş olarak değerlendiriyor ve dünya kamuoyuna böyle lânse ediyor, bundan da kendilerine pay çıkartmışlarsa; Lübnan'daki sürtüşmelerde ve çatışmalarda da aynı temâyı işleyecek ve aynı nakarâtı tekrar edecektir ve etmektedirler...

Onun için bizler, iç çatışmalardan a'zamî ölçüde kaçınmak istiyoruz. Bu aşamada sâdece İsrâil'i ve yandaşlarını '*Tek Hede,*' olarak seçiyoruz. Aksi takdirde, yani Lübnan'daki dahill bir çatışma,1)Emperyalistler tarafından '*Müslümanlar arası bir savaş,*' hatta '*Şiâ, Şiâ ile savaşıyor*' propagandası yapılacak, bu da *İslâmî hareketlerin ve müslüman kitlelerin* bizlere olan müsbet bakış açısını menfi yönden etkileyecektir. 2) Güçlenmekte olan Hizbullah hareketi -iç kavgalarla- yıpratılmış, Lübnan ve Filistin üzerindeki etkisi önlenmiş olacaktır. 3) Cihan-Şumul İslâm İnkılabına bir köprü ve atlama tahtası fonksiyonu yok olacaktır. Çünkü; Hizbullah Lübnan'da galib gelirse, *İslâm İnkılabı çizgisindeki Hizbullah ile İslâm Cumhuriyeti arasındaki fikrî, siyasi ve kültürel sınır da, tabiatıyla*

*kalkacak ve İslâm İnkılabı artık İsrâil sınırına gelip dayanmış olacaktır. O zaman, elbette İslâm inkılabının ortadoğudaki hakimiyeti iyice güçlenecek ve dünyanın tüm İslâmî hareketlerine dayanak ve ilhâm kaynağı olacaktır. İşte; dünya müstebirliği, bütün bu hususları biliyor veya tahmin edebiliyor ki; Hizbullah ile Emel arasındaki beşerî zaaf noktaları ve fikrî ayrılıkları tesbit ederek harekete geçiriyor; gayr-i İslâmî (ama, adları müslüman) güçleri, bilhassa Şii Emeli sürekli olarak Hizbullah'ın üzerine üzerine saldırtıyor. Onun için; İslâm Cumhuriyeti'nin basiretli yöneticileri, Suriye'yi de yedeklerine alarak Lübnan'daki gruplar, bilhassa *Hizbullah-Emel* arasındaki çatışmalara son verdiler. Dünya istikbârının mezkûr oyunlarını bozan bu barış süreci (*Eğer, devam ederse*), *İslâmî Hareket ve Hizbullah için büyük hayırlar ve bereketler doğuracağını ve siyonizmi yok edeceğini* ümid ediyorum, inşaallah... *Vesselamü Aleykâm ve Rahmetüllahi ve Berekatühü.**

- Sonsuz teşekkürlerimizi takdim ederiz, efendim; Allah-u Taala râzı olsun!..

- Allah-u Taala (C.C) sizden de râzı olsun; *İslâmî Hareket* 'de, dâimâ yâr ve yardımcınız olsun!.. (*Amin...*)

FATIHA SÜRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
 الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

MEALİ VE ANLAMI (*)

1- "Rahman (olarak, `hayat' için gerekli her türlü levâzımâtı tedârik ve her nev'i menfââtı celb eden); ve Rahim (olarak da, mü'min kullarını afv-ü mağfiret ve hıfz-u himâye ile siyânet edip, her türlü şerleri ve zararları onlardan refederek ebedî sââdete nâil eden, Sahib-i izzet ve celâl olan) Allah'ın adıyla... (Ki, O; `Sıfât-ı Kâmile'ye sahip olan `Zât-ı Mukaddes'dir!)"

2- "Ezel'den ebed'e kadar, her kim'den gelse ve kime karşı da olsa;.. her ne kadar hamd (-ü senâ, övgü, minnet, şükür...) ve medh varsa, O Zâtü Vâcib'ül-Vücûd olan Allah'a has'dır;

(Yalnız O'na aittir! ve her türlü hamdü senâ'ya) lâyük ve müstahak olan, yalnız O'dur! (Ki, O Allah;) `Rabb'il-Alemîn'dir!.. (Her biri, birer hayat ve akıl sahibi, `harika alem' hüviyetinde ve özelliğinde olan bütün mahlûkatın Hâlıkı ve Hakimi, O olduğu gibi; onların yegâne sahibi, maliki, mürebhisi, terbiye edicisi, eğiticisi, sevk-ü Idârecisi ve yönlendiricisi de O'dur!)..

3- "(Rabb'il-Alemin olan Allah-u Teâla) `Rahman ve Rahim'dir'!.. (Dünya'da tüm varlıkları rızıklandıran, hayatlarını devam ettiren; ahirette ise, mümin kullarını

muhafaza eden-esirgeyen ve her türlü serlerden, zararlardan koruyan ve lutfuyla bağışlayıp cennet ile ve ilâhî rıza ile saâdete kavuşturan Sahib-i Cemâl vel İkrâm'dır!)!.."

4- "(Ve O, Rahman ve Rahim, Rabbil-Alemin olan Allah-u Teâlâ) Malik-i Yevm'id-dîn'dir! (Ehl-i İmana ve Tââte, 'Hayırlarının' ve 'iyiliklerinin' 'güzel karşılığı'; ehl-i küfür ve isyana da 'şerlerinin' ve 'kötülüklerinin' 'fenâ karşılığı' verileceği 'ceza' Gününün.. Ve; Din-i hakkın muhtevâsının 'açığa' çıktığı, vâ'd ve vâidlerinin 'gerçekleşeceği' hâşır günü'nün yegâne maliki, karar ve hüküm sahibidir!)!.."

5- "(Ey Rabb'il-Alemin, Rahman ve Rahim olan, 'cezâ' günü'nün sahibi- maliki; ve tüm varlıkların her türlü hamd-ü senaları yalnız kendisine ait bulunan Yüce Allah'ım!..) Yalnız sana ibâdet ederiz ve yalnız senden (istiânede bulunur ve yalnız senden) yardım isteriz!.. (Hücrelerimiz- zerrece rimiz ve uzuvlarımız, 'tek cemâât' hâlinde 'beraberce' yalnız sana ibâdet-ütâât ettikleri gibi; zaman-ı adem'den, hatta kâinatın-mükevvenâtın 'Zî-şuur' ile iskân edildiğinden beri 'iman eden' bütün ehl-i tevhid ve ehl-i hak ile birlikte, hatta bütün zerrât-ı mahlûkât ile 'beraber', 'tek cemaat' halinde sadece sana ibadet eder, kulluğumuzu ve itaatımızı yalnız sana arzederiz! Hem; sana 'İbâdet ve ütâât' edebilmemiz, her nevi şirkden-günahdan korunabilmemiz, hayatımızı devam ettirebilmemiz ve her nevi ihtiyâçlarımızı karşılayabilmemiz için, yalnız ve yalnız senden yardım isteriz! Senin 'Meşrû' kuldüğün, gerekli veya uygun bulduğun 'esbâba' ve 'vesîlelere' şeriat-ı İlâhiyenin prensipleri dahilinde 'tevessül' ve mübâseret etmemizin dışında kalan, her yönden yalnız sana sığınır, senin 'Dergâh-ı İlâhiyene' yönelir ve sadece senin yardımını-nusretini bekleriz!)!.."

6- "(İlâhî! Bize edeceğin sonsuz

yardımlarınla, bilhassa) bizleri "Sırât-ı Müstakim'e hidâyet et!.. (Zira; her şeyi sen yarattığın gibi, hidayeti de yaratan ve dilediğin kulları O'na 'isâl' eden sensin! Ancak seninyardımlarla 'İman' edebilir; Amel-i sâlih üzere sebat edebilir, hakka Hak ve bâtili Bâtil olarak tanıyabilir, Hakka temessük ve bâtil'dan içtinâb ederek "Doğru ve Müstakim yolu" bulabiliriz!..)"

7- "(Bizleri) şunların yoluna (hidâyet et!) ki, Onlar; üzerlerine (yağmur yağdırır gibi) nimet (yağdırıp) verdiği kimselerdir!.. ("Kim Allah'a ve Rasûle itaat ederse, işte onlar, Allah'ın 'kendilerine nimetler verdiği' Peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve salihlerle beraberdirler. Onlar, ne iyi (ve ne güzel) birer arkadaşdır! "Nisâ:69; "Ey Nefs-i Mutmâinne! Dön Rabbine (Ve sonsuz ni'metlerine): Sen, ondan râzî olarak, O da senden râzî olarak... Haydi, gir! (sâlih) kullarımın içine; gir (onlarla beraber, ebedî olarak) cennetime!.. "Fecr:27-30; ayetleriyle işaret buyurduğun 'mümtâz' kullarının 'nurânî' ve Lahuti 'müstakim' yollarına bizleri vâsil edip ulaştır!..); "... Gadâba uğrayanların ve dalâlete düşenlerin yoluna değil! (Onlar ki 'küfür, zulüm ve fîsk'da temerrüd ederek, senin ebedî gazabına uğramışlardır! Onlar ki, vehîm, şübhe ve hevâ-yı nefse uyararak hidâyet ve tevhid yolundan çıkmışlar ve 'sâpık' yola girmişlerdir!..İlâhî! Sen, bizleri bunlardan, bunların çirkin yollarından ve dehşetli akibetlerinden, sonsuzluğa kadar uzaklaştır! Bizleri, Rahmetinle ve Lüt-f-u kereminle yarlığa, muhafaza eyle; cennete lâayık ve ehline 'refik' eyle! Gazaba uğrayan ve dalâlete sapan kâfirler-münâfiklar ve muânnid âsiler gibi, bizleri cehennem kütüklerinden ve yakutlarından eyleme!.. Ey bizim şâru Yüce, Lüt-fu ve Rahmeti bol ve sonsuz olan Rabbimiz!..)"

Amin; Amin!. Amin!... Bî-Hurmeti Seyyid'il-Mürselîn, vel-Hamdü lil'lâhi Rabbil-Alemin!!!..

(*) ('İstisnâ'î-fekî, 'Mektûbât', 'Dîvân-ı Menâzîr', 'Kadı Beğîzî', 'Fahri Râzî', 'Hizir', 'Kappî', 'İbri Kesîr', 'Hak Dîni Kar'ın Dâir', ve âliiden müteber ve müteber olarak..)

Hadis-i Resûlullah (a.s)'dan İlâhî parıltılar

*SİZDEN BİRİNİZ, KENDİ NEFSİ İÇİN (arzu edip istediği ve)
SEVDİĞİ ŞEYİ, DİN KARDEŞİ İÇİN DE (isteyip) SEVMEDİKÇE*

(gerçek anlamda) İMAN ETMİŞ OLMAZI "

(Buhari: Kitab'ul-İman/7; Müslim: K.İman/71;...)

Abdullah Kuloğlu

Zât-ı nurânîsi "RAHMETEN LİL-ALEMİN", her sözü ve her hareketi de gerçek mü'minler için baştan başa "NUR, SÜRUR ve SAADET" olan ve bütün söz ve tebliğatı sadece "VAHİY" den kaynaklanan RESÛLULLAH Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimizin bu mübarek hadis-i şerifleri de, inanan insanlar için "KURTULUŞ" reçetesi sunmakta ve İLÂHÎ HUZMELER saçmaktadır...

Gerçi; insanoglu fitrâten "NEFİS, HEVÂ, HEVES, ŞEHVET, ENÂNİYET, MENFAAT, İNAT, KİN, BUĞZ, ADAVET, HIRS, HASED, RİYÂ, ŞÖHRET-İ KÂZİBE, HUBB-U CÂH, NİFÂK, ZULÛM, İSYÂN ve İFSÂD..." gibi hâsis ve kötü hâselerle mütemâyil bir tarz'da yaratılmış olduğundan dolayı, "KENDİSİ İÇİN SEVİP İSTEDİKLERİ ŞEYLERİ MÜ'MİN KARDEŞİ İÇİN DE SEVİP İSTEMESİ; VE KENDİSİ İÇİN İSTEMEDİKLERİ ŞEYLERİ DİN KARDEŞİ İÇİN DE İSTEMEMESİ" kolay ve basit bir olay değildir. Ama ve lâkin; bu ilâhî hüküm ve evâmire uyması için büyük bir gayret ve çaba içerisine girmesi de şarttır; İMAN ve İSLÂM, bunu gerektirir...

"ALLAH-U TAALA'NIN, TAKAT GETİRİLEMEYECEK VE GÜÇ YETİRİLEMEYECEK TEKLİFLERLE KULLARINI MÜKELLEF TUTMADIĞI, TUTMAYACAĞI" (Bakara:286) da nazar'ı itibâra alınır, mezkûr hadis-i şerifin ve benzerlerinin müktezâsıyla amel edebilmenin "İMKÂN DAHİLİNDE" olduğu da anlaşılır.

Mezkûr Hadis-i şerifi (kısaca) bir kaç noktadan tahlil edebiliriz:

1- AHİRET nokta-i nazarında. 2- DÜNYA nokta-i nazarında. Bunların da yine; A- NİMETLER; B- ŞERLER-BELÂLAR cihetleri vardır. Bunların da yine; a- RUHÎ-KALBÎ-MA'NEVÎ; b- BEDENÎ-FİZİKÎ-ENFUSÎ; c- MADDÎ-MALÎ-İTİBARÎ ve HARİCÎ... cepheleri vardır. Ki; her birinin izâhı, mükemmel bir kitabı istiâb edecek kadar bir tafsilâtı gerektirir. Burada, her bir kısmına bir kaç cümle ile âtûfda bulunmakla iktifâ edeceğiz...

Evvelâ; inanmış bir insan, CENNETİ ve "LİKÂULLAHI" şiddetle arzular ve ONLARIN işitiyâkı ile yanıp tutuşur. Gerçek bir mü'min; diğer mü'min kardeşlerinin de "AYNI" mutluluğa ve

ebedî saadete kavuşmasını ister. Yoksa, imanının "KEMÂLİNİ" veya tamamını kaybeder, c'iyâzubillah... Ve yine; aklı başında gerçek bir müslüman;... "CEHENNEM" ve ebedî azâb gibi... uhrevî "BELÂLAR"dan ve musibetlerden korunmasını ve "NECÂT" bulmasını ister; bunun için de "KALBİ YARALI" bir biçimde enin eder ve Yüce RABBİMİZİN sonsuz "RAHMETİNE" ve mağfiretine sığınır. Öyle de; aynı mü'min, diğer müslüman kardeşlerinin de "KENDİSİ GİBİ" her nevi uhrevî azâb, belâ ve musibetlerden kurtulmasını ve "NECÂT" bulmasını ister. Aks-i takdirde; İMANININ tamamını veya "KEMÂLİNİ" kaybeder... Uhrevî "DERECELER" için de, aynı temenni ve talep geçerlidir; ve kişi, diğer mü'min kardeşlerini de "AYNEN" kendisi gibi gücü ve istitaatı nisbetinde gözetip kollamak mecburiyetindedir...

Sâniyen; insanoglu, fitrâten dünyaya ve aldatici "METÂ'INA" mütemâyildir. Onun için; makam, mevki, nüfuz, itibâr, şeref, izzet, mal-mülk, sıhât, evlâd-u iyâl, servet-ü sâmân, huzur ve saadet sahibi olmak için çalışmak bütün insanların "NEFSİ ve KALBİ DERİNLİKLERİNDE" ve fitrâtlarında (az veya çok) mündemiç'dir. Gerçek mü'minler, bunların "HELÂL" ve meşru sınırı ile iktifâ ederken, hatta "ZARURÎ" olanlarıyla yetinirken, diğer müslüman kardeşlerinin de "HAYIRLI" gördüğü "KENDİ DURUMUNA" ve sevdiği pozisyona gelmelerini "GÖNÜLDEN" istemelidir. Ki bu; İMANIN ve İSLÂMİN (mezkûr hadis-i şerifin ihtârı muvâcehesinde) kesin gereği ve müktezâsıdır...

Sâlisen; gerçek bir mü'min, her türlü BELÂ, MUSİBET, FELÂKET, MARÂZ, ZİLLET, SEFÂLET ve AFÂT... karşısında, "KENDİ NEFSİ" için ne kadar endişe ediyor ve nefsi hususunda "NELER" düşünüyor ve istiyorsa; diğer mü'min kardeşleri için de "AYNI" endişeyi-düşünceyi taşıması ve talepte bulunması gerekir. Yoksa; İMANI tamamen "ZAYÎ" olma tehlikesi ile karşı karşıya gelmiş olur...

Râbiân; Allah-u Taala'ya (C.C) gerçekten iman etmiş ve gerçek imanın hâzzını ve lezzetini tatmış olan bir müslüman, elbette "İSLÂM'A" hizmetten sonsuz derecede mutluluk ve bahtiyârlık duyar; kâfir-müşrik ve tağutî düzenlere karşı

Hadis-i Resûlullah (a.s)'dan İlâhî parıltılar

"MÜCÂHEDE ve MÜCÂDELE" etmekle izzet, şeref, ikbâl, huzur ve sükûn bulur. Aynı şeyleri ve "DUYGULARI" diğer mü'min kardeşleri için de duymayan; "ENE", "HIRS", "KİBİR", "GURUR", "RİYÂ", "HASED", "BUĞZ" veya "REKÂBET" damarlarıyla mütehârrik olarak "NEFSİN" zebunu olarak söz konusu müsbet ve mümeyyiz hasletlerden-sıfâtlardan sâir mü'min kardeşlerini "BERİ" ve müstâğî tutmak isteyen kimse, "GERÇEK İMANIN" tadını almamış, "İMANIN KEMÂLİNİ" kaybetmiş seflî bir yaratık durumuna düşmüş olur...

Gerçek müslüman, "İSLÂM'IN CİHAN-ŞÜMUL" hakimiyetini gerçekleştirme ve ŞİRK-KÜFÜR düzenlerini tar-u mâr etme davâsında "EHİL" müslüman kardeşleriyle şeref ve iftihâr eder; o ağır ve muhteşem "DA'VÂNIN" omuzlanmasında, güçlü kardeşlerinden dolayı Allah-u Taala'ya "ŞÜKÜR" secdesine kapanır. Mü'min kardeşine hased etmez, İslâmî hizmet ve hareketini baltalamaz. Zirâ bu ahlâk, süfeha'nın ahlâkı ve karakteridir.

Hâmisen; mezkur hadis, "KİŞİNİN KENDİ NEFSİ İÇİN İSTEDİĞİNİN BENZERİNİ, MÜ'MİN KARDEŞİ İÇİN DE İSTEMESİ; İSTEMEDİĞİNİ DE İSTEMEMESİ" hakkındadır. Yoksa; "KİŞİYE ÂT OLANIN, DİĞERİNE TERK EDİLMESİ" anlamında değildir. Bu son şık, "İSÂR" (mü'min kardeşini, kendi nefesine tercih etmek) ile alâkalıdır. Yalnız; "MÜ'MİN KİŞİNİN ELİNDE BULUNANIN 'BENZERİ' BULUNMADIĞI" durumlarda ise, mezkûr hadis-i şerifin anlamı "ADÂLETLE TAKSİM ETME ve KARDEŞCE BÖLÜŞME" şeklinde tezâhür edip kendini gösterir... Ve hâkeza...

Ayrıca; "MUHAKKAK Kİ MÜ'MİNLER KARDEŞTİR..." (Hucurât: 10) Ayet-i Kerimesi ve benzerleri ile; "BİRİBİRİNİZİ SEVMEDİĞİNİZ MÜDDETÇE İMAN ETMİŞ OLAMAZSINIZ..."; "BÜTÜN MÜ'MİNLER, BİR TEK VÜCUT GİBİDİR..."; "MÜ'MİNİN MÜ'MİNE NİSBETLE DURUMU, BİRİBİRİNE KENETLENMİŞ BİR 'BİNÂ' NİN (tuğlaları) DURUMU GİBİDİR." (Z. Buhari/1330,1338!...) gibi... bir çok hadis-i şeriflerin mezkûr konumuz hadis-i şerifi ile "ÂLAKA ve MÜNÂSEBETLERİ"; bundan mütevellid hâsıl olacak umman gibi geniş ve şümüllü anlamları da göz önüne alınmalı;... ondan sonra da, "KÜLLİ ve MUHÎT" bir nazarla ve lâhutî "DÜRBİNLE" o yüce hâdisin ulvî ve nurânî "SEMÂSINA" (fikri

ve kalbî olarak) seyr-ü süluk edilmelidir...

Hem;.. SİYÂSÎ, İÇTİMÂÎ KIYAMÎ ve İNKİLÂBÎ... cihan-şümüllü bir "HAYAT NİZÂMÎ" olan İSLÂM'IN; YERYÜZÜNE HAKİM OLABİLMESİ VE HER TÜRLÜ ŞİRK-KÜFÜR ve BÂTILLARI "YOK" EDEBİLMESİ, ancak milyonlar müslüman kitlelerin "CAN-SİPERÂNE" çabaları ve büyük ölçüde "BİRLEŞİK" bir güç hâlinde cehd-ü gayretleri sâyesinde olacağı, "SÜNNETULLAHIN" da böyle cereyan ettiği ma'lumdur... İnanan insanların "VAHDETİ" olmadan "GÜÇ ve KUVVETİN" olamayacağı, "MÜNÂZÂÂNIN" müslümanların gücünü ve hükümranlığını yıkacağı (Bakınız; Al-i İmran:103; Enfal: 46;...), "BİRLİĞİN" büyük bir "GÜÇ" doğuracağı, onun da İSLÂM'IN HAKİMİYETİNİ, KÜFRÜN DE ESÂRETİNİ netice vereceği her akl-ı selimin kabul edeceği, riyazî hakikatlerdendir...

İşte; "SİZDEN HER BİRİNİZ, KENDİ NEFSİ İÇİN (ARZU EDİP İSTEDİĞİ ve) SEVDİĞİ ŞEYİ, DİN KARDEŞİ İÇİN DE (İSTEYİP) SEVMEDİKÇE, (GERÇEK ANLAMDA) İMAN ETMİŞ OLMAZI" gibi... hadis-i şerifler, İNANANLAR arasında güçlü ve köklü temeller atmakta; "İTTİHÂT, VAHDET, UHUVVET ve MUÂVENETİN" esas âmili ve sâiki olan "GÜVEN, İTİMÂD, MUHABBET, MERHAMET ve SAMİMİYET" kurumlarını kurmakta; böylece, "İSLÂMİN FERDİ, RUHİ, AİLEVİ, İÇTİMÂÎ ve CİHAN-ŞÜMUL HAKİMİYET KAPISINI" açmaktadır...

Onun için mevzu-u bahs hususlar muvacehesinde müslüman kardeşlerimize karşı gayet "MÜŞFİK" olmalı; kendimiz için "İYİ-GÜZEL" gördüklerimizi onlara da layık görmeli;... kendimiz hakkında "ÇİRKİN" gördüğümüz ve kaçındığımız şeyleri, sâir mü'min kardeşlerimiz hakkında da "ÇİRKİN" görmeli ve "ADİL" olmanın, "İMANIN" gereklerinden olduğunu bilmeliyiz... Hatta; müslüman kardeşlerimizi "HER HUSUSTA", kendi nefislerimize tercih etmesi, nefis ve şahsiyetimizi "İSLÂM KARDEŞLİĞİ" içerisinde eritmeli, kısaca; "TEFÂNİ" sırrına ererek "FENÂ FİL-İHVÂN" olmalıyız... Ki; gerçek imanın ve Muhammedî İslâm'ın gereği de zâten budur!...

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

"Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, Cennet karşılığında satın almıştır! (Çünkü onlar) Allah yolunda savaşır; öldürürler ve öldürülürler. (Bu), Tevrat'da, İncil'de ve Kur'an'da O'nun (Allah'ın) üzerine Hak bir va'd'dir. Allah'dan daha çok ahdini yerine getiren kim vardır? O halde, O'nunla yapmış olduğunuz bu alış-verişten dolayı sevinin! İşte; bu, (gerçekten) büyük kurtuluştur!..

(Tevbe Sûresi: Ayet:111)

Asrımızın Şeref Levhâsı

AFGANİSTAN CİHADİ 11 YAŞINDA!..

Tarihi sömürgecilik politikasının devamı olarak Rus emperyalizmi 27 Aralık 1979 tarihinde 'işgal' için girdiği Afganistan'da, 1989 yılının 15 Şubat'ına kadar 'en son' neferini geri çekmek suretiyle, büyük bir hezimet ve mağlubiyetle firar etmeğe mecbur kalmış, kap-kara sömürü tarihinde ilk kez bu derece rezil-ü rüsvây olmuştur. İslâm ümmetinin ve mustaz'af halkların ruhi dejen-erasyon'a ma'ruz kalmış olmaları sonucu düçâr oldukları ma'nevî-ımanî za'fiyet, İslâmî Vahdet ve Kardeşlik kurumunun sarsılmasını, 'tek güç' ve 'tek ümmet' vâkıâsının ve 'ımanlı toplum' bilincinin yıkılmasını, bu faktörler ise; 'kuvvet ve iktidarlarının' zâil olmasını ve 'Emperyalist' güçlerin 'esâretine' düşmelerini doğurmuş, böylece, sömürgeci istâhlar kabardıkça kabarmıştır. İşte; Orta Asya, Azerbeycan, Kafkasya, Gürcistan ve Kıрым... gibi İslâm topraklarını mezkûr sâikler ve faktörler sonucu işgal eden ve bu işgalini birkaç nesilden beri sürdürmeye devam eden Rus emperyalizmi, kabarmış tarihî sömürgeci istâhiyle mazlum-mustaz'af Müslüman Afgan halkının da üzerine canavarca saldırmış, milyonlarcısını 'muha-

cir'; o miktara yaklaşacak kadarını katl-ü perişan ve nice ma'mureleri de 'harab' etmiş; böylece, 'işgalini' ilel- ebed sürdürebileceğini zannetmiştir...

Fakat; emperyalist güçler, Allah-u Teâlâ'nın 'büyük gücünü' ve şu çağımıza lütfettiği 'İslâm Güneşinin' cihadî-kıyamî etkisini; ve, başlayan yeni bir çağın, yani 'İslâm Çağı'nın İlahî boyutlarını hesap etmeyi unutmuş, yahut, hesaplarında yanılmışlardır... 1963'lerde 'İran'da' başlayan 'fiilî' kıyamlar-hareketler, Merhum İmam Humeynî'nin dirâyetli ve ta'vîzsiz sevk-ü idaresiyle süreklilik kazanmış, giderek hızlanan bu 'kıyamî-cihadî-inkılâbî hareketler', Allah-u Teâlâ'nın yardımıyla 11 Şubat 1979'da kesin zafere kavuşarak 'İslâm Cumhuriyeti'ni ' netice vermiştir... İslâm İnkılâbı'nın bu zaferi, zâten sürmekte olan Afgan Cihadı'nın aşk ve heyecanını kamçulamış, Afganistan İslâm topraklarında da bir 'İslâm Devleti'nin' kurulabileceği ümidini gittikçe kuvvetlendirmiştir. İlk zamanlar, 'halk yığınlarının' Afgan Cihadı'nda 'aktif' rol almaması ve seyirci kalmayı tercih edişi talihsizliği de, 'komünist kukla' Babrak Karmal'ın Ruslar tarafından yönetime tayini ve günlük

'da'vetiyesi' ile işgalci Rus askerlerinin Afganistan'a girmesi üzerine ters dönmüş; yani, 'Kâfir Rus'un bu fiilî işgal olayı, Halk yığınlarının kitleler hâlinde 'mücahid' grupların saflarına geçmelerini sağlamıştır...

İslâm Alemini, emperyalistler adına, değişik hilelerle teslim alarak, İslâm'ın İlâhî hükümlerini tamamen kaldıran ve İslâm'dan hiçbir iz ve eser bırakmamak için bütün gayretlerini sarfeden; Ahmed, Mustafa, Hasan, Hüseyin, Mehmed, Abdullah... gibi, İslâmî isimler almış olmakla, sadece adları müslüman olan mürtedlerin tasallutu altında bulunan İslâm Aleminde, bugün 'kıyam-ların' olmayışı; fakat 'dün' kendisi de, adı da 'kâfir' olan İngiliz-Fransız gibi... sömürgeci güçlere karşı, İslâm Aleminin her tarafında köklü ve kapsamlı 'isyanların-savaşların' olmuş olması; ancak, Rusların Afganistan'ı işgal edişinden sonra, Halk yığınlarının 'mücahid' gruplara iltihak edişi; kitle psikolojisi ve şuuru açısından, güzel bir numune ve 'ders' alınacak bir vakıa olarak, karşımıza çıkmaktadır... Böylece; "Ruslar Afganistan'ı işgal etmemiş olsaydı, belki de Afgan Cihadı'nın boyutları bu seviyeye gelmezdi..." şeklindeki bir kısım kanaatlerin, bazı gerçekleri ifade etmiş olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim, Yüce Rabbimiz; "Hoşlanmazsınız, size ağır gelir amma, düşmanlarla savaşmak size farzedilmiştir. Bazı şeyler vardır ki hoşlanmazsınız, fakat hayırlıdır size. Bazı şeyler de vardır, hoşlanırsınız, şer'dir size. Allah bilir, siz bilmezsiniz ki!.." (Bakara/216) diye buyurmakta, 'şer ve kerih' görünen bazı şeylerin altında bazan 'hayırlı' neticelerin; 'hayırlı' zannedilen şeylerin altında da bazan 'şer' dolu sonuçların zuhur edebileceğine dikkat çekmektedir...

AFGAN CİHADI'NIN -KISACA- TARİHİ SEYRİ

Hâlen hayatta olup, batı ülkelerinde sefil ömrünün sonlarını yaşayan ve 1914 milâdî doğumlu olan Zâhir Şâh, 1933 yılında henüz 19 yaşında iken, saltanat sisteminin vazgeçilmez kanunu gereği ve İngilizlerin 'okey'i ile Afganistan'ın başına geçmiş, İslâm Aleminin başına geçmiş her münâfık-mürtedin yaptığı gibi aynı işi yapmış, ilk dönemlerde Müslüman görünerek ve İslâm'a hizmet rolleri yaparak, bilinçsiz halk yığınlarının ve vicdanı satılık olan kesimlerin desteğini almış, böylece iktidarını güçlendirmiştir.

İkinci cihan savaşından sonra, İngilizlerin "Uluslararası" sömürgecilik görevini üstlenen Amerika'nın 'himayesi' altına giren Zâhir Şâh, 1950 yıllarında İslâm'a karşı aleni savaş açma adımı atmaya başlamıştır. Bu hususta, Türkiye'deki 'Lâik' uygulamayı 'esas' alan Zâhir Şâh, yanlış adımlar atarak, (Allah'a hamdolsun ki) ahmaklığını göstermiş; kültür devrimi için düzenlediği -sözüm ona- bir konferansda, müslüman halkın gözleri önünde, orada bulunan müslüman bir kadının 'örtüsünü' üzerinden çıkararak ayaklarının altına alıp çiğnemiş ve; "İşte karanlık çağı!" ayaklarının altında çiğniyorum!" demiş, böylece; 'lâiklik' uygulamasının ilk adımında, münâfıklığını gizleyememiş, müslüman halkın büyük nefretini ve tepkisini üzerine çekmiştir... İslâm Aleminin değişik bölgelerinde de, benzeri uygulamalar olmuş, müslüman halkın 'namus' sembolü olan hicâbına ve örtüsüne el atılmıştır. Ki;

"Anamın çarşafı yırtılırken sokakta, Babam hâlâ askerdir Gelibolu'da!..."

şeklinde söylenen şiirelir, zaman zaman müslüman halkımızın da dilinden dökülmüştür. Bu da, müslüman halkların içerisinde buldukları 'hâzin' durumu göstermektedir..

İslâm'ın bu 'somut' simgesi olan 'örtü'ye el atmakla, Zâhir Şâh yönetimi, müslüman kamuoyunda 'İslâmî his, hamâset ve heyecân' tohumunun atılmasına sebep olmuş; lâik, Afgan rejimine karşı müslümanların 'Açıkça' tavır almalarını, yani yönetimin 'münâfikliğinin' anlaşılmasını sağlamıştır...

1953 yıllarında, amcası oğlu olan Muhammed Davud Başbakanlığa getiren Zâhir Şâh, tamamen ateist ve Sovyet kuklası olan Muhammed Davud tarafından 1973'de (Rusya'nın direkt emri ve yardımıyla) devrilmiş; böylece Afganistan'da yeni bir dönem başlamıştır...

Artık, 'Hân' olarak da hükümdarlığını sürdüren M. Davud Han, çok hızlı bir biçimde okullarda, resmî iş yerlerinde ve askerî kadrolarda 'komünistleştirme' operasyonlarına başlamış ve ülkeyi, gittikçe çıkılmaz bir kaos'un içerisine sürüklemiştir. Askerî birliklerde epeyce etkinliğe sâhib olan müslümanlar, her ne kadar 'askerî darbe' yapmaya teşebbüs etmişlerse de, 'organize' yetersizliği ve halk kitleleriyle 'koordine'siz oluş.. gibi faktörler nedeniyle; bunlardan da önemlisi, İlahî takdir gereği olarak başarılı olamamışlardır. Bu başarısız darbe teşebbüsü üzerine, pek çok müslüman öldürülmüş veya hapsedilmiş, bir kısmı ise; Pakistan'a ilticâ etmek zorunda kalmıştır... Bununla birlikte, ülkede gelişen İslâmî Hareket, Rusları endişeye sevk etmiş; Davud Han'ın 'uşaklığı'nı kâfi görmemiştir. Bunun üzerine, Davud Han da, 'patron' değiştirmeye heveslenip, 'uşaklığını' kabul etmeye hazır gibi görünen Amerika'ya ve Pâkistan gibi Amerikan 'uşaklarına' yanaşmaya meyl edince; Rusya, 1978 yıllarında, Davud Han'ın başına Muhammed Tarakî'yi musâllât etmiştir. Rusya'nın verdiği bu görev üzerine, harekete geçerek başkanlık sarayını Davud Han'ın, âilesinin ve yandaşlarının 'kanı' ile kırmızıya boyayan Muhammed Tarakî, Patronu olan Rusya'ya karşı, mükemmel bir 'uşaklık' örneği olmağa çalışmıştır.

M. Tarakî'nin, Komünist Rusya adına İslâm'a karşı açıkça savaş açması ve İslâm'ı savunanları derhâl öldürtmesi üzerine; Afgan

Cihâd'ının şer'î temeli atılmış, o güne kadar uyuyan bir kısım İslâm uleması uyanmaya başlamış ve ortak bir 'fetvâ' yayınlarak, Muhammed Tarakî'nin 'kâfir-mürted' olduğunu ilân etmiştir. Bu fetvâ, 'perde arkası'nı bilemeyen halk kitlelerinin de kendine gelmesine, mücâhid kardeşleriyle birlikte, M. Tarakî'nin küfür düzenine karşı 'savaşın' câiz, hatta 'farz' olduğuna kanaat getirmesine sebep; olmuş; böylece, Afgan Cihâd, güçlü bir kök, taban ve temel bulmuştur...

İlk defa 'Halkın İslâmî Kıyımı', Herât kentinde olmuş; kitleler hâlinde ayağa kalkan müslüman halk, 'Allah-u Ekber' sadâlarıyla harekete geçerek 'herat' şehrini ele geçirmeyi ve oradaki Tarakî artıklarını temizlemeyi başarmış; 100 000'den fazla büyük bir halk topluluğuyla bu 'zaferi', bayram olarak kutlamıştır. Rusya'nın emriyle harekete geçen cani Tarakî, Herat şehrini toplarla ve füzelerle yerle-bir ederek, onbinlerce müslüman halkı bir an'da yok etmiştir. 'Zabul', 'Esmar' ve 'Nehreyn' askerî birliklerinin de müslüman halkın ve mücâhid grupların saflarına iltihâk etmesi üzerine, daha da kudurup azgınlaşan M. Tarakî, alçakca cinâyetlerini, artık sivil yerleşim bölgelerine doğru kaydırmış, kısa süren (1 yılı aşkın) iktidarı döneminde, en az 200 000 bin müslümanı şehid etmiş, bir o kadarını da yaralamıştır...

Afgan halkının Tarakî'ye karşı nefretinin gittikçe artması üzerine, Tarakî'nin en yakın yoldaşlarından olan Hafızullah Emin'e, Rusya tarafından Tarakî'yi temizleme görevi verilme gereği duyulmuş; H. Emin de, 'patron'dan gelen emre uyarak, da'va (?) yoldaşı ve arkadaşı M. Tarakî'yi 1979'un sonbahar'ında temizleyerek, iktidarı (uşaklık görevini) üstlenmiş; lâkin, 'patron' değiştirme niyetlerinin anlaşılması üzerine, Afganistan'a 27 Aralık 1979'da yıldırım hızıyla bil-fiil giren 'işgalci' Rus kuvvetleri tarafından 'idam' edilerek, yerine Babrak Karmal denen, yeni bir 'uşak' getirilmiştir. Ki bu tarih, 'Afganistan Cihâd'ının köklü ve şümüllü bir biçimde ve bütün Afgan topraklarına yaygın bir şekilde yayılmasının ve ülkenin her tarafında 'Allah-u Ekber' ve 'Lâilâhe İllallah' nidâlarıyla 'Mukaddes Cihadın' başlamasının tarihi'dir...

RUS İŞGALİNE KARŞI, ŞANLI 'AFĞAN - İSLAM' CİHÂDİ!..

Yazının başında da, kısaca değindiğimiz üzere; Rus İşgali, Afgan halkı üzerinden çok derin

ve köklü 'kıyam' ateşinin yanmasını, en ümmî kesiminden, en aydın kesimine kadar... bütün halkın 'mukaddes cihada' katılımını sağlamıştır. Rus işgali; Hak ile Bâtıl'ı, kesin hatlarla ayırmış; ve her türlü 'bilmemezlik-anlamamazlık' ve görememezlik özrünü kökünden kesip kaldırmıştır. Babrak Karmal'ın, uzun yıllar işgalci Rus güçleriyle birlikte işlediği sayısız cinayet, vahşet ve katliamlar, Afgan halkını aslâ yıldırılmamış, aksine, giderek mücadele azimlerini daha da bilemiş ve keskinleştirmiştir. Bu süreç içerisinde, milyonlarca Afganlı müslüman halk, sınır komşuları olan Pakistan'a ve İran'a dalgalar hâlinde göç etmeye başlamış, öz yurdunu ve oradaki değerlerini kaybetmenin ızdırabı ve çilesi ile, imanlı gönülleri kan ağlatmıştır. Modern (?) dünyanın, teknolojik (?) zaferi olan bu 'tehcir' ve 'tenkil' olayları, şu rezil asrın, bilhassa 'insan haklarından', 'özgürlüklerden', 'hakdan-hukukdan' dem vuran alçak garb medeniyetinin "?" ve onun 'cenin-i sâkıtı' olan halkı (?) devrimci (?) geçinen sosyalist dünyanın yüz karasıdır! Zaten, katran gibi kap-kara olan yüzlerine, ilâve edilecek olan 'kara'ların etkisi ne olabilir ki?..

Rus İşgalinin sürdüğü ve 'Afgan Cihâd'ının zirvelere tırmandığı süre içerisinde, uzun yıllar 'patronu' olan Ruslara sadakatla hizmet ederek, uşaklık görevini başarı ile yerine getiren ve bunun için de yüzbinlerce mazlum Afgan Müslümanlarının kanına giren cânî Babrak Karmal, bütün Afgan halkı nezdinde mutlak bir düşman ve 'hâin-canavar' lakabını ahncaya kadar, patronu Rusya tarafından, sömürgeci-işgalci hedeflerin tahakkuku 'yem' olarak kullanılmış, posası çıkınca da, başa bir uşak olan Necibullah eliyle temizlenmiştir. Rus ayısı, böylece; her zaman 'yeni' tâze ve zinde uşaklarıyla Afgan halkının huzuruna çıkmış, onları aldatmaya çalışmıştır. Fakat; artık bilinçlenmiş olan kahraman Afgan halkı, İslâm'ın mutlak hakimiyetini gerçekleştirinceye ve ülkelerinde egemen her türlü küfrü, en küçük izlerine kadar yok edinceye kadar, 'Allah Yolunda Cihad'a' devâm edeceklerini; ve aslâ emperyalist işgalci gücün ve yandaşlarının oyunlarına gelmeyeceklerini göstermiştir.

10 yıla yaklaşan Rus işgali boyunca, 'Dâsitânî' kahramanlıklar sergileyen Müslüman Afgan Halkı, emperyalist güçlere, bir başka ülkeyi bir daha işgale cür'et edememe ve cür'etlerini 'kursaklarında bırakma' dersi vermiş ve mustaz'af dünya müslümanlarına ve halklarına da 'kıyam' edebilme ümidi ve cesâreti vermiştir... Babrak Karmal'ın 'sert-hâşîn' politikası, Afganistan İslâm

Cihâd'ının azmini kırmadığı-kıramadığı gibi; uşak M. Necibullah'ın 'uzlaşmacı' gözükene, iblisce desiseleri ve 'dostluk' numaraları da, kezâ 'mücahid' güçleri uyutamamış ve 'cihad' azminin heyecânını söndürememiştir. Afganistan'lı Müslüman Mücahidlerin bu yılmaz ve tükenmez azmi, işgalci Rus güçlerini moralman çökertmiş, artık hareket edemez duruma getirmiştir...

İmanî, itikadî, ruhî ve ma'nevî tüm unsurlardan ve güçlerden zâten tamamen mahrum bulunan Rus yönetimi; ekonomik yönden de büyük-çıkamazlara ve buhranlara girmiş bulunmaktadır. Marksizm'in 'baskıcı' yöntemlere dayalı 'üretim' mekânizmasının tamamen 'iflâs' ettiği, kendisi gibi hasta olan 'kapitalizm' den şifâ talep edecek duruma geldiği bir dönemde, günlük '60-70 Milyon dolarlık' peşin harcama; Rusya'nın, girdiği 'Afgan Girdabı'ndan çıkış yolları aramasına ve en kısa zamanda 'Mağlubiyeti ve hezimet'i dünya kamu oyuna hissettirmeden, bilhassa kendi sömürgesi altına aldığı 'esir' milletleri uyandırmadan 'kaçış' kapıları bulmak için büyük çabalar sarfetmesine etki eden âmillerden olmuştur...

Amerika Emperyalizminden ve Suudî Arabistan, Pakistan gibi Amerika uşaklarından bu hususta yardım talep eden Sovyet Rusya, düzenlediği 'Cenevre Toplantısı'nda, akdedilen bir anlaşma ile, Şubat/1989'a kadar, bütün askerî birliklerini geri çekeceğini, resmî bir 'belge' hâlinde onaylatmış, böylece 'Rezil-ü Rüsvey' olarak ayrılmak zorunda kaldığını gizlemeğe çalışmıştır... 15 Şubat 1989 tarihinde en son askerini de Afganistan'dan geri çeken Emperyalist Rusya, kukla-komünist Necibullah yönetimini, savaşı sürdürebilecek düzeyde modern silâhlarla techiz etmiş; böylece, Afgan halkını birbirleriyle kırdırma stratejisini 'mirâs' olarak bırakmıştır. Rusya'nın kaçışından sonra, 'münâfıkça' taktikler uygulayan Necibullah; sürekli olarak camilere gidip namaz kılma-duâ etme numaraları yapmak ve bunları da televizyonda ve basında yayınlamak suretiyle müslüman halkı kandırma ve mücahid gruplardan desteklerini çekme entrikalarına baş vurmuş, bu münâfıklık da, artık bilincin zirvesine gelmiş bulunan Müslüman Afgan halkını uyutamamış ve kapsamlı, İslâmî cihâdın heyecânını söndürememiş, şehâdet aşkını yıkamamıştır...

Cenevre sözleşmesinde, kendisini de Rusya ile birlikte 'Garantör' devlet olarak dikte ettiren Amerikan emperyalizmi, Rusya'dan boşalan yeri ve boşluğu doldurmak için, akıl ve hayâle gelmeyen

yöntemlere baş vurmuş, bunun için de Suudi rejimi ile Pakistan'ı ve bir kısım -adı müslüman- başka kişi ve mihrakleri devreye sokmuştur. Suudilerin lânse ettiği hükümet türleri ve müdelleri, ma'serî vicdanlarda 'kabil; görmeyince, müslüman gruplar arasında mevcut, bâsîr görüş farklılıklarını körükleyerek 'kutuplaşmalara', hatta yer yer 'çatışmalara ve karşılıklı katliâmlara' kadar vardıkdan ve bunu gayet ustaca uygulayan Amerikan Emperyalizmi, böylece; Müslüman Afgan halkının 'cihâda güven ve katılım' oranını düşürmeyi ve dünya müslümanlarının 'müsbet' bakışlarını 'menfi' duruma getirmeyi, maddî ve ma'nevî desteklerini sebote etmeyi ve topyekün müslümanların 'Afgan Cihadına' olan ümidlerini yıkmayı amaçlamıştır...

Fakat; Hizbullahî tüm Müslümanların ümidi odur ki; 11 yıllık 'cihad' tecrübeleriyle 'imtihan'dan geçmiş bulunan Afgan'lı Kahraman Mücâhid Müslümanlar, Rusya'ya 'Fiili Savaş' cephesinde vurdukları darbenin aynısını, hatta daha da şiddetlisini, 'siyâset' cephesinde Amerikan Emperyalizmi'ne vuracak, böylece; Amerika'nın ve uşaklarının Afganistan üzerindeki umutları kürsaklarında kalmış olacaktır. İnşaaallah... Zâten; 'imtihan'ın en büyüğü ve en önemlisi de budur! Zirâ; haricî işgâllere ve istilâlara karşı kahramanca mücadele vermiş ve çok uzun yıllar, milyonlar şehidler vererek 'istiklâl' (kurtuluş) savaşları yaparak, dış düşmanları izzetle-şerefle kovmuş nice Müslüman toplumlar, 'siyâset' sahnesinde ve yönetimi elde etme noktasında, alçakça oyunlarla karşı karşıya gelmişler, savaş verdikleri güçlerin,

kendi içlerinde bulunan -adı müslüman- hâin uşakları ve temsilcileri tarafından 'münâfiklıkla' teslim alınmışlar, fakat, toplum olarak da bu 'içden teslim alınışın' farkına maalesef uzun yıllar varamamışlardır. Cezâyir'den Libya'ya, Mısır'dan Pakistan'a ve sâirelere kadar.. uzanan müslüman toplumlar, bu acı tarihi vâkıâ'nın, çok üzücü ve esef verici tablolarıdır...

Allah-u Teâlâ'dan temennimiz; Afganistan'lı Müslüman kardeşlerimizin güçlü ve köklü bir 'vahdet' te'sis etmeleri, Pakistan-Arabistan ve yandaşları gibi.. Amerikan standartlı yapıların oyunlarına gelmeden, kukla Kabil Komünist yönetimini el-birliği ile devirerek 'Muhammedî İslâm'a dayanan bir 'İslâm Devleti'nin' kurulması için büyük çabalara girmeleridir...

Yüce Rabbimiz'den ümidimiz o ki; hayatlarının büyük kısmını dağlarda ve savaş meydanlarında geçirmiş bulunan Afgan'lı Müslüman Mücâhidler, 'Yek- vücud' hâlinde, sarsılmaz bir volkan hâline gelecek, Rus ayısına vurdukları aynı şamarı, uşak-kukla kabil rejimine de vuracak ve en kısa zamanda, bağımsız bir 'İslâm Hükümeti' kuracaktır. İnşaaallah... Allah-u Teâlâ (C.C) bütün mücâhid kardeşlerimizin yâr ve yardımcısı olsun; bizleri de İslâm'ın kudsi-lâhutî 'cihad ve şehadet' aşkıyla yanıp-tutuştursun! Amin...

Bu vesile ile; Afganistan cihadında ve dünyanın sair bölgelerinde Allah yolunda savaşçı-çabalayıp 'şehadet' mertebesine kavuşmuş bulunan 'bütün şehidlerimiz!' rahmetle anar, savaşan-cihâd eden tüm müslümanlara da, Allah- u Teâlâ'nın (C.C) yardımlarını niyâz ederiz...

Sıra, 'kara' Amerikan Emperyalizminde! ve yandaşlarında!...

DOĞU BLOKU ÇÖKÜYOR...!

VE;

KOMUNİZM , BÂTIL İDEOLOJİLER ÇÖPLÜĞÜ'NE ATILMAK ÜZERE
TARİHE KARIŞIYOR!...

Bütün Varlıkları yağmalanmış olan
mustaz'af halkların başkaldırışı

ile ;

SOYYET 'KIZIL' EMPERYALİZMİ VE CANİ YOLDAŞLARI YIKILIYOR!...

Sanayi ve makina devriminin sağladığı averajla 19. asra damgasını vuran, hakimiyetini kuran Kapitalist-sömürgeci düzen, modern teknoloji ve güçlü üretim sayesinde, insanlık alemini ve mazlumları 'zalim kısıpacı' arasına alarak, olanca gacayle ezmiş, (tâbir câizse) posasını çıkarıp atmıştır... Faşist bir muhteva ile de karşılaşılan bu zâlim ve canavar Kapitalist tezgâh 20. yüzyılın başlarında dünyanın değişik bölgelerinde, bilhassa Sovyet Rusya'da büyük bir tepki ile karşılaşmış; çok bilinçli ve organize bir örgütlenme ile yönlendirilen bir kısım devrimci güçler tarafından, 'Kapitalizm-Faşizm' hâllâtâsı olan sömürü emperyalizmine karşı Ekim-1917 Rus-Kızıl (güya, proletarya) devrimi gerçekleştirilmiştir...

İnsanlığı, bilhassa muhtaz'afı (ezilenleri) kurtarmak ve onlara dayalı iktidar olmak iddiasıyla ülkeyi 'kan gölü' haline getiren bu kızıl furya, giderek ayrı, hem de daha da şiddetli ve acımasız bir zulüm ve sömürü çarkı durumuna gelmiş, iktidarı olduğunu iddia ettiği ezilen-amele kitleleri parya muamelesine tabi tutmuş ve üretim aracı diye, insanları alet-robot ve köle

pozisyonuna getirmiştir. Bununla birlikte; gerek 'terör' ve gerekse 'hile-yalar' mekanizmasıyla uzun yıllar dünyanın büyük bir kesimine ideolojik sulta kurarak 20. asra damgasını vuran, fakat kapitalizmin, Amerikan Emperyalizmi şeklinde bir kabuk değiştirme olayından sonra, yavaş yavaş kapitalist çizgiye gelmiş olduğunun tokmağıyla uyanan Marksist-Komünist ideoloji, en hızlı en heyecanlı ve en ateşli savunucuları tarafından da artık savunulamaz duruma gelmiş, bâtil ve beşerî sistemlerin tabii gereği olarak, bugünkü 'enkaz' olma aşamasına gelip dayanmıştır...

Bilhassa, İran'da 1979 Şubat'ında gerçekleşmiş bulunan muhteşem İslâm İnkılâbı, Marksist felsefenin 'Tarihi Maddecilik ve Diyâlektik Materyalizm' safsatasını, alt kurum-üst kurum, sınıf kavgası, emek-sermaye çatışması ve dinin (İslâm'ın) fonksiyonunu kaybettiği.. ütopyasını temelden yıkmış ve bir daha dirilmeyecek üzere (ideolojik plan'da) tarihin çöplüğüne atmıştır... İnsanlık hayatını uzun yıllardan beri kasıp kavuran Emperyalist-Komünist sultaların içerisine

Doğu Bloku'ndan „Bulgaristandaki Müslümanlar, 'Her nefis ölümsüzdür' ayetini yurtdışı göçü 'Kıyam' çıkırmı ayırdılar."

düştüğü büyük çıkmazlar, eski denklemlerin ve dengelerin çözülp-bozulmasına ve yenilerinin kurulmasına müsait ortamlar hazırlamış; 20. asrın son yılları ve 21. asrın tamamı 'İslâm Çağı' olmaya doğru tırmanmaya başlamıştır. Bunu engellemek için 'son kozlarını' utraklaşa kullanan Kapitalist-Komünist (Amerikan-Rusya) Emperyalizmi, İslâm İnkılâbının en yakın etki alanlarını tesbit ederek, fiili-askeri müdahale yollarını seçmişlerdir. Amerika, bu amaçla Türkiye'de 12 Eylül askeri darbesini dikte ettirirken, Sovyetler, bunun için 27 Aralık 1979'da fiilen Afganistan'a girmiş ve yıldırım hızıyla ülkenin her yerini işgal etmiştir. İki süper (?) emperyalist güç, 'Ortak Karar' ile de Irak Baas rejimini İslâm İnkılâbının merkezine-toprağına saldırtmışlardır.

İslâm İnkılâbının, İran dışındaki ülkelere ve dünyanın sair yerlerine etki etmemesi ve

İnkılâb dalgalarının dünya haklarını, bilhassa müslümanları 'Muhammedî İslâmın cazibesine kaptırmaması için bu ortak emperyalist oyunlar-komplolar fayda vermemiş, kefare dünyasının bir kısmı zaafa uğramaktan, diğer kısmı da yıkılmaktan kendilerini kurtaramamışlardır...

İslâm İnkılâbının, ruhların görünmeyen ufuklarında ve kalplerin derinliklerinde meydana getirdiği bu muhteşem dalgalanmalar, dünyanın her tarafında olağanüstü etkiler meydana getirdiği gibi; Doğu Bloku üzerinde de 'Sovyetler Kanalıyla' büyük sarsıntılar-infilâklar doğurmuş; Gorbacov gibi yöneticileri 'Glasnost' ve 'Prestroyka' diye ifade edilen (dışa açılma, yumuşama-gevşetme.. anlamlarında) büyük tavizler vermeye, halk kitlelerinin 'isyan ruhu' karşısında sürekli olarak gerilemeye itmiştir. Birkaç nesilden beri esir durumda

yaşayan Müslümanların büyük çoğunluğunu teşkil ettiği, Kazakistan'ın başkenti olan Taşkent'te ilk fiili İsyanın görülmesi ve birkaç Rus askerinin öldürülmesi ile başlayan fiili muhalefet dalgaları, Sovyetlerin halkı müslüman cumhuriyetlerini sarmakla kalmamış, halkı gayr-i müslim olan 'Ukrayna', 'Letonya', 'Litvanya' gibi.. sömürge cumhuriyetleri de büyük çapta etkisi altına almıştır...

Sovyetlerin 'Afganistan'daki hezimetini ve İslâm Mücâhidleri karşısındaki mağlubiyeti ile; 'İslâm İnkılâbının Amerikaya olduğu gibi; Rusyaya da karşı ideolojik zaferinin kesinleşerek Orta Asya müslümanlarını doğrudan etkileyişi, Rus İmparatorluğunun 'Hasta Adam' oluşunun ortaya çıkışı, Doğu Bloku'ndaki 'uydu' devletlerde de büyük çaplı sosyal patlamaları doğurmuş, önceden var olan daha bir sürü faktörler de bunu hızlandırmıştır...

Bilhassa, Merhum İmam Humeyni'nin (Rıdvanullahi Aleyh) 'Gorbacov'a yazdığı 'İslâm'a davet' mektubu, köhneleşmiş Marksizme-Komünizme ümit bağlamış bir kısım zavallı ülkelere ve toplumlarda büyük bir 'şoke' husule getirmiş; 'Komünizmin artık öldüğünü' Gorbacov'a bildiren İmam Humeyni'ye Gorbacov'un, bu konu hakkında hiçbir şey diyememesi, itiraz edememesi ve komünizmin hâlâ bir alternatif olabileceğini, (en zirvede olan bir komünist şahsiyet olarak) söyleyememesi, komünizmin tamamen ölmüş olduğunun tarihi-resmî bir belgesi hüviyetini taşımış; bu ve benzeri faktörler ve unsurlar da, 'Doğu Blokunda' malum büyük To-

plumsal Patlamalar ve Değişmeleri netice vermiştir...

Düne kadar 'Vatan Haini' ilân edilen ekip, bugün 'Çekoslovakya'nın yönetimini eline almış; nice bin kişiye mezar olan 'Berlin Duvarı' yıkılmış, Doğu Almanya, Batı Almanya ile, aşamalı olarak birleşmeye hazır çevrelerin eline geçmiş; 'Polonya', nerede ise kapitalizmin kucagina düşecek, Romanya Çavuşesku ile eşini ve belli başlı yandaşlarını kurşuna dizecek, 'Komünist-Sosyalist-Yoldaş' sözcüklerini kullanmayı yasaklayacak kadar, eskinin tam zıddı bir değişikliğe uğramış; Bulgaristan, eski uygulamaları tamamen kaldırarak 'Halkın' istekleri doğrultusunda bir yönetim tarzına geçmeye başlamıştır... İlaahir. (Kİ; günlük başında veya TRT'de, elbette geniş şekilde takip etmişsinizdir...)

Milyonlarca insanları akıtılan kanları, kesilen başları üzerine kurulmuş bulunan 'Komünist Diktatorya' efsanesi de, böylece tarihe karışmış olmakla beraber, Merhum İmam Humeyni'nin (Rıdvanullahi Aleyh) Gorbaçov'a yazdığı tarihî mektubundaki endişeler hâlâ geçerliliğini korumakta; Kapitalizme karşı bir 'tepki ve reaksiyon' olarak doğan 'komünizm', bu sefer kapitalist cehennemini yeşilliklerine (?) girip-girmeme kavşağına gelip dayanmış bulunmaktadır. İmam Humeyni merhum, Gorbaçov'un dikkatini buna çekmiş; cehenneme giden o iki yolun kavşağından kopup, İslâm'ın hayat fışkıran ilâhî nuruna ve bahçesine delâlet etmesini, böylece kendi şahsiyle birlikte mazlum ülke halklarının da dünyada ve ahiretde kurtuluşa ermelerini, yani İslâm

Hidayetine kavuşmalarını istemiştir... Fakat; ki, heyhât!..

Böylece; insanlık tarihi boyunca gelip geçmiş ve insanlığa kan kusturmuş tağutî düzenlerin, günümüzdeki uzantılarından ve temsilcilerinden olan 'Dev ve Süper (?)' cânî bir tağutun daha sonu yaklaşmak bulunmakta, geçmiş rezil tağutların akıbetine doğru yuvarlanıp gitmektedir...

"...Zulmedenler (yakında) nasıl bir inkılâba uğrayıp devrileceklerini bileceklerdir." (Şûara/227) Ayeti Kerimesi, bütün zalimlerin dûçâr olacakları akıbetleri bildirirken, ve biz de, yeryüzünde mazayî bir hale getirilmesi istenenlere lütfetmeyi ve onları, (halka) İmamlar (Öncüler) kılmayı ve yeryüzüne, onları varis yapmayı dilemedeydik." (Kasas/5) Ayeti de, zulme uğramış mustazafların neticede, ilâhî takdir gereği galib gelerek hakimiyeti ele geçireceklerini ders vermektedir.

Dünya'daki, bilhassa Doğu Bloku'ndaki umulmadık çok hızlı gelişmeler ve değişmeler, Allah-u Teâlâ'nın ne derece 'Mukallib'ül-Kulûb' (Kalbleri değiştirip inkılâba uğratan) ne kadar kudret ve azâmet sahibi olduğunu ve aynı anda, demir perde ile örülü koca bir dünya sistemini ne kadar kolay yoldan, alt-üst edeceğini akılcılığı-maddî hesapları esâs alarak ma'nevî-gaybî ve ilâhî yardımları ve tasarrufları nazar-ı itibâra (bugüne kadar) almayanlara, umarız ki çok şeyler göstermiş ve bakış açılarında çok değişiklikler vücude getirmiştir. Kİ, bununla; İslâm'ın cihan-şumul hakimiyetinin ve adâletinin tekrar yeryüzüne ikâme

edilmesinin simgesi olan İnkılâb-ı Hazret-i Mehdi'ye ve İsa Aleyhisselam'ın ahir zamandaki nüzulüne dikkat çekmek istiyoruz! Ve Üstad Bediüzzaman Hz.lerinin "Avrupa, bir İslâm Devleti'ne hamile olacaktır!" şeklindeki temennisini ve Hazret-i İmam Humeyni'nin "Hristiyan alemimin, kiliselerinde bile Allah-u Ekber!" sâdâlanının yükseleceği meâlindeki temennilerinin yavaş yavaş zuhur edeceği ve etmekte olduğu ümidini taşıyoruz, inşaallah...

Bir insanın doğumu, hayatı ve ölümü nasıl ki periyodik bir çizgi izlemekte; tayin edilen sürenin bitiminden sonra, eceli dolup son bulmakta ise; devletlerin tabanının oluşturan toplumun ideolojik bir yapılanmasının adı olan, cemiyetlerin ve ümmetlerin de, doğumu, hayatı ve ölümü içerisine malan aşamaları vardır. "Her Ümmet için (tayin edilmiş) bir ecel vardır. (Onların mukaddes olan, o) ecelleri gelip çatdığı zaman, onu (ve onunla birlikte gelen musibeti) ne bir an geriye bırakabilirler ve ne de bir an ileriye alabilirler." (Araf/34; Yunus/49; Nahl/61). İşte; emperyalist dünyadaki bunalımın esbâb-ı mucibesî budur; "Değişmeyen Sünnetullah'ın" (Bakınız; İsrâ/77; Ahzab/62; Fatır/43; Fetih/23) günümüzdeki ilâhî tecellisidir! Yani, ecellerinin gelip yaklaşmasından dolayı tutulmuş oldukları ölüm sar'asının belirtileri; toplumsal buhranlar, patlamalar ve infâleler şeklinde kendini göstermektedir. Muhammedî İslâm'ın tek alternatif olarak görüldüğü bu oluşumda, Doğu Bloku'nun ardı sıra, bütün tağutî güçler miâdını ve ecelini doldurmuş olarak yıkılıp gidecek, yerlerini cihan-şumul İslâm

İnkilâbına terk ederek, cehennemî boylayacaklardır, inşaallah. Üstad Said-i Nursî Hz.lerinin; "Evet, Ümid-vâr molunuz! Şu istikbâl zulûmâtı ve İnkilâbatı içerisinde en yüksek gür sâdâ, İslâm'ın sâdâsı olacaktır!" ümidlerinin aynısını bizlerde taşıyor ve bu kudsî umutla yaşıyoruz!..

'Büyük Şeytan' Amerika, 'Ölüm' döşegindeki 'Doğu Bloku'na her ne kadar el atmakta, kendi cehennemine çekmek istemekte ise de; buna muvaffak olamayacak, üstelik kendisi deonlarla birlikte büyük bir enkaz haline gelip yıkılacaktır, inşaallah... Zirâ; Yüce Allah'ın 'Toplumsal Kanunu' olan 'Sünnetullah', dâima böyle cereyan etmiştir. Ve; insanlık celladı tüm zalim düzenler,

tarihin tüm döneminde eceli gelince yıkılmış ve târ-u mâr olup gitmişlerdir. (Bakınız; Al-i İmran/137; En'am/11; Araf/83,86,103; Yunus/39,73; Neml/14; Kasas/40; Saffat/73; Zuhur/25; Rum/42; Fecr/6-14;...) Zulüm ise; ecelin gelmiş olduğunun tezâhürüdür...

Asırlar boyu, siyâsî ve içtimâî hakimiyetini kaybetmiş ve bu kaybedişle de bütün kurumları, uygulamada sekteye ve akâmete uğramış 'Muhammedî İslâm', 'El-Fecr' Suresi'nde ifâdesini bulan bir muhtevâ ile 'İnkilâb ve Hükümet-i İslâmî' hüviyetine gelmiş, 'İnkilâbî etki alanı', yer yüzünün tümünü kuşatmıştır. 'Sultan'en Nâsirâ' (İslâmî-yardımcı devlet ve hükümet) hüviyetiyle zuhur eden 'Hakkın';

(İslâm'ın-Kur'an'ın) gelişyle (Bakınız; İsrâ/80-81) birlikte bütün bâtıl düzenler ve ideolojiler, derinden derine sarsılmış ve zâil olmağa başlamıştır...

Konuya, gelecek sayılarda dönmek üzere şimdilik son verirken kapanan 'Komünist Çağın' ve tüm tağutî düzenlerin, ideolojik olarak defterlerinin dürülüp kapandığı; yeni bir uyanışın-dirilişin ve şahianışın başladığı ve 'İslâm Çağının' kapısının açıldığı bir zamanda yaşamanın yüklediği sorumluluklarımızı, müdrik olarak, bu mukaddes 'İslâm Çağı' bilfil gerçekleştirilmesi için gerekli her fedâkârlığı yapmak, bütün gücüyle geceli-gündüzlü çalışmak, bizlerin ve bütün Hizbullahî müslümanların en büyük aslî görevleridir...

Dünün "Kazıklar Sahibi" Fir'avn'ın akibeti ne oldu ise; bugünün zalim Fir'avn'larının da akibeti aynı olacaktır.

1989 MİLADÎ YILINI GERİDE BIRAKIRKEN...

1989 Milâdî yılı içerisinde İslâm Ümmetini yakından ilgilendiren bir çok önemli olaylar olmuş; gerek acı ve gerekse tatlı hatıralarını - silinmeyecek - şekilde kalplerde ve zihinlerde bırakmıştır.

Bunlardan bir kısmını -kısaca- sıralayalım:

1-RUS AYISININ, AFGANİSTAN'DAN KOVULMASI

İran'da gerçekleşen 'İslâm İnkılabı'nın küfür dünyasında uyandırdığı pânîk sonucu 27 Aralık 1979 yılında Afganistan'ı baştan başa işgal eden ve 10 yıl'a yaklaşan bu işgal süresince 1,5 milyon mazlum Afgan halkın hunharca şehid eden, 550 binden fazlasını da yaralayan-sakat bırakan ve nice yerleşim bölgelerini harâbe'ye çeviren Kızıl Rus orduları; tarih boyunca mertlikleriyle-kahramanlıklarıyla şöhret bulmuş Müslüman Afgan halkının akıllara durgunluk veren azimli mücâdeleleri, büyük mücâhedeleri ve korkusuz 'şehâdet' operasyonları sayesinde ve 'İslâm İnkılabı'nın Sovyet müslümanlarına yönelik 'kıyamî' çağrı-eğitim ve şuurlandırma ameliyelerinin ve sâire... 'nin de yardımıyla büyük hezimetlere uğramış ve kurtuluşu kaçmakta bulmuşlardır. 20. Asr'ın 'İftihâr' tablolarındanbiri olan 'Afgan Cihadı', İslâm tarihine 'Altun' harflerle kayd olacak niteliktedir. Temennimiz; köklü bir 'Vahdet' ile 'Kukla' Kabil rejiminin yıkılarak, 'güdüksüz' bir İslâmî Devlet'in kurulabilmesidir...

2-MÜSLÜMAN FİLİSTİN HALKININ KAHRAMANCA DİRENİŞİ

Uzun yıllardan beri mazlûm Filistin halkına musâllat olmuş olan 'Dış Güdülü' 'FKÖ'nün iğrenç çehresinin mükerreren 'Su yüzüne' çıkması üzerine, insiyâtîfi eline alan 'İnkılabî' müslümanlar, 'İslâm İnkılabı'nın 'Hareket Çizgisini' esâs alarak, işgalci siyonist güçlere ve uşaklarına karşı mukaddes 'Cihad' ve İslâmî Direniş Hareketini başlatmışlardır. Mescid-i Aksâ başta olarak, camileri ve mescidleri 'hareket merkezi' olarak seçen, 'halka mal olmuş' kitlesel hareket şeklini benimseyen, 'ulemâ'nın öncülüğünde ve 'Silahsız' yürüyüş-eylem stratejisini uygulayan, 'Allah-u Ekber' ve 'Lailahe İllallah' yegâne 'şîâr' edinen, 1000'lerin üzerinde şehid ve yaralı

verdikleri halde, asla 'gerilemeyen' ve her gün daha da ileri hamleler gerçekleştiren, açlık-kötük ve zulümler karşısında asla yılmadan azimli bir 'mücadele' sürdüren ve 'ne doğu, ne batı' diyerek 'İslâmî Devlet' özlemlerini sürdüren 'Filistin İslâmî Direniş Hareketi', 20. Asrın 'Şeref' tablolarından birini temsil edip canlandırmaktadır. Bu gidişle, İslâm'ın muhteşem İllâhî Nizamını hakim kılmağa ve 'Mel'un' İsrâil eşkiyası ile birlikte, direkt ve indirekt tüm yandaşlarını 'yok' etmeye doğru giden Filistin İslâmî Direniş Hareketi; bu mutlu neticeye gittiğinde, tüm dünya mazlumları için de 'kıyam .- cihad' sinyâlleri vermiş ve 'kurtuluş' hareketleri için 'ümid' kapısı açmış, olacaktır, inşaallah...

3-MERHUM İMAM HUMEYİNİ'NİN 'GORBAÇOVU' İSLAM'A DA'VET MEKTUBU

Hizbullâhî İslâm Ümmeti'nin 'Medâr-ı İftihâr' olan Merhum İmam Humeynî, Kızıl Rusya'nın şefi ve ünlü 'Glasnost-Perestroyka' (gevşetme, yumuşama, dışa açılma...) politikasının mucidi olan Mihâil Gorbaçov'a bir mektup yazarak, O'nu; 'komünizmin iflâs ettiği', 'Amerika'nın kendilerini kapitalizmin cehennemine çekmek istediği' konusunda uyarmış ve tek kurtuluş yolu olan 'İslâm'a' da'vet etmiştir. Ayetullah Cevâdî Amulî'nin başkanlığı altındaki bir heyet'in mezkûr mektubu Gorbaçov'a takdim etmesi üzerine, Gorbaçov, olağanüstü derecede kızarmış, fakat 'itirâz' etme gücünü kendinde göremediği için, bu konuda aslâ birşey diyememiş, ancak, "Bu; bizim iç işlerimize ve egemenlik haklarımıza müdahale oluyor! şeklinde mırıldanmakla yetinmiştir. Gorbaçov'a gereken cevâbı veren Ayetullah Amûlî, mukaddes- 'da'vet' görevinin bâhtiyar elçisi olarak İran'a dönmüştür. (İmam Humeynî Merhum'un, Gorbaçov'a yazdığı mektubunun tam metnini bu sayımızda; Ayetullah Cevâdî Amulî'nin konuyla alakâli intibâlarını ise, gelecek sayımızda bulabilirsiniz.)

4-MERHUM İMAM HUMEYİNİN, ‘ŞEYtan'IN MASKARASI’ OLAN MEL’UN SELMAN RÜŞDİ’YE ‘İDAM’ FERMANI

‘Şeytan Ayetleri’ kitabıyla şeytanlaşan ve tüm şeytanî güçlerin ortak piyonu ve maskarası olan mürted ‘küfür-bâz’ Selman Rüşdî denen pisliğin, pis vücudunu temizlemeye dâir mukaddes ‘Ölüm Fermanını’ yayınlayan Merhum İmam Humeynî, tüm dünya müslümanlarını ve namus-iffet-şeref ve haysiyet sahibi bütün insanları kendisine minnettâr bırakmıştır. ‘Büyük Şeytan’ Amerika’nın organize ettiği ve ‘Uluslar-arası’ bir komplo’nun ürünü olan ‘Şeytanî Ayetler’ olayı, İmam Humeynî’nin (R.Aleyh) kahramanca, yerinde ve zamanında müdâhâlesi sonucu, tam bir ‘fiyâsko’ ile sonuçlanmış; bu da dünya emperyalistlerini ve uşaklarını ‘şoke’ etmiş ve paniğe uğratmıştır. Bir kısım gafil müslüman çevrelerin de, mes’eleyi bâsite almağa kalkışmaları, hatta ileri, geri konuşmaları üzücü olmuş, ‘İslâmî şuur-basiret-ferâset ve hassâsiyet’ seviyelerini ortaya koymuştur. (İmam Humeynî Merhum’un, mezkûr ‘İdam’ fermanının ‘Yıldönümü’ olan 14 Şubat tarihi dolayısıyla; gelecek sayımızda ferman’ın ‘tam metnini’ ve konuyla alakalı yorumumuzu vereceğimizi bildiririz.)

5-SAİD HAVVA’NIN ‘HUZURULLAH’A ÇIKMASI

Hayatının ilk dönemlerinde verdiği çok faydalı kitaplar ile Hizbullahî Müslümanların gözdesi durumuna gelen,.. fakat, İran-Irak Savaşı’ndan sonra çok üzücü ve hazin bir şekilde değişik bir çizgi izleyerek, Saddam’ı ve Irak Baas düzenini ‘tezkiye’ edecek, İmam Humeynî merhumu ve İslâm İnkılâbı’nı ‘tadlil ve tekfir’ edecek kadar bir ‘garâbet’ örneği arzeden... aynı zamanda, İslâm düşmanlarının ve kavmiyetçi çevrelerin ellerine ‘İslâm İnkılâbı Aleyhinde’ büyük ‘kozlar’ veren Sâid Havva dahi, her fâninin tattığı ‘ölüm’ şerbetini içerek ebedî aleme intikal etti. Elbette, netice ile alakalı kesin hüküm, ‘Ahkâm’ül-Hakimin’ olan Allah-u Teâlâ’ya âittir!.. Elbette, çok acı, çok düşündürücü ve çok İbret-âmir’ bir olaydır...

6-İSLAMİ TESETTÜR, BAŞ ÖRTÜSÜ VE ‘TÜRBAN’ OLAYI

Hayatın bütününi kuşatan İslâm Dini, iman eden kadınların-kızların, baştan-ayağa örtünmeler-

ini emr; -az da olsa- açılmalarını ve kadın-erkek ihtilâtlarını kesin-kes men’ etmiştir. Mes’elenin muhâtâbı ‘Mü’minler’ olduğu halde, lâik çevrelerin ve bir kısım aşûfte mihrâklerin ‘konu’ya ‘ilgi’ duymaları, hatta ‘İslâm adına’ konuşup hüküm vermeleri, ‘kabul etmezük!..’ demeleri, geçen yılın önemli ve hayret verici olaylarından. Aslında; Hizbullahî müslümanlar, bir bütün olarak ‘İslâm’a’ taliptir; tesettür ve baş örtüsü, sâdece bunun küçük ve bâsit bir cüz’üdür. Ve; kamuoyunu bil-inceleme noktasında etkili bir ‘vesile’ mesâbesindedir. Yoksa; ‘Tek Mesele’ ve temel da’va değildir. Zira; Suudî-Amerika’, Mısır’ ve Suriye’ gibi.. yapıları ma’lûm ülkelerde, ‘çarşaf’la’ üniversite’ye devâm edebilme imkânı mevcut olduğu halde; mes’elemiz, o gibi yerlerde asla bitmiş ve halledilmiş değildir. Aslında; dünya çapındaki gelişmeler; bilhassa, yüzbinleri gözünü kırpmadan ‘öldüren’ İran’daki gaddar ‘şahlığın’ yıkılması ve yerine ‘İslâm İnkılâbı’nın’ kurulması; Sovyet-Rusya’daki köklü çatlaklıklar; diğer ‘doğu bloku’ ülkelerdeki ‘toplu katliâmlara’ rağmen süren sert direnişler sonucu gerçekleşen ‘köklü değişiklikler’; artık ‘demir perdelerin’ çürüyüp parçalanması... gibi olaylar ve deneyimler yüzünden ‘çelik lâik’ uygulamaların ‘kırılma’ ihtimalinden dolayı kaldırılarak, yerlerine lâikliğin ‘yumuşak demir’ türü uygulamalarının getirilmesi. ‘Dünya Müstekbir Güçleri’ tarafından daha uygun görülmüş ve bu doğrultuda lâik düzenlere ‘yeşil’ ışıklar yakılarak sözlü veya yazılı ‘genel ta’minler’ ulaştırılmıştır. Ki; son günlerde müşâhede edilen ‘sözde yumuşama-yumuşatma’ politikaları ve ‘türbanı’ serbest bırakma gibi olaylar, bunun isbatı; ve dünya istikbarının ‘yeni strateji’sinin’ uygulamadaki bir bölümü ve küçük bir tezâhürüdür.Onun için, Hizbullahî Müslümanların, bu ve benzeri yeni gelişmeler karşısında, daha müteyâkkız bulunup, olaylara daha şûmullü bir perspektifle bakmalarının gerektiğini, altını çizerek vurgulamak isteriz...

7-İMAM HUMEYİNİN ‘LİKAULLAH’A KAVUŞMASI

Doğumundan vefatına kadar, ömrünün tamamını ‘İslâm’a Hizmet’ ve ‘Allah Yolunda Mücadele’ ile geçirmiş; tatbik ettiği ta’vizişiz ‘Nebevî Yol ve Usûl’ ile ve tüm insanları meftun bırakan yılmaz azmi, cesâreti, şecaati, ilmi, takvası ve isabetli hareketi neticesinde (Allah-u Teâlâ’nın büyük lütfu ve yardımı sayesinde) Hizbullahî

cemaati ile birlikte, asırlar boyu ümmetin hasretini çektiği, muhteşem 'İslâm İnkılabını' gerçekleştirmiş ve hâbis 'Şahlığın' şahsında dünya emperyalizminin kolunu-kanadını kesmiştir. Dünyanın her tarafındaki samimi-gerçek 'İslâmî Hareketleri', hatta tüm mustaz'afaların 'Kurtuluş Hareketlerini' - mümkün olan- bütün gücüyle destekleyen, Amerika'nın -Sovyet-lerin ve sair tağutî güçlerin İslâm'ın ve insanlığın aleyhine işledikleri ve işlemeğe kasd ettikleri bütün cinâyetlere ve oynamak istedikleri oyunlara karşı derhal ve en sert bir şekilde müdahale ve mukavemet ederek, 'hareket etme' ve 'niyetlenme' ihtimâllerini bile bertaraf eden Merhum İmam Humeyni'nin vefâtı, 'Hizbullahî Müslümanların' kalplerini çok derinlerden yaralamış, farkına gerek varınsalar, gerekse varmasınlar, tüm insanlık için büyük bir kayıp olmuştur. Tek tesellimiz; 'Dirâyetli-ehliyetli' bir 'Rehberin' boşaltmış olduğu yerine geçmiş olması, gittikçe güçlenen İslâm İnkılabı'nın çeliktan bir kal'a hâline gelişi ve Hizbullahî Müslümanların, bilhâssa gençlerin 'milyonluk ordular' hâlinde maddî ve ma'nevî yönden 'seferber' oluşu, doğu ve batı bloklarının yıkılmak üzere bulunup yeni bir çağın, yani 'İslâm Çağının' başlaması ve İlâhî 'Huzmelerinin' şimdiden dünyanın her yanına yansımalarıdır... (Allah-u Teâlâ'nın rızası ve rahmeti üzerine olsun! Ve nur içinde yatsın!.. Amin!)

8-İSRAİL EŞKİYA'SININ 'HİZBULLAH' ÖNCÜLERİNDEN ŞEYH ABDULKERM UBEYD'İ KAÇIRMASI

Dünya 'sömürü imparatorluğu'nu temsil eden 'siyonizm'in merkezi durumundaki cânî 'İsrail' yönetimi, güçlü sağ kolu olan Amerikan emperyalizminin ve yandaşlarının büyük desteği sayesinde, gasb ettiği 'Filistin' toprağı ile yetinmeyip,dünyanın her tarafında gizli veya açık bir 'terör mekânizması hâline geçmiştir. Dünyanın neresinde olursa olsun, 'nâzî suçlusu!' iddiasıyla, 'Gizli emniyet teşkilâtı' (Mossad) vâsıtasıyla başka devletlerin 'yurttaşlarını' kaçırmak İsrâil'e getiren ve orada yargılayan (?) İsrâil çete devleti, bir ara 'Uganda' ve 'Tunus' gibi yabancı ülkelerde 'Hava Korsanlığı' gösterileri yaparak, bir sürü mazlum insanları katletmiştir. Aynen 'Demokrat' Kara Emperyalist Amerika'nın gerçekleştirdiği 'Grenada', Libya, Panama ve daha nice 'terörist askeri operasyonları' gibi... Ki; ma'lum olduğu gibi, şimdi Panama'yı işgal etmiş bulunan Amerikan empery-

alizmi, vatican elçiliğine sığınan Panamalı General Noriega'yı yakalayıp Amerika'da yargılamak (?) istemekte; 'Uluslar-arası Hukuk' falan diye bir şeyi aslâ takmamaktadır... Fakat; sıra başka ülkelere, hatta gayr-i resmî mazlum örgütlerin 'savunma' direnişlerine gelince, bir no'lu 'Demokrasi' havârisi, 'İnsan Hakları' ve 'hukuk' savunucusu rolüne bürünen Amerikan emperyalizmi ve yandaşları, böylece, 'İnsan eti parçalayan' canavar dişlerini - dünya kamu oyuna- göstermiş olmaktadır...

İşte; terörist İsrail Devleti de, resmî bir 'devlet terörü' politikası izleyerek, 'büyük hâmisî' olan Amerikan emperyalizminin aynı yolunu ve yöntemini uygulamakta, başka devletlerde 'terör' yapma yetkisini kendisi için 'tabii bir kanun' olarak kabul etmektedir. Geçtiğimiz milâdî yıl içerisinde, 28 Temmuz gecesi Güney Lübnan'ın 'Çibsit' köyüne düzenlediği bir 'hava' baskını ile Hizbullah'ın öncü kadrolarından Büyük İslâm Mücâhidi Şeyh Abdulkerim Ubeyd'i ve iki cihad arkadaşını 'kaçırmış' ve İsrâil'e götürmüştür. Ki; bu güne kadar Abdulkerim Ubeyd'den her hangi bir haber alınamamıştır. İşin garib tarafı, 'Devletler' ve 'uluslararası' hukuk'dan, 'Demokrasi' ve 'İnsan Haklarından' dem vuran ve bunların yaygarasını yaparak 'hançereleri' patlayan ve böylece mazlum halkları 'uyutmayı' amaçlayan Amerikan emperyalizmi ve yandaşları, bu olayı - zahiren de olsa- kınama orada kalsın, açıkça destekleyici ve kahkahalarla alkışlayıcı sahneler sergilemişlerdir. Böylece; "Kurtların, canavarların istilâ ettiği bir sahrada koyun olunmaz; arslan olmak gerek!.." sözünün gerçekliği bir daha meydana çıkmış olmaktadır. Evet; "Hak tanımayan, Hakkı kuvvette bilen zalime karşı, Hakkın Lisânı kuvvettir!.." Ve; tarih ve yeni olaylar göstermiştir. Ki, bundan başka hiçbir alternatif de yoktur...

9-ABDULLAH AZZAM'IN ŞEHADETİ

Aslen Filistin'li olup, Afganistan cihad'ında bilfiil bulunarak mübarek 'şehâdet' şerbetini içmiş bulunan mümtâz İslâm Alimi ve Mücâhidi Abdullah Azzam Afganistan'daki 'Fi-Sebilillah' ulvî-mukaddes cihadını sürdürürken, ayrıca Afganistan'daki ihtilaf halindeki 'İslâmî grupların', bilhassa yürek yakıcı-meş'um 'Tahhar' katliâm'ından sonra, araları tamamen açılan 'Cemaati İslâmî' ile 'Hizb-i İslâmî'nin aralarını bulmada, hiç değilse düşmanlıklarını daha fazla ileri götürme-

mede çok büyük müsbet ve yapıcı rol oynamış; **'Muhakkak ki müminler kardeşlerdir. Artık kardeşlerinizin arasını sulh edin! ve Allah'dan sakının da merhamet olunanlardan olun!..'** (Hucurat:10) İlahî emrin gereğini - elinden geldiği kadar- yerine getirmeye çalışmıştır. (Allah-u Teâlâ, kabrini nur ve makamını cennet eylesin!.. Amin!)

10-HİZB-İ İSLAMİ TARAFINDAN, 'TAHAR' BÖLGESİNDE OTUZDAN FAZLA 'CEMAAT-İ İSLAMİ'YE MENSUP ÜST DÜZEY KOMUTANLARIN İŞKENCE İLE ÖLDÜRÜLDÜĞÜ İDDİALARI

Asrımızın 'şanlı cihad' tablolarının en önemlilerinden biri olan 'Afgan Cihadı', 10 yıl boyunca tarihe şeref levhaları mirâs bırakırken, hasb'el-beşer bir kısım 'üzücü sahneler' de bırakmaktadır. Biz dünya Hizbullahi müslümanları olarak, 'Afganistan Cihadını' bir bütün olarak kabul ediyor ve cihad hareketlerinin her cephesini takdirle anıyor, fiilen katkıda bulunamamanın üzüntüsü ile birlikte, kalbî ve kavfî dualarımızla bütün 'mücâhidleri' destekliyor, bilhassa isimsiz kahramanlarımızı rahmetle ve şükranla yâd ediyoruz! Biz, Afganistan'daki 'Çiğer-suz' iç çatışmaların seyrinden ziyâde, dış güçlerin 'ytıcı' gayretlerine dikkat çekmek istiyoruz:

Bilindiği gibi; İran'da mülteci olarak bulunan 2,5 milyonluk bir Afganlı mülteciyi ve Afganistan'ın bir kısım bölgelerinde meskûn bulunan Ca'ferî Müslümanları temsil eden 'sekiz'li grup arasında bugüne kadar en küçük bir ihtilâf ve sürtüşme çıkmamıştır. Bu 'sekiz'li Şii-Ca'ferî müslüman grubun; Pâkistan'ın 'Peşaver' bölgesinde bulunan 3 milyon Afganlı muhaciri ve Afganistan'ın büyük kesiminde meskûn bulunan 'Sünnî' müslümanları temsil eden 'yedî'li grupla da, fikrî ve siyasî görüş ayrılığı dışında her hangi bir 'fiili çatışmaları' olmamıştır. Aksine, hepsi de sünnî, üstelik Hanefî olan mezkûr 'yedî'li gruplar arasında -maalesef- bugüne kadar 'on'dan fazla 'fiili çatışma' vuku' bulmuş ve geniş çaplı -hâzînkatliamlara kadar varan, büyük ihtilâflar olmuştur. Temel'de yatan ve âsıl saikleri 'karmaşık' olan; ve cinayetlere kadar boyutları uzanan husûmetler yüzünden, hepsi de 'sünnî' ve Hanefî olan bu 'yedî'li grup arasında ciddi ve köklü bir 'vahdet' ve 'ittihad' da gerçekleşmemiştir. Ki, Afgan cihâdına 'menfi' yönden etki eden ve 'kesin' zaferi geciktiren bu durum, elbette bütün dünya

müslümanlarını derinden derine üzmektedir. Afganistan'daki 'üzücü' durumun 'iç yüzü' bu ve böyle olduğu halde; dış güçler ve onların paralelinde bir 'siyasî çizgi' ta'kid eden bir kısım müslüman çevreler, 'konunun' 'mecrâsını' sürekli olarak değiştirmek istemekte; değişik amaçlarla, 'Şii-Sünnî' ihtilâflarını -yokken, veya basitken-büyüterek veya yeniden ihdâs edip, körüklemek için hâbire çaba ve gayret sarfetmektedir. Böylece; dolaylı olarak, bazan da doğrudan 'İran İslâm inkılâbını' hedef tahtası olarak göstermekte, bundan çıkararak dünya çapındaki bir 'İslâmî vahdet ve kardeşlik' oluşumunu baltalamaya çalışmaktadır. Ki, bunun da 'dünya emperyalizminin' çıkarlarına ve hâin hedeflerine hizmet olacağı; ve dış güçlerin, bunu esas alacağı- almakta olduğu, elbette izâhdan vârestedir.

Fakat; dünya müslümanlarının 'ciddî' ve 'İnkılabî' bir noktada 'vahdetini' gerçekten isteyen; İslâm'ın 'Nebevî bir devlet' olarak dünyaya bilfiil egemen kılınmasının samimi talibi olan, gerçek müslümanların, bu hususta ve sair hususlarda, çok hassâs olmaları ve dış güçlerle paralellik arzedecek olan çıkışlardan uzak bulunmaları icâb eder. Afgan mücâhidlerinin ve dünya müslümanlarının 'Hizbullahî-İnkılabî' bir çizgi üzerinde 'tek ümmet' ve 'tek ordu' hâline gelmelerini ve müstekbir güçlerin saltanatlarını yeryüzünün tamamında yerle-bir edebilme gücüne ermelerini Yüce Rabbimiz'den niyâz ederiz!...

11-DOĞU BLOKUNDA ESEN RÜZGARLAR-FIRTINALAR

Cihan savaşları sonlarında 'Sovyet etki alanına' terk edilen doğu bloku ülkelerde, son zamanlardaki 'yıldırım değişmeler' insanî hayretler-dehşetler içerisinde bırakmaktadır. Örneğin: Sovyet-Orta Asya Cumhuriyetlerindeki 'köklü' uyanışlar ve 'İslâm'a dönüş' hareketleri, Rus İmparatorluğu'nun sonunun geldiğini göstermektedir. Ukrayna, Letonya ve Litvan'ya gibi...halkı gay-i müslim olan Sovyet-Uydu Cumhuriyetlerinde de büyük patlamalar, hızlı değişmeler ve geniş başkaldırıları görülmekte; merkezî hükümetle ve parti ile ilişkiler en asgarî düzeye indirilmiş bulunmaktadır. Ki bunlar, giderek büyük çaplı 'Patlamaları' ve fiili parçalanmaları doğuracağını göstermektedir...

Doğu Bloku'nun diğer -sözde- bağımsız devletlerinin hâli, daha da çarpıcı durumdadır.

Doğu Almanya'nın liderliğine tam "reformcu" olan Gregor Gysi gelirken ve Batı Almanya ile 'Birleşme' plânları üzerinde dururken; Çekoslovakya'da ilk defa 'Komünistler' hükümette azınlığa düşmüş; Liberal görüşlü ve komünist baskılar karşısı olan Vaclav Havel Cumhurbaşkanı seçilmiş, 1968'in Rus işgali sonucu 'Vatan hâini' ilân edilen ünlü Dubçek ve arkadaşları müessir en üst düzey makamlara getirilmiştir. Gorbaçov'un 'Glasnost' ve 'Perestroyka' politikasına karşı en sert tepkiyi gösteren ve 'Reform-Hürriyet' isteyen halk yığınlarından yüzbinden fazlasını 'hunharca' katleden Romanya diktatörü Nikolay Çavuşesku ve eşi, büyük halk ayaklanmaları sonucu, 'kursuna' dizilmiş; ve ülkede 'komünist sosyalist-yoldaş' gibi terimler kaldırılmaya başlanmıştır. Bulgaristan'daki yönetim, tamamen el değiştirmiş ve eski uygulamaların büyük bir bölümü tamamen kaldırılmıştır. Polonya, zâten çok öncelerden beri 'iç kargaşa' içerisinde bulunmakta, sürekli bir şekilde yönetim değişikliklerine ma'ruz bulunmaktadır. Ki; son günlerde Sovyetlerle fiili irtibatı asgari düzeye inmiş, doğu blokundan da 'bunalımlı' olan batı emperyalizminin kucagına düşmeğe ramak kalmıştır. Ve hâkezâ... Bütün bunların, 'Dünya'nın hızla değişmekte olduğunun 'yeni bir arayış' içerisinde bulunduğunun ve yeni bir 'denge'nin' doğmakta, yani 'İslâm Çağının' başlamakta olduğunun bâriz alâmetleridir-tezâhürleridir, inşaallah...

İMAM HUMEYİNİ'NİN GORBAÇOV'A GÖNDERDİĞİ MESAJIN TAM METNİ

Bismillahirrahmanirrahim

Sayın Gorbaçov!

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği
Yönetim Heyeti Başkanı.

Size ve Sovyet milletine mutluluk ve
esenlikler dilerim.

Yönetime gelmenizden sonra, öyle görünüyor ki dünyanın siyasi durumu ve özellikle de Sovyetlerin sorunlarına yeni bir yaklaşım başlatmış bulunmaktasınız. Bu cesaret ve ataklığınız dünyada halihazırda mevcut olan dengeleri sarsabilecek olaylara sebep olabileceğinden kimi hususları hatırlatmayı gerekli gördüm.

Her ne kadar bu girişim ve düşüncelerinizin parti içi sorunları ve bu sorunların yanısıra halkınızın kimi problemlerini çözmeye yönelik girişimler olması mümkün ise de, bunun dünyanın devrimci evlatlarını yıllar yılı demir perdeler ardındaki zindanlara hapseden sisteminizde (öğretinizde) değişikliklere yol açması bakımından da önemlidir ve eğer bu girişimlerinizde daha kapsamlı adımlar atmaya niyetliyseniz başarılı olmanıza yol açacak ilk husus, Sovyet halkına en büyük darbeyi indiren seleflerinizin Allah ve Din düşmanlığı siyasetini yeni baştan gözden geçirmeniz ve dünyada ortaya çıkan gelişmelere karşı koymanın tek yolunun bu olduğunu bilmenizdir.

Eski komünist liderlerin iktisat alanındaki hatalarının Batının cennet gibi görülmesine yol açması mümkündür. Ama gerçek bundan başkasıdır. Siz eğer sosyalizm ve komünizmin ekonomik sorunlarını Batı kapitalizmine kucak açarak çözmek isterseniz sadece toplumunuzun hiçbir derdine çare bulmamakla kalmaz, başkalarının gelip sizin hatalarınıza çare aramak zorunda kalmasına da yol açmış olursunuz. Çünkü eğer bugün Marksizm ve onun ekonomik ve toplumsal reçeteleri bir çıkmazla yüzyüze gelmişse Batı dünyası da başka alanlarda ve başka şekillerde darboğazlarla karşı karşıya bulunmaktadır.

Sayın Gorbaçov!

Şunu iyi bilmeniz gerekmektedir ki, ülkenizin temel problemi mülkiyet, iktisat ve özgürlük sorunu değildir. Asıl sorununuz Allah'a inancınızın bulunmamasındır. Batıyı da iptizal ve çıkmaza sürükleyen asıl husus budur. Asıl sorununuz varlığı var kılan yaratıcı Allah'la uzun süreli ve faydasız mücadelinizdir.

Sayın Gorbaçov!

Artık herkes anlamıştır ki bundan böyle komünizmin yeri dünya siyaset müzesidir. Çünkü

Marksizm insanın hiçbir sorununa çözüm bulamamıştır. Çünkü maddeci bir öğretilerdir o; ve maddecilikle insanlığı Batı'da ve Doğu'da pençesinde ezip duran manevi sorunlara çözüm bulunamaz.

Sayın Gorbaçov!

Sizin bazı hususlarda Marksizme sırt çevirmemiş olmanız ve konuşmalarınızda bu sisteme bağlılığınızı ifade etmeniz mümkündür ama siz de biliyorsunuz ki durum böyle değildir. Komünizme ilk darbeyi Çin lideri indirdi; İkinci ve bugün için son darbeyi de siz indirmiş oldunuz. Bugün artık dünyada Komünizmden eser kalmamıştır. Ama sizden komünizm zindanından çıkıp Batı zindanına ve Büyük Şeytan'ın pençesine düşmemenizi istiyor ve yetmiş yıldır ülkenizin alnında bir kara leke olarak yer eden komünizmi ortadan kaldırma iftiharını elde etmenizi diliyorum.

Bugün artık sizin yanınızda yer alan ve halkları ile vatanlarından yana tavır takınma niyetinde olan ülkelerden hiçbiri çatırdayan kemiklerinin sesi ayyuka çıkan Komünizm daha çok güçlensin diye yeraltı ve yerüstü kaynaklarını heba etmek istememektedir.

Sayın Gorbaçov!

Kimi Cumhuriyetlerinizde camilerin yetmiş yıllık bir aradan sonra ibadete açılması ve minarelerinden Allahu Ekber nidalarıyla Kelime-i Şhadetin işitilmesi bütün Muhammedi (s.a.v) İslam'ın taraftarlarını sevinç gözyaşlarına boğdu. Bu vesileyle sizi birkez daha maddi ve manevi dünya görüşleri üzerinde düşünmeye davet etmek istedim.

Maddeciler dünya görüşlerinde bilginin kaynağı olarak duyuları esas almış ve duyumsanamiyan şeyleri ilim dışı kabul ederek varlığı maddeden ibaret saymışlar, madde olmayan hiçbir şeyin var olmadığını iddia etmişlerdir. Bunlar Allahu Teala'nın varlığı, Vahiy, Nübüvvet ve Kıyamet gibi gaybi hususların tümünü efsane saymaktadırlar. Oysa İlahi dünya görüşünde bilginin kanağı duyu ve akıldır ve akla uygun olan bir şey duyumsanama bile ilmin kapsamı içindedir.

Bu nedenle de varlık, gayb ve şahudtan (görünürden) müteşekkildir ve madde olmayan şeylerin de varlığı mümkündür. Tıpkı maddi varlığın soyuta (mücerrede) dayanma ihtiyacında olması gibi, durumsal bilgi de akli bilgiye ihtiyaç duyar. Kur'an-ı Mecid, maddeci düşünce tarzını eleştirmekte ve "Allah yoktur, çünkü olsaydı görünürdü." ("Allah'ı görmedikçe sana inanmayız.") diyenlere söyle seslenmektedir:

("Onu gözler derk edemez ama O, gözleri derk eder ve latiftir, haberdardır.")

Aslında sizin için ilk ve temel konu olan, aziz ve yüce Kur'an'ın vahiy, nübüvvet ve ahiret konusundaki delillerini şimdilik ele almayalım. Esasen sizi burada İslâm felsefesi sorunlarına çekmek de istemiyorum.

Şurası tartışma götürmez bir husustur ki, madde ve cisim her ne olursa olsun kendinden habersizdir. Taştan bir heykel veya bir insan heykelinin bir yanı öbür yanından haberdar değildir. Oysa açık bir şekilde görüyoruz ki insan ve hayvan çevresinde olup bitenlerden haberdardır. Bunlar nerede olduklarını, çevrelerinde nelerin olup bittiğini ve dünya'da nasıl bir mücadelenin sürüp gittiğini bilmektedirler. O halde insanda madde üstü, maddeden ayrı ve maddenin ölmesiyle ölmeyen bir şey vardır. İnsan fitri olarak her şeyin en mükemmeline taliptir ve siz de çok iyi bilirsiniz ki insan dünyanın mutlak gücünü ele geçirmek istemekte ve yetersizliklerden kaçınmaktadır. Eğer dünyayı kendisine verseniz ve başka bir dünyanın da mevcut olduğunu söyleseniz o dünyayı da ele geçirmek ister. İnsan ne kadar bilgin olursa olsun bilmediği bir bilginin mevcudiyeti kendisine duyurulduğunda o bilgiyi de elde etmek için çırpınır. O halde kişinin gönül vereceği mutlak bir güç ve mutlak bir bilginin mevcudiyeti gereklidir. Biz bu mutlak güç ve bilgiyi bilmemek bile inancımız odur ki bu güç ve bilginin kaynağı Allah'tır. İnsan Allah'ta fani olmak (Fenafillah) için mutlak Hakka ulaşmak ister. Her insanda mevcut olan ebedi yaşama, süreklilik arzusu, ölümsüz ve sonsuz bir dünyanın varlığının delilidir.

Eğer bu alanda inceleme yapmak istiyorsanız bu ilimlerin uzmanlarına Batılı filozofların yazdıklarına ilaveten Meşşai hikmet alanında Farabi ve İbn-iSina'nın (Allah'ın rahmeti üzerlerine olsun) yazdıklarına başvurmalarını emredebilirsiniz ki bu yolla her türlü bilginin dayandığı İliyyet (nedensellik) ve Maluliyet (nedenlilik) prensiplerinin duyu eseri değil, aklın eseri olduğu ve her türlü delilin kendisine dayandığı külli manaların (genel yasaların) duyumsanabilir değil, akledilebilir (usamlanabilir) oldukları anlaşılın. Ayrıca bu uzmanlar Suhreverdi'nin (Allah'ın rahmeti üzerine olsun) Hikmet'i İsrak'a ilişkin kitaplarına başvurarak size çizim ve her türlü maddi varlığın duyudan münezze bir sırf nura ihtiyaç duyduğunu ve insanın kendi gerçekliğini kavramasına yarayan zati şuhudi idrakinin göz duyusuna ihtiyacı bulunmadığını da anlatabilirler. Bu büyük üstatlara Sadrul-Muteellihin'in (Allah kendisinden razı olsun ve onu Nebiler ve salihlerle birlikte haşretsin) Hikmet-i Mütealiye'sine başvurarak ilmin hakikatının maddeden ayrı bir varlık olduğunu her türlü düşünmenin maddelerden münezze olduğunu ve

maddi kurallara mahkum olmadığını göstermelerini emredebilirsiniz.

Sizi bundan daha fazla yormak istemiyor ve son olarak ariflerin ve özellikle de Muhyiddin İbnul Arabi'nin kitaplarına dikkatinizi çekmek istiyorum. Eğer bu büyük insanın anlattıkları hakkında bilgi sahibi olmak isterseniz, bu hususlarda araştırmaları bulunan birkaç zeki üstadınızı birkaç sene içinde bu nazik ve hassas konuyu öğrenmek üzere Kum'a gönderebilirsiniz. Çünkü bu ince hususları başka bir yolla öğrenmeleri mümkün değildir.

Sayın Gorbaçov!

Bu hususları anladıktan ve bu girişten sonra sizden İslam hakkında derinlemesine araştırmalarda bulunmanızı istiyorum. Bu istek ise İslam'ın ve Müslümanların size ihtiyacı olmasından değil, İslam'ın yüce ve evrensel değerlerinden kaynaklanmaktadır. Bu değerler milletlerin kurtuluş ve esenliğine imkan sağlayacak ve kördüğümüne dönmüş sorunlarını çözebilecek değerlerdir.

İslam'ı incelemek Sizi Afganistan Sorunu ve buna benzer sorunlardan uzak tutabilecektir ve bilin ki biz tüm dünya Müslümanlarını kendi ülkemizin Müslümanları gibi kabul etmekte ve kendimizi onların altın yazısına ortak saymaktayız.

Kimi Sovyet Cumhuriyetlerinde dini merasimlere nisbi oranda da olsa izin vermeniz artık dinin toplumu uyuşturan bir etken olduğu düşüncesinden vazgeçtiğinizi göstermektedir. Acaba İran'ın süper güçlerin karşısına sarsılmaz bir dağ gibi dikilmesini sağlayan bir dini, toplumu uyuşturan bir afyon saymak mümkün müdür? Acaba tüm dünyada adaletin gerçekleşmesinden yana olan ve insanın tüm maddi ve manevi zincirlerden kurtulmasını isteyen bir din toplumu uyuşturan afyon mudur?

Ama evet, İslam ilkeleriyle İslami olmayan ülkelerin maddi ve manevi kaynaklarının süper güçlerin ve güçlülerin eline geçmesine sebep olan ve halka "din siyasetten ayrıldı" diye telkinde bulunan bir din, evet toplumu uyuşturan bir afyondur. Oysa bunu yapan bir din değildir ve halkımız bu tür bir dine "Amerikancı din" adını takmış bulunmaktadır.

Son olarak açıkça ilan ediyorum ki İran İslam Cumhuriyeti, İslam Dünyası'nın en büyük ve en güçlü merkezi olarak sizin itikadî eksikliklerinizi tamamlayabilecek güçtedir.

Maamafih İran İslam Cumhuriyeti geçmişte olduğu gibi iyi ve karşılıklı komşuluk ilişkilerinden yanadır ve bu münasebetleri muhterem saymaktadır.

"Hüda'ya tabi olanlara selâm olsun"
Ruhullah el-Musevi el-Humeyni

1 Ocak 1989

(Gelecek sayıda: İnsanın mektubunu Gorbaçov'a götüren Ayetullah Cevdi Amull'nin konu il ilgili intibaları.)

" KADIN'IN GERÇEK KİMLİĞİ ?... "

"Ey insanlar, sizi bir tek candan yaratan, ondan da yine Onun zevcesini vücade getiren ve ikisinden de birçok erkekler ve kadınlar türeten Rabbiniz'den korkun. Onunla haklarınızı dile-
diğiniz Allah'dan ve akrabalık (bağlarını koparmak)dan (da) sakının. Çünkü Allah, sizin üzerinize tam gözeticidir." (Nisâ:1). Gibi Ayet-i Kerimelerde beyan buyurulduğu vechiyle; İnsan, taa ilk yaratılış gününden beri 'erkek,dişi' (iki cins) varlıktan meydana gelmekte ve insanoğlu bu 'iki cins'den Allah Teâlâ'nın emri ve yaratması ile üremektedir.

İnsan ve mürâdifi veya çoğulu olan İns, Nâs kelimeleri; "Unutmak, geri kalmak, te'hir etmek..." anlamlarına gelen 'Nesiy, nesiyeh, insiyân, nesiden geldiği gibi; "Yakınlık, alışıklık, hâkâşlık, arkadaşlık, uyumluluk." anlamlarına gelen 'ûns, ûnsiyetleri de gelmekte, yapı ve karekter olarak bütün anlamları kapsamaktadır. Dikkat edilirse; kadın'ın (mer'etün) çoğulu olan 'Nisâ, Nisvân ve Nisvetün' kelimeleri de aynı kaynaktan gelip, aynı manaları taşımaktadır. Yalnız, aynı kök'ün istikaklarından olan 'en-Nesâ, ensee kelimelerinin 'oturak hizâsından topuğa uzanan bir-sini' manasında oluşu, 'Nisâyâ lâtif, nâzik, zayıf, nahif, yumuşak ve nazdâr bir anlam ve incelik daha yüklemekte ve 'İnsan'ın genel yapısı ve ta'rif' içerisindeki fonksiyonunun niteliğine dikkat çekilmektedir...

Kur'an-ı Kerim, "Ey İnsan!.." hitâbıyla işte bu 'iki Cins'i birden muhatab kabul etmekte, lâhî teklif ve sorumlulukları ikisine beraberce yüklemektedir. Ayrıca; Kadın

Şu halde, genel anlamda insanın gerçek değeri ve anlamı İslâm ile kazanıldığı gibi; özel olarak da 'kadın'ın da gerçek değeri, kimliği ve şahsiyeti İslâm ile anlaşılır ve anlamını bulur.

cinsine 'Ümm' (ana) özelliği verilmiş, bu da erkek cinsinden temâyüz etmesine vesile olmuştur. "Cennet, anaların ayakları altındadır." ve "Üç kez annene, birkez babana iyilik et!.." gibi hadisler, bu cihetteki temâyüzünün delilidir. Hele, 'Ümmet, İmam, İmamet' gibi İslâm'ın çok önemli kurumlarının 'kelime köklerinin', 'ana' (Ümm) ile 'aynı' olması; ondan istikak etmesi (türemesi), konuyu biraz daha kutsallaştırmaktadır. İnsan neslinin üreme mahalline, Allah-u Teâlâ'nın 'Rahman-Rahim' isimlerinin anlamının ('Rahm' adının) verilmesi, (Rahm-ı Mader denmesi), akrabalıklara da bu ismin 'âlem' olması, meselenin ayn bir kudsi yönünü teşkil etmektedir...

Şu halde, genel anlamda insanın gerçek değeri ve anlamı İslâm ile kazanıldığı gibi; özel olarak da 'kadın'ın da gerçek değeri, kimliği ve şahsiyeti İslâm ile anlaşılır ve anlamını bulur. İnsanoğlu, maddî ve fizikî yönünden ziyade, manevî, ruhî, kalbî fonksiyonları yönüyle ve Allah-u Teâlâ'ya intisâbı, teslimiyeti ve itâatı cihetiyle bir kıymet ifade eder. Nâzenin bir insan olan kadın da, fizikî özellikleriyle değil; ma'nevî cephesiyle ve Allah-u Teâlâ'ya 'mutî' bir asker ve hizmetkâr olmasıyla gerçek değerini ve şahsiyetini kazanabilir. Aksi takdirde, karşımıza 'dejenerek

olmuş ve tââfü'n etmiş 'mezbele' bir yaratık çıkar ki; temiz ruhlar ve nezih fitratlar bunlardan tiksinti duyar, istifrağ eder...

Kadın-erkek tüm insanların, 'İmtihân' için ve 'Allah'a İbâdet' gayesiyle gönderildiği şu fâni dünyada, şeytanî güçler tarafından dikilen binbir türlü maniâlar, bu 'hayat imtihan' kaybetme tehlikesini doğurmaktadır. İslâm fitratı üzerine tertemiz yaratılmış bulunan insan, şeytanî güçlerin ihdâs ettiği 'beşerî düzenler' tarafından dejenere edilmekte, kurulan bu mel'unâne tezgâhlardan geçirilerek hâbis ve mülevves bir tip olarak karşımıza çıkmaktadır. Halbuki; Allah-u Teâlâ, gerçek müslümanlara 'İslâm Düzenini' kurma ve fitratı dini (İslâm) üzere doğan insanların bu lâhî 'Tezgâh'dan geçirilerek dejenere olmalarını önleme görevini yüklemiştir; bunun için yapılacak her türlü gayretlere-hareketlere büyük ecirler vâ'd etmiştir. Bir toplumun temel direğini oluşturan aile hayatı ve onun da esası olan kadın, günümüzde Tağut rejimlerin büyük taarruzlarına, saldırılarına maruz kalmış, bundan dolayı da insan toplumunun bu çok değerli temelleri büyük sarsıntılara ve yıkımlara uğramıştır...

Üstelik, gelecek nesillerin 'kadınların kucağında' büyümesi ve temel terbiyeyi

ondan alması vakiası da nazar-ı itibâra alınır, kadınların insan toplumundaki yeri ve konumu daha iyi anlaşılır. Bundan dolayı, Allah'a karşı savaş açmayı 'Branş' edinmiş bulunan şeytanî güçler, beşerî-tağutî düzenler, *ilk ve en büyük hedef* olarak kadını seçmiş; onu insanî ve İslâmî değerlerden tevid etmek için bütün imkânlarını seferber etmiştir. Kıymetli emtiâ'nın, en gizli yerlerde ve 'özel kutularda' muhafaza edilmesi ve umurun nazarından vikâye edilmesi, akîf ve insanî bir gereklilik iken; bu anlamda 'Tesettür' zırhına bürünen, böylece asîl kimliğini ve şahsiyetini koruyan kadını, 'Hak- hukuk-hürriyet (!)' yaygaraları ile *mezbelik* haline getiren habis beşerî düzenlere karşı *insanlık şerefini, hürriyetini ve haysiyetini* savunma savaşı vermeğe hazırlanmak, her namuslu, haysiyetli ve izzetli müslümanın en büyük ve en asîl görevidir. Bu kutsal savaşta, gerçek insanî ve İslâmî değerini korumuş ve koruma azminde olan *Hizbullahî Kadınların* büyük görevleri ve sorumlulukları olacaktır. İşte bizler, bu ortak sorumluluklarımızı tesbit ve tayin için bu 'dertleşme' köşesini açmış bulunuyoruz. Ki, Hizbullahî müslüman bacılarımız, hemcinslerini harekete geçirme imkânını (az da olsa) elde etmiş bulunsunlar...

İslâm'ın talimatı ve tebliğatı paralelinde bulunmak ve muktezâsıyla amel etmek, kadın-erkek bütün müslümanlar için ilâhî bir vecibedir. Her müslümanın *hayatını, adetini, hanesini ve gidişatını yalnız ve yalnız İslâm'a göre şekillendirmesi ve yönlendirmesi gerekir; giyim-kuşam, yeme ve*

içme, adâb-ı muâşeret, söz ve düşünce tarzını 'İslâm Boyası' ile renklendirmesi icab eder. Bunlar, müslümanların 'hür' oluşunun ve *tağutî düzenlere karşı baş kaldırımının* dışı yansıyan ilk belirtileridir. Bundan dolayı, put-perest düzenler 'sakal, tesettür' gibi... normal İslâmî görüntülerden bile rahatsız olmakta, bunları engellemek için ellerinden gelen bütün çabaları sarfetmektedir...

Onun için, her müslümanın bütün zerrâtiyle *İslâm'ı* tüm yönleriyle temsil edebilmesi hususunda büyük gayretler içerisinde bulunması gerekir. Allah'ın dinini kaldıran, Allah'a karşı savaş açan kâfir güçlerin *Beyn'el-milal* komplolarına ve faaliyetlerine karşı *Allah'a* gerçekten kul olan müslümanların uyanık olması ve her an harekete hazır durumda beklemesi *hayatî* derecede zarurîdir. Hizbuşşeytan'ın, bütün gücüyle şeytanî fonksiyonlarını icrâ ettikleri ve *tağut* yolunda ölüm-kalım savaşı

Allah'a karşı savaş açmayı 'Branş' edinmiş bulunan şeytanî güçler, beşerî-tağutî düzenler, ilk ve en büyük hedef olarak kadını seçmiş; onu insanî ve İslâmî değerlerden tevid etmek için bütün imkânlarını seferber etmiştir.

verdikleri bir zamanda, *Hizbullah'ın* ilâhî ve İslâmî

fonksiyonlarını ihmâl etmesi ve 'Allah Yolunda' can-siperâne 'F-Sebilillah' çok yönlü olan cihad'a mübâşeret etmemesi İman'la, Tevhidî İslâm anlayışı ile izah edilebilir mi? O halde, kadın ve erkek demeden tüm Hizbullah Ümmetinin alarma geçmesi, Allah'ta gerçekten asker olduğunu isbatlaması ve Allah'ın hükümlerini hakim kılma görevini âcilen ifâ etmesi şarttır... Aksi takdirde; tükenmekte olan 'Ömür sermayemiz' iflâsla sonuçlanmış olacaktır ki, o zaman; Yüce Rabbimizin huzurlarına çıkma yüzü ve hesap verme gücü bulamaz, *iki cihanda da* hüsrana uğramış olanlardan oluruz, eliyâzubillah...

Kâfir düzenler, şu, Allah'ın temiz mülkünü, şirk-küfür kanunlarıyla ve fuhuş bataklıklanıyla 'telvis' etmiş, her tarafı zulüm ve cinayet arenasına çevirmiştir. Tutuşturulan şirk-küfür ve tuğyan yangını ile, biçare insanlığın iman, namusu,

kalbi, akli, şerefi ve haysiyeti yanmakta; can-hîrâş feryâdları 'Ayyûka' çıkmaktadır. İnsanı ve İslâmî azıcık gayreti ve izzeti bulunan kimselerin, bu 'vahşet' karşısında susmaları, kulaklarını ve gözlerini kapamaları mümkün müdür?... *Aslâ!*...

Ey, İslâm'ın 'Medâr-ı İftihâr' olan, Hizbullahî bacılar!.. Bu şirk- küfür ve fuhuş yangınında yananlar, imanlarını, namuslarını ve tüm varlıklarını kaybedenler sizlerin kardeşleri, bacıları, anaları, babaları, amcaları veya çocuklarıdır. Ve bu tağutî yangın, istikbâlin tüm nesillerini de tehdit etmektedir. Artık, tüm halkın bacalarını sarmış bulunan bu 'yangın'ın söndürülmesi için *seferberlik* durumuna geçmemiz, kendi varlığımızı; ve, sözümüzü geçireceğimiz tüm yakınlarımızın varlıklarını ortaya koymamız gerekmez mi? Bu dehşetli manzara karşısında hangi din- vicdan ve haysiyet sahibi insan

tahammül edebilir? Şu milletin, 'Müslüman' okuduğunu iddiâ eden büyük yığınlara inmeliyiz; onlara gerçek hüviyetlerini, yani müslümanlıklarını hatırlatmalı ve bu 'ciğer yakıcı' küfür-tuğyan yangınının söndürülmesi için İslâm milletini harekete geçirmeliyiz. Bizim, akrabalarımızın, insanlarımızın ve gelecek nesillerin felaketlerden kurtulması bununla; ancak, böyle şuurlu ve çok şümüllü çalışmakla, büyük gayretler sarfetmekle mümkündür...

İşte; *Hizbullah Ümmetinin* 'Kadınlar Ordusunu-Kolunu' teşkil eden mübarek ve kahraman bacılarımızın gerçek kimliği, şahsiyeti ve kıymeti bu ulvî davaya bez-i can etmeleriyle tezâhür eder; ve ebedî saadeti de, (Allah'ın yardımıyla) ancak bu kimlik, bu şahsiyet kazandırır... Evet; *bu kutsal yol, Alemlerin Rabb'ine, Cennet-i Firdavs'e ve ebedî saadete gider;..Buyurun!..*

" EYYAMULLAH " ÜZERİNE...

Hilmi KOCAASLAN

Yer'in, Göklerin ve bunların arasında ve içerisinde bulunan herşeyin mülkiyeti Allah-u Teâlâ'ya âit olduğu (1) gibi; gece ile gündülden ibaret olan "Günler" ve içindekiler de, keza Allah-u Teâlâ'ya aittir (2)... 'Zaman' denen unsurun temel birimi olan 'Günler'; İlahî kaza ve kaderin 'Zarf' niteliğindeki tecelligâhı olarak, fasılasız-müteselsil İlahî yaratılışları ve had ve hesaba gelmeyen çok çeşitli hadiseleri, olayları ve oluşları mündemiç bulunmaktadır. Ki; 'İnsanlık Tarihi', bu çok yönlü ve kapsamlı 'İlahî' sun'un ve tecelli'nin sadece bir yönünü (İnsanlık Hayatının siyâsî-İçtimâî yönünü) teşkil etmektedir...

'İman, hicret, cihad ve şehâdeti' temsil

Gerek ferd ve gerekse toplum olarak insan, "Eyyamullah" daima akar ve hatırlarsa, istikbâle yönelik adımlarını İstikâmet üzere atar.

eden ve İslâm Fitrâtı üzere yaratılmış (3) bulunan 'insan hayatı', sürekli olarak 'enfûsî ve afâkî' (dahilî ve haricî) menfî tazyiklerle karşı karşıya gelmekte, çoğu kez bu yıkıcı tazyiklere mukâvemet edemeyip fitrât çizgisinden dışarı çıkmakta, bu da kutuplaşmaları doğurmaktadır; böylece "Ümmet-i Vâhide" (Tek Ümmet) olarak yaratılmış bulunan beşeriyet (4), 'Muhtelif hiziblere ve fırkalara' ayrılmış olmaktadır (5)... Tevhid'le Şirk'i, İman'la Küfr'ü, Hak'la Bâtıl'ı ayrı ayrı temsil eden bu 'iki zat' cephe'nin birinci kısmına 'Hizbullah'; ikinci kısmına ise 'Hizbuşşeytan' dendiği (6), ehil olan zevâtca bilinmektedir...

İşte; 'İnsanlık Tarihi', bu iki hizbin kıyasıya mücadele alanı ve sahnesi haline gelmiş, nesl-i âti'ye bir İbret Levhası ve ayinesi olarak menfî ve müsbet yönden ışık tutmuş; mazîyi, müstakbele (geçmiş, geleceğe) yansıtmış ve "Sünnetullah'ın" tecelligâhı olmuştur. Ki; Kelamullah olan Kur'an-ı Kerim, bunların bir kısmına atıflarda bulunmuş, Kıssâ-ı Enbiyâ'yı (Peygamberlerin kıssalarını) ve

geçmiş kavimlerin haberlerini, 'İlahî öğretisi'nin eksenî haline getirmiştir. Böylece; Hizbullah'ın lehine veya aleyhine gerçekleşen, yahutta İnsanlık Hayatında menfî veya müsbet yönden külli ve umumî büyük tesirler husûle getiren olayların vuku' bulduğu önemli günlerin, sair günlerden farklılık arzettiği, olumlu veya olumsuz cihetten eksen niteliğinde bir özelliğe sahip olduğu anlaşılmış olmaktadır...

Binâenaleyh; İslâmî ve İnkılâbî Mücâdele ve Mücâhede noktasında, İslâm'ın, müslümanların ve insanlığın lehine veya aleyhine olan, yani zafer, fetih, nusret, fütûhât, inkılâb;.. musibet, hezimet, belâ, felâket ve esâret.. gibi sevindirici veya üzücü olayların 'zarfı' olan ve bunları içerisinde barındıran, İslâm ve müslümanlar için (müsbet veya menfî yönden) çok büyük önemi hâiz bulunan ve 'dönüm noktası' özelliğini taşıyan günler, Kur'an-ı Kerim'de "Eyyamullah" (Allah'ın Günleri) diye anılmakta, birçok ayetlerle konuya dikkat çekilmektedir. Ki; Peygamberlerin (s.a.v) kıssalarını ve geçmişlerin hikayelerini anlatan Ayet-i Kerimeler, ekseriyetle bu vasıfda ve bu karakterdedir...

Gerek ferd ve gerekse toplum olarak insan, "Eyyamullah" dâima akar ve hatırlarsa, istikbâle yönelik adımlarını İstikâmet üzere atar; ferdi, içtimâî, siyâsî ve sair hayatı Sırât-ı Müstakim dâiresinde bir seyir çizgisi ta'kib eder ve öylece Sââdet-i Dâreyne erer. Zirâ, geleceğin 'Ayinesi' durumunda olan 'mazî' ve onun ifadesi olan 'tarih', ibret alınmadığından dolayı, daima tekerrür etmekte; atî'ye etki ederek, Sünnetullah gereği onu renklendirip şekillendirmektedir. Bundan dolayı, Allah-u Teâlâ; daima geçmiş olayları ve günleri hatırlatmakta ve Kur'an-ı Kerim'inde dikkat nazarları sürekli olarak geçmişe ve içindeki olaylara; ve onların menfî veya müsbet neticelerine çekmekte, ibret alınması ve daima onların tezkir edilip (anılıp) hatırlanmasını istemektedir...

Meselâ; Şâni Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

* And olsun ki Musa'yı, 'Kavmini Zulûmâtta 'Nûra' çıkar ve onlara 'Eyyamullah' (Allah'ın Günlerini) Zikret!' (An ve Hatırlat!..) Diye, Ayetlerimizle gönderdik. Şüphce yok ki bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için (nice) deliller var!' (İbrahim:5).

O Eyyamullah ki;
gayr-i İslâmî müşrik ve
tağutî düzenlerin kararttığı dünyanın
doğan bir
'Fecr-i Sadıkla' aydınlandığı, yolunu
şaşırmış olan
insanlığın "Zulümâttan Nura" çıktığı-
çıkarıldığı günlerdir...

Evet:

"...Onlara Eyyamullah'ı zikret;.. Allah'ın
Günleri'ni an! ve hatırlat!.."

O "Eyyamullah" ki; içerisinde Allah-u
Teâlâ'nın eşsiz ihsanları, hâs ve büyük ni'metleri,
farklı-ımtiyâzlı ikramları mündemiçdir. O Eyyam-
ullah ki; olağanüstü ilâhî sun'un (yaratılışın) ve
tecellilerin zarfı ve meşheri hüviyetindedir. O
Eyyamullah ki; İslâm'ın ve müslümanların bâhtunun
açıldığı, aleme 'Nur ve Sürur' saçıldığı günlerdir...
O "Eyyamullah" ki; Hizbullah Ümmetinin 'Ferec
ve Fütuhâta', zafer ve nusrete nâil olup erdiği,
huzur, zevk ve neşe bulduğu günlerdir. O
Eyyamullah ki; zalim ve müstekbir güçlerin esâret
zinciri altında inim inim inleyen mazlumların ve
mustaz'afların kurtulduğu, zincirlerinin kırılıp
hürriyete kavuştuğu günlerdir. O Eyyamullah ki;
zalimlerin ve tağutî güçlerin, mazlumlar üzerindeki
tasallutlarının kaldırıldığı ve hâbis saltanatlarının
yıkıldığı, 'kan akıtan' ellerinin kesildiği, mustaz'afların
eti, kanı ve irinleri ile şişmiş karınlarının deşildiği
günlerdir... O Eyyamullah ki; dünyayı talan edip
yağmalayan ve biçare insanlığın din, iman, namus,
şeref ve hürriyetini... maddî ve ma'nevî tüm
varlığını târ-u mâr eden emperyalist ve zorba
rejimlerden intikam alındığı, mazlumların ve
mustaz'afların şifaya kavuşturulduğu, izzet ve şeref
saçan günlerdir... O Eyyamullah ki; gayr-i İslâmî
müşrik ve tağutî düzenlerin kararttığı dünyanın,
doğan bir 'Fecr-i Sadıkla' aydınlandığı, yolunu
şaşırmış olan insanlığın "Zulümâttan Nura" çıktığı-
çıkarıldığı günlerdir... Ve; insanlığa, ilâhî Nurun
ve İslâm Güneşinin ebedî kurtuluş ve saadete
erdiriş huzmelerini yansıtmaktadır... Ve yine;
'Hizbullah'ın mutlak galibiyetini' ve 'Müttâkilerin
mutlu akibetini' müjdelemektedir!.. Ki, bu şıkka
dâir yüzlerce Ayet-i Kerime 'Kitabullah'da

geçmektedir.⁽⁷⁾ Ve bunlar;
'Eyyamullah'ın ni'met, ikram, ihsan, zafer, nusret,
zafer, necat ve saadet..' yani 'Müsbet' yüzünü ve
cephesini temsil ve teşkil etmektedir...

"Eyyamullah'ın diğer yüzü ve cephesi ise;
Nikmet, İtâb, azâb, Zillet, Esâret, Musibet, Felâket,
Hezimet, Sefâlet, Zulüm-Zulümât ve Hüsrân..' dolu
'mefai' şıkkı teşkil etmekte olup, Kur'an-ı Kerim,
bu cihete de pekçok ayetleriyle atıflarda bulunarak
önemle, şiddetle ve mükerreren dikkat çekmekte-
dir...⁽⁸⁾

"Hâtırlayın o zamanı (günü) ki, sizi
Al-i Fir'âvden (onların zulmünden) kurtardık.
Onlar, size kötü bir surette azâb ediyorlar;
oğullarınızı kesiyorlar ve (kızlarınızla) kadınlarınızı
da sağ bırakıyorlardı. Bu işde Rabbinin bir 'belâsı'
(ibtilâsı, imtihânı) vardı." ⁽⁹⁾; "Bir vakit, sizin için
denizi yarıdık da, sizi kurtardık; ve Al-i Fir'avn'ı
(sulara) gark ettik. Ve siz de buna bakıp
duruyordunuz." ⁽¹⁰⁾; "Bunlardır (Hakla bâtılı)
açıklayan Kitabın ayetleri: Musa'ya ve Fir'avn'a ait
haberlerden bir kısmını Hak ile (gerçek olarak),
iman eden bir kavme bildirmen için okumaktayız
sana! Şüphe yok ki Fir'avn, yeryüzünde yüceymişti
ve halkını bölük-bölük etmişti ve onlardan bir
topluluğu zayıf bir hale getirmeye, oğullarını
kesmeye ve kadınlarını bırakmadaydı; hiç şüphe
yok ki O, müfsidlerdendi." ⁽¹¹⁾; "Musa, katımızdan
gerçekle onlara gelince; 'Öldürün! Onunla beraber
inanınların oğullarını.. ve sağ bırakın kadınlarını!
demişlerdi... Kâfirlerin hilesi (düzeni-tuzağı) ancak
delâledir (boşdur, boşunadır!)!' ⁽¹²⁾; "...Yeryüzünü
gezip dolaşın da (Hakkı) yalanlayanların akibeti
ne olmuş? Bakın, görün!) ⁽¹³⁾; "De ki; gezin
yeryüzünü de görün, inkâr edenlerin sonu ne
olmuş?" ⁽¹⁴⁾; "Yeryüzünü gezip dolaşmazlar mı
(geçmişlerin tarihlerini ve hikâyelerini tetkik
etmezler, gözönüne almazlar mı?) Ki, onlardan
önce gelip geçenlerin ne olmuş sonları? Bir bakıp
görsünler! Onlar, kuvvet bakımından da üstündü
bunlardan; yeryüzünde yaptıkları şeyler bakımından
da! Derken, kâfir oldular da Allah, onları helâk
ediverdi ve onları, Allah'a karşı koruyacak hiçbir
kimse (de) çıkmadı". ⁽¹⁵⁾...

Gibi, sayısız ayet-i Kerime'ler, "Eyyamul-
lah'ın" 'Ni'met-Nusret..' ve 'Nikmet-felâkât..' cephe-
lerine dikkat çekmekte; 'Hamd-ü senâ, şükür' ve
'terhib-tahzir' cihetiyle ikâz ve irşâd ederek ibret
ve teyakkuz dersi vermektedir. Böylece; insanın
'Ni'met-izzet-zafer ve kurtuluş...Günlerini şükürle
anma' ve benzer-lerine 'lâyük olma'; 'Nikmet-zillet-

musibet-esâret ve felâket.. Günlerini' de `teessürle, nedâmetle anma' ve benzerlerine liyâkat kesbedip giriftar olmaktan `sakınma ve Allah'a sığınma' durumuna gelerek `Sırât-ı Müstakim' üzere bulunmalarını sağlamış olmaktadır. (16)...

Bu `anma' ve `hatırlamaların ihmâl edilmesi halinde;.. `şükür, sabır, tevbe, takvâ ve istikâmet..' gibi `İslâm'ın ve sââdet-i dâreynin" temel `unsurları'; ye;.. `şuur, basiret, ferâset, hareket, tevekkül, güven, cihâd, şehâdet, bekâ ve ebediyet... gibi hayatın temel dinâlmikleri yıkılmış, insanlık alemi `Şirk-küfür-isyan-zulüm ve tuğyan' ile zifiri karanlıklara ve zulümâtlara boğulmuş ve virâne haline gelmiş olacaktır... "Artık siz de anın beni, anın da ben de anayım siz!.. Ve küfrü (nankörlüğü) bırakın da şükredin bana! (17); "Artık,

eden;.. ni'met-nikmet, saadet-şekâvet, izzet-zillet, Nusret ve fütuhât-hezimet ve izmihlâl, hürriyet-esâret, nur-zulümât, islâhât-ifsâdât, galibiyet-mağlubiyet, hayat ve memat, adâlet ve zulüm.." gibi.. anlamları kapsayacak şekilde, ifâdeler kullanmışlar ve bunun için de tarihten, geçmiş bazı müşâhhâs örnekler vermişlerdir. (23).... Hem; "Eyyamullah" Hadis-i Şerif'de de mezkûr şekilde tefsir edilmiş, bu hususta müfessirler için şer'î bir mesned ve delil hüviyetine gelmiştir. (24).... Zaten; mezkûr Ayet-i Kerime'nin mânâsı `sarâhât' arz etmekte; `kissâlarla', geçmiş kavimlerin `Akibetleriyle' alâkâlı ve dolaylı olarak `münasibetdâr' olan ayetlerle de `vüzûhâ' kavuşmaktadır...

`Müsbet ve Menfi' iki yönü ve yüzü olan "Eyyamullah", asırlardan beri İslâm Ümmetinin

Çünkü; kökü olmayan bir ağacın neşv-ü nemâ bulması mümkün olmadığı gibi; temeli ve kökü `maziye' dayanmayan ve `tarih'den ilhâmını almayan, menfi veya müsbet neticenin husûlünde geçmiş unutan-dışlayan bir hareketin oluşması ve güçlenmesi de aslâ mümkün değildir.

Rabbimizin ni'metlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?.."(18); "Ve Rabbinin ni'metini an, söyle!" (19); "Hani, Rabbiniz size, andolsun ki ni'metlerime şükrederseniz arttırırım ve andolsun ki nankörlük etseniz, şübhe yok ki azabım pek çetindir, diye hükmünü bildirmişti!.." (20); "Ve Musa demişti ki: Siz de (öncekiler gibi) nankörlük etseniz ve yeryüzünde kim varsa, hepsi de nankörlük etse, şübhe yok ki Allah, müstağnidir ve gerçekten de yalnız, O hamde lâyıktır." (21).... Gibi Ayet-i Kerimeler, iman edenlerin maddî ve ma'nevî, dünyevî ve uhrevî `her türlü ni'metlere ve sââdetlere' karşı daima `hamd-ü senâ, recâ ve şükür... içerisinde bulunmalarını; `her çeşit şer, belâ, musibet, felâket ve mâ'siyetleri..' tazammun eden bir kimlik ve yapı taşımaktan da kaçınmalarını ve bu hususta büyük bir takvâ, heybet, havf ve hasyet'.. üzerinde olmalarını `âmir' bulunurken, bu müsbet veya menfi olayların zuhur ettiği günleri de anmalarını, hatırlamalarını ve sürekli olarak tezekkür edip, gündemde tutmalarını tâ'lim etmektedir...

"...Onlara `Eyyamullah' hatırlat!"; Allah'ın günlerini an!.." (22) Ayet- i kerimesi hakkında, müfessirlerin tümü; "İslâm'ın, müslümanların ve mustazâfların lehine ve aleyhine gelişen ve cereyan

büyük çoğunluğu tarafından unutulmuş ve gündem dışı bırakılmış olduğundan dolayı, müslümanlar `donuk' bir hâlde kalmış; İlahî aşk, şevk, heyecan, hasyet, heybet ve hareket... gibi İslâm'ın ve hayatın temel dinamiklerinden mahrum olarak yaşamış, bu da maddî ve ma'nevî çöküşleri, zillet, esâret ve felâketleri doğurmuştur. Çünkü; kökü olmayan bir ağacın neşv-ü nemâ bulması mümkün olmadığı gibi; temeli ve kökü `maziye' dayanmayan ve `tarih'den ilhâmını almayan, menfi veya müsbet neticenin husûlünde geçmiş unutan-dışlayan bir hareketin oluşması ve güçlenmesi de aslâ mümkün değildir. Konunun `hayâtî' önemi hâiz olmasından dolayı, Kur'anı Kerim'in muhtevâsının yarısından fazlası, mâzi ile, tarihî vak'alarla ilgili olup, `geçmişlerin kissalarını' ihtivâ etmektedir. Kuru `akılcı' ve `eyyâmcı' mantık bezirgânlarının cirit attığı, günümüz İslâm toplumu; "Geçmişin" somut penceresinde ve aynasında, `geleceğini' tahlil edeceğine ve ona göre de isabetli ve müstakim adımlar atacağına, eyyâmcı (günü birlik) bir şekilde yaşamayı tercih etmiş, buna da `bilimsellik-ilericilik' (?) (ta'bir câizse, müçtehidlik?) adını vermiştir. Bunun, neye?. ne kadar pahalya mal olduğunu da, günümüz İslâm Dünyası'na ve (İslâm

İnkılâbı dışındaki) müslümanların hâzin durumuna bakarak, varın siz hesap edin!..

EYYAMULLAH'DAN BİR KISIM ÖRNEKLER

`Eyyamullah'ın yukarıda geçen `genel' ta'rif ve -kısaca da olsa- yapılan izâhları muvâcehe sinde mes'eleyi ele alır, bütün `önemli günleri' sıralamaya kalkışırsak; rakam, yüzleri, belki de binleri bulacaktır. Onun için, günümüzdeki ve bölgemizdeki İslâmî - İnkılâbî hareketin oturması-kökleşmesi için sağlam ve müstakim bir seyir çizgisi ta'kid etmesine `müessir' olacak `Eyyamullah'dan olan günler sürekli olarak `gündeme' gelmeli; her yıldönümlerinde `kutlama merâsimleriyle' o büyük ve önemli günler, anılıp hatırlanmalı ve onlardaki inkılâbî mesâjlar kitlelerin zihinlerine, kalp ve akıllarına nakş edilmelidir. Adem (ASM)'den günümüze kadar devam edip gelen `İslâm Tarihi' boyunca, pekçok olan ve günümüzde de sıkı sıkıya alâkalı bulunan "Eyyamullah'dan bir kısmına işâret edip, geçeceğiz; tafsilâtını ve tatbikâtını da Hizbullahî Müslümanlara havale edeceğiz...

Evet;.. kâinatın yaratıldığı; dünyanın canlılarla, bilhassa insanoğlu ve babaları olan Hazret-i Adem ve Havva ile iskân edildiği; Hazret-i Adem (s.a.v)'in tevbesinin kabul edildiği; `Hazret-i Adem'e bütün Esmâ'nın ta'lim edildiği; şeytanın recm edildiği; Hazret-i Adem'in iki oğlunun iki kutuba ayrıldığı, böylece beşeriyet içerisinde Hak ile bâtul cephenin vücade geldiği; `Ad, Semud ve İrem'in helâk olduğu; Hazret-i Nuh, Hazret-i Lut, Hz. Şuayb'in kavimlerinin felâkete-gazaba uğradığı; Nemrud, Fir'avn, Karun, Bel'am' ve benzerlerinin cehennemi boyladığı; `Hazret-i Cercis, Hazret-i Zekeriyya ve Hazret-i Yahya' gibi peygamberlerin şehâdet şerbetini içtiği; hazre-ti İbrahim'in putları tepelediği-parçaladığı ve ateşe atılıp da necât bulduğu; Hazret-i Hacer'in ıssız bir çölde (emr-i ilâhî ile) terk edildiği ve zezemcin kaynadığı; Hazret-i İbrahim'in Hazret-i İsmail ile birlikte Kâbe'yi inşa ettiği; Hazret-i Musa'nın Nil'e bırakıldığı, Fir'avn'ın sarayında büyüdüğü; ağacdan Hazret-i Musa'ya nida edildiği ve Tur-i Sinâ'da Allah-u Teâlâ ile tekellüm ettiği; Hazret-i Yusuf'un kuyuya atıldığı ve Mısır'a hükümranlılığı; Hazret-i Yunus'un balık ile imtihan edildiği; Hazret-i Eyyub'un ibtilâsı ve sabır abidesi haline geldiği; Hazret-i Meryem'in mu'cizelere nâil olduğu; Hazret-i İsâ'nın babasız ve harika mu'cizelerle doğduğu..ilh... `Günlerin' tamamı, "Eyyamullah"dandır...

Bilhassa... Fahr-i Alem ve `Rahmet'el-Lil'alemin' olan Hazret-i Muhammed Mustafa Salallahü Aleyhi Vesellem Efendimizin mübarek velâdeti (doğumu), bi'seti, inzârı, mi'râcı, hicreti, sireti ve Bedir-Uhud-Hendek-Ber'uNadr-Ben'u Kaymuka-Ben'u Kureyza-Hayber-Mekke-Tâif ve Tebuk... gibi gazveleri ile Hacc-ı Vedâ, Gadir-i Hum günleri ve ebediyete irtihâli de Eyyamullah'ın en azam-etli, en nurânî ve en büyüklerindedir. Hulefâ-i Erbââ (dört halife) yani `cihâr-ı Yâr-ı Güzin'nin ve İmam-ı Hasan'ın (Allah hepsinden razı olsun) toplam "30 yıllık nebevî hilâfet dönemleri ve bu dönemler içerisinde cereyân eden önemli olayların geçtiği günlerin tümü, kezâ Eyyamullah'dandır. `Hilâfetin, saltanata dönüştüğü ve yezd gibi hâbislerin `Ulul'emr (?)' olarak fonksiyon icrâ etmeğe başladığı ve Allah-u Teâlâ'nın yüce dîni hakkında konuşmaya ve karar vermeğe yetkili kılındığı günler de, kezâ... hâzin cilveli, "Eyyamullah"dandır... Muhammedî İslâm'ı ihyâ ve ikâme `Kıyâmı' olan şanlı `Kerbelâ' olayı da kezâ (iki sahifeli-cepheli) çok büyük Eyyamullah'dandır. Sonra; İslâm'ın büyük simalarının, bilhassa `Eimme-i hudâ' olan "Eimme-i isnâ aşcre'nin ve `Ehl-i Bey'tin' sair büyüklerinin; `Eimme-i erbââ ve aktâb-ı erbââ' başta olarak, İslâm Ümmetinin öncülerinin "doğum, cihâd ve şehâdet" günleri de, her yıl kutlanması lüzumlu olan "Eyyamullah"dandır...

İçinde bulunduğumuz asırda cereyan eden önemli olaylar, savaşlar, cinayetler; bilhassa tağutî düzenlerin kurulması, emperyalizmin tasâllutu, Filistin'in ve Beyt'ül Mukaddes'in yahudilerce işgal edilmesi, Kâ'be'nin ve Hicâz'ın tağutî Suudilerce gasbedilmişliğinin devamı ve ikâ edilen Hac Katliâmı gibi.. önemli değişmeler-gelişmeler, "Eyyamullah'ın hâzin tablolarındandır. İnan Şehinşâhlığının zincirleme katliâmı, Sabrâ ve Şetilâ Katliâmı, Hâmâ Katliâmı, Assâm Katliâmı, Halepçe Katliâmı ve mazlûm Kürd Halkının derbeder kılınması, Filistin direnişi ve katliâmı da kezâ "Eyyamullah" dandır. Dünyanın her neresinde olursa olsun, İslâm uğruna can veren ve müşriklerce şehid edilen tüm mücahid müslümanların "Şehâdet Yıl Dönümleri" de her yıl kutlanması lüzumlu ve gerekli olan "Eyyamullah"dandır. Afganistan'ın ve sair İslâm topraklarının işgal edilmeleri ve bu yolda verilen cihâdlar, kefare güçlerin zulümleri ve hezîmete uğramalarının tamamı da "Eyyamullah'ın çok önemli ve büyük olaylarındandır...

Muhammedî (s.a.v) İslâm'ı ihyâ ikâme esâs

İslâm İnkılâbı ve içerisinde cereyan eden muhteşem olaylar ve gelişmeler de "Eyyamullah"ın parlak sahifelerinde'dir. İmam Humeyni'nin (Rıdvanullahi Aleyh) İran'a gelişi, rezil Şah'ın kaçışı, tağutî düzenin yıkılışı, 'İslâm Devleti'nin' kuruluşu, İran-

İslâm tarihinde değişik yerlerde ve zamanlarda gerçekleştirilmiş bulunan ve 'Önemli dönüm noktası' özelliğini hâiz bulunan maddî ve ma'nevî 'Fetihler, zaf-erler, savaşlar ve inkılâblar' "Eyyamullah"dan olduğu gibi; İslâm'ın, müslümanların ve insanlığın aleyhine oluşan ve vuku' bulan her büyük 'olay, devrim, tahrib, cinayet ve katliâmlar' da üzücü 'İbret-âmiz" olan "Eyyamullah"dandır...

Irak Savaşı, Tabes olayı, katliam ve şehadet zincirleri, İmam'ın Gorbaçov'a yazdığı İslâm'a da'vet; ve komünizmin idâm edilmesinin infâz ve ilâm mektubu, Selman Rüşdî gibi bir necisin şahsında, İmam'ın 'Emperyalist dünyaya ve paçavra 'Devletler Hukuku'na' verdiği idam fermanı; ve en nihayet 'Rahmet-i Rahmana' kavuşması, hizbullahî ümmetin imamlarına 'vesfâ' borçlarını ödeyiş simgesi olan eşsiz 'cenâze merâsimi', fâsılâsız 'Yeni Rehberin Seçilmesi' ve toplu 'biâtlerin' yapılması... olayları da, kezâ.. Eyyamullah'ın çok önemli ve şaşıaalı vechesi, kutlu ve parlak huzmelerindedir... Ve hâkezâ...

İşte; Kur'an-ı Kerim'in ta'lim ettiği ve her zaman kutlanılmasını, anılmasını tavsiye ettiği mezkûr ve benzeri olan "Eyyamullah", Allah-u Teâlâ'nın mü'min kullarına bahşettiği en büyük ni'metlerindedir. Ki; bu gibi vâsıtalar ve vesfleler ile İslâmî Ruh, aşk, şevk, cihad, kıyam, takvâ, şehâdet ve hareket daima canlı ve zinde kalacak, onları hatırlama ve anmalardan dolayı, mukaddes da'va taze kan ve güçlü enerji kazanmış olacaktır...

Hem ma'lûm ola ki: 'Ni'met, nusret, izzet, hürriyet, adâlet ve fütuhât gibi.. müsbet cihetleri

tazammun eden; ve; "Hüsrân, musibet, gazâb, felâket, zillet, esâret, zulüm ve hezimet" gibi.. menfi cihetleri mündemiç bulunan "Eyyamullah"ın ve çerisinde cereyan eden olayların iki yüzü, iki cephesi ve sahifesi vardır. Meselâ; 'Ni'metler-Zaferler..' bizzât 'sevindirici' şeylerdir. Fakat; günümüzde bizlerin bu ni'metlerden mahrum kalışımız ve gayr-i İslâmî bir iklimde yaşamağa mahkum oluşumuz ise çok üzücü ve hazin bir vâkıadır. Yine; tarih boyunca gelip geçmiş tağutların yıkılışı ve cehennemi boylayışları sevindirici ve huzur verici bir olaydır. Ama, günümüz dünyasında 'Tağutî ve Zâlim Düzenlerin' egemen olması ve mazlumların kanlarını rahat rahat akıtmaya devam etmeleri ise; 'hâzin, üzücü ve esef verici' bir vâkıadır. Ve yine; 'Ad, Semud, İrem ve Fir'avn.. kavimleri gibi, 'tuğyâna gelmiş' azgın zalimlerin 'İlâhî Gazâba' uğrayarak yok edilmişleri ve nesillerinin kurutulmuş olmaları "Sevindirici, memnuniyet verici' bir neticedir. Fakat; "Ve sakının öyle bir fitneden ki, gelince yalnız içinizden zulmedenlere hâs kalmaz... ve bilin ki, Allah'ın ikâbı (azâbı) şüphesiz çok şiddetlidir." (25) gibi.. Ayet-i Kerimelerin muktezâsı muvâcchesinde konuya baktığımızda; zamanımızın hakim olan 'Tağutî ve zâlim' düzenlerinin 'hak ettikleri' dünyevî ve uhrevî gazâb ve felâketlerin bizlere de 'bulaşma' ihtimâli daima vardır. Bu ise; ürpertici, hüzün ve elem verici bir şeydir. Ki, bu da; bu hâbis düzenlerin hâk ile yeksân edilmesi için, büyük çaba ve gayretlerin sarfedilmesini gerektirir...

İşte; Eyyamullah'ın, diğer tüm efrâdı ve kısımları da, verdiğimiz mezkûr örneğe kıyâs edilmeli; 'Anma ve kutlamalar' da ona göre çok geniş, şümulü ve kapsamlı bir muhtevâ ile ele alınmalıdır... "Eyyamullah'ın" bilinçli bir şekilde kutlanması ile; 'İnkılâbî' bir aşk, heyecân, çizgi ve hareketin doğmasında ve 'Halk Kitlelerine' yansımada vesfle ve vâsıta kılınması ile, çok kısa zamanda büyük değişiklikler husule gelecek; 'İslâmî hareketin inkılâb ve hakimiyet kapısı açılmış olacaktır, inşaallah...

Kâfir, müşrik ve tağutî düzenler bile; Kur'an-ı Kerim'in ta'lim ettiği bu muhteşem içtimâî, inkılâbî canlanma-canlandırma sırrını -kısmen de olsa- (maalesef) anlamış olmaları ki, hâbis düzenleriyle ve önderleriyle alâkâh günleri sürekli olarak 'anma ve kutlama merasimleriyle' gündemde tutmakta; böylece köhnemiş olan tağutî düzenlerine (o tür anma günlerinde) 'yeni enerji', 'taze kan ve can' vermeği amaçlayarak ayakta kalmaya

çalışmaktadırlar. Zirâ; "gündem dışı" bırakılmış olan bir fikrin ve şahsın "unutulmak" suretiyle tarihe karışacağı ve topluma yönelik "müessir" bir fonksiyon icrâ edemeyeceği, her akl-ı selimin kabul edeceği bir gerçektir. Daima söz konusu edilen, "gündemde tutulan", çeşitli vesilelerle her zaman anılan-kutlanan ve böylece halka mal edilen bir fikir, da'va ve ideoloji aslâ yıkılmaz; etkisini ve canlılığını korur, gittikçe yaygınlaşmış olur. Ki, bu da; "Mutlak Hükümrânlığı" doğurur... Ve; "Sünnetullah" da bunu, (bu tür şer'î esbâba ve vesilelere uymayı) gerektirir...

İslâm Ümmetî'nin, asırlardan beri zillet ve esaret içerisinde yaşamasının, tarihi misyonunu ve zindeliğini kaybetmesinin birçok âmillerindenbiri, belki de en önemlisi, şüphe yok ki "Eyyamullah" gibi... 'Kur'an Mektebi'nin' hayatî bir olgusunu ve kurumunu kaybetmiş olmalarıdır. Bilhassa "sünnî" ekolü tarafından unutulmuş veya ihmal edilmiş (Yahut da, hakim güçler tarafından o hâle getirilmiş) bulunan 'Eyyamullah', İslâmî Hareketin 'temel dinâmiklerinden' biri ve en önemlilerinden olma özelliğini taşımakta; 'Cemâât-İnkılâbî Oluşumun' hem aşk ve heyecanını, hem de kitlelerle kaynaşmasını sağlayan İlâhî unsurları ve fonksiyonları mündemice bulunmaktadır... Günümüzde 'Bid'ât-Hurâfâ' şamâtâlarıyla-yaygaralarıyla, İslâm'ın bu ve benzeri (ta;bir câizse, ideolojik) dinâmiklerini 'askıya alan' zihniyet; frkında olsun veya olmasın İslâm'ın cihan-şümül hedeflerinin tahakkukunu baltalamış olmakta; baltayı (kendî bindiği dal'a değil), İslâmî Hareketin oturduğu, oturması lâzım geldiği dal'a (vesileye, vâsitâyâ) vurmakta, böylece; kimlere, hangi güçlere hizmet ettiğinin, neyi ve kimi katlettiğinin (belki de) farkına varmamaktadır...

Cihan-şümül İslâm İnkılâb'ının günümüzdeki merkezi durumunda olan 'İran' coğrafyasında ve uzantılarında, "Eyyamullah"ın dâimî ve temel bir müessese olarak 'ayakta' kalmış olması; onun İlâhî aşk, vecd, şevk ve heyecanı içerisinde gark olmuş kitlelerin bu mübarek 'vesilelerle' İnkılâbî hedefler doğrultusunda yönlendirilmesi; İslâm Cumhuriyeti'nin kurulmasını ve kurulduktan sonra da korunmasını, hatta dünyaya ihrâc mefkûresini doğurmuş, bu hususta dünya müslümanlarına ve tüm 'İslâmî Hareketlere' çok güzel bir nümune olmuştur...

İşte; bizler de bundan böyle, 'Kur'an Mektebini' bir 'küll' olarak ihyâ etmeli, İslâmî Hareketin temel dinâmiklerinden biri olan

"Eyyamullah"ı bütün yönleriyle anmalı; içinde yaşadığımız toplumun İslâmî Değerleri ve meşru olan bakış açıları tesbit edilerek "Eyyamullah"a âit ilgili günler planlı ve programlı bir şekilde ve 'İnkılâbî Hedefler' doğrultusunda gündeme getirilerek 'kapsamlı' bir biçimde (muhtelif şekillerde) kutlanmalıdır. Böylece;.. İslâmî Hareket, şuurlu-köklü bir zemine oturmuş; ilim ve irfanla, akıl ve kalple, şuur ve aşkla, bilinç ve heyecanla yoğurulmuş ve 'şuurlu kadroların elinde, ama halka mal olmuş' güçlü bir yapı doğmuş olacak, bu da kısa zamanda 'İslâmın mutlak hakimiyetini' netice verecektir, inşaallah...

- DİPNOTLAR -

- 1- Bakara (2):107; Al-i İmran (3):26,189; Mâide (5):17,18,40,120; A'raf (7):158; Tevbe(9)l:116; Nur(24):42; Zümer(39):44; Şûrâ(42):49; Zuhruf (43):85; Casiye (45):27; Fetih(48):14; Hadid(57):2,5; Teğabun(64):1; Mülk(67):67; Bûruc(85):9.
- 2- Al-i İmran(3):27,190; Fâtır(35):13; Yunus(10):6,67; Enbiya(21):33; İlâh...
- 3- Run(30):30
- 4- Bakınız; Bakara(2):213; Yunus(10):19; Enbiya(21):92; Mü'minun (23):52;...
- 5-Bakınız; Zuhruf (43):65; Meryem (19):37; Al-i İmran (3):105; Ra'd (13):36; Rum(30):32; Mü'minun(23):53;...
- 6- Bakınız; Mâide(5):56; Mücadele(58):19,22
- 7- Örnek olarak, bakınız; Bakara (2):40,47,49-61,122,231; Al-i İmran(3): 103; Mâide(5):7,11,20; A'raf(7): 69,74,128; Enfal (8)l:26; İbrahim(14): 6-15; Ahzab(33):9; Fâtır(35):3; Tur(52):29; Rahman(55):13-vd.; Sâd(38): 12-16; Mücadele (85):19,22; Kasas(28):83; Hûd(11):49; İlaahir...
- 8- Meselâ, bakınız; Bakara (2):50; Al-i İmran (3):137; En'âm(6):11; A'raf (7):84,86,103; Yunus (10):39,73; Nahl (16):36; Neml (27):14,49-53,69; Kasas (28):40; Rum (30):5; Fâtır (35):44; Saffat (37):73; Mü'min (40):21- 22,40; Zuhruf(43):25; Muhammed (47):10; İlaahir...
- 9- Bakara (2):49
- 10- Bakara (2):50
- 11- Kasas (28):2-4
- 12- Mü'min (40):25
- 13- Al-i İmran (3):137
- 14- En'âm (6):11
- 15- Mü'min (40):21
- 16- "Bizi Sırat-ı Müstakime Hidayet et! (doğru yolu göster!); ni'metlendirdiğin kişilerin yoluna (hidâyet edip çıkar!) Gazaba uğramış olanların ve

sapıklarınkine değil!" (Fatiha:5-7); "Ve Kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, O ve O çeşit kişiler Allah'ın ni'metleriyle ni'metlendirdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve iyi adamlarla eş olur, onlara katılırlar ve onlar, ne de güzel arkadaşlardır!" (Nisa:69); "Ey iyiden-iyiye inanmış (mutmain olmuş) can! Dön Rabbine, sen ondan razı olarak ve rızasını kazanmış bulunarak.. Artık katil (mutimüttaki) kullarımın arasına ve gir cennetime!.." (Fecr:27-30) Ayetlerinin "şümülü" dâiresine, böylece girmiş olur...

17- Bakara (2):152

18- Rahman (55):13,16,18,21,...

19- Duha (93):11

20- İbrahim (14):7

21- İbrahim (14):8

22- İbrahim (14):5

23- İbn-i Kesir (Arapça): 4/397-398; (Terc.):8/4288; Keşşafm:2/540; Hak Dini Kur'an Dili:5/3015; Mecma'ut-Tefâsir (Beyzavi-Hâzin-Neseft-İ.Abbas): 3/509-510; Dürr'ül-Mensûr:4/70; Fı-Zılal'il-Kur'an (Arapça):4/8087-8088; (Terc.):9/30-34;...

24- Müsned-i Ahmed İbn-i Hanbel (Kütüb-ü Sitte Serisi):5/121

25- Enfal (8):25

(Gelecek sayıda, Hizbullah HAKVERDİ'nin kaleminden:
"VEL-FECR: AND OLSUN, ASRİMİZİ AYDINLATAN
İSLÂM İNKILABI GÜNEŞİNE!..")

"Sünneti-i seniyye edeb'dir.

Hiçbir mes'elesi yoktur ki, altında bir nur, bir edeb bulunmasın!...

Edeb'in envâ'ını, Cenab-ı Hak Habibinde cem'etmiştir.

O'nun Sünnet-i Seniyyesini terk eden, edebi terk eder,

Hâsaretli bir edepsizliğe düşer."

Bediüzzaman

EYYAMULLAH 'ın büyüklerinden biri olan

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN DOĞUM GÜNÜ'NÜN YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE

Bilindiği üzere, "Allah-u Teâlâ'nın indinde, yegâne Hak Din İslâm'dır." (1). Allah-u Teâlâ, "Sâdece İslâm Dininden ve Müslümanlardan râzi olmuştur ve onun dışında hiçbir dini kabul etmeyeceğini" bildirmiştir. (2). Hazret-i Adem Aleyhisselâm'dan, ahir zaman Peygamberi Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi Vesellem'e kadar gelip-geçmiş bütün Peygamberler, kendi zamanlarında, Allah-u Teâlâ'nın "Tekk dini" olan "İslâm"ı tebliğ etmişler ve insanları, sâdece "Müslüman" olmaya çağırmışlardır (3).

Müslümanlar, "Peygamberler arasında derece farkının olduğuna" (4) iman etmekle beraber, "Hakk Peygamberler Oldukları hususunda da en küçük bir şüphe içinde bulunmaz, "Bütün peygamberlere 'aynı derecede' inanır, aralarında asla ayırım yapmazlar." (5). Zâten, bu şekilde iman etmeleri "imanın temel rûkûnlerindedir..."

Hazret-i İsa Aleyhisselâm da, "İman Ettiğimiz" Allah'ın büyük Peygamberlerindedir. "İşte; Peygamberlerden bâzısını bâzısına üstün ettik. Onlardan Allah'la konuşan var; bazılarının da derecelerini yüceltmıştır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık deliller verdi ve onu, Rûh'ul-Kudûs'le teyid ettik..." (Bakara:253) gibi ayetlerle Allah-u Teâlâ tarafından senâ edilen Hazret-i İsa'nın (A.S) doğumu da, hayatı da baştan başa hârikalarla ve ilâhî mucizelerle doludur. (6)... Allah-u Teâlâ, sadece "İmtihan" gayesiyle ve insanların "iman" derecelerini izhâr etmek maksadıyla, her asırda değişik "vesileler" isti'mâl ettiği ve ayrı ayrı tecelliler gösterdiği gibi; Hazret-i İsa'yı da, o zamanın ve müteâkib asırların insanlarına bir "imtihân ve ibtilâ" vesilesi kılmış; bununla, gerçekten iman edip "teslim" olanları, diğerlerinden "temyiz" edip ayırmak için "olağanüstü" hâllere ve "mucizelere" mazhar etmiştir...

Bu ilâhî imtihan ve ibtilâ neticesinde, Beni İsrâil'in bir kısmı başta olarak, insanlardan bazıları Allah-u Teâlâ'nın Kulu ve Rasûlü olan Hazret-i İsa'ya "Ulûhiyet" izâfe etmiş, yahud "velediyet" (İbn'ullah) akidesine saporak "teslis" şirkine gark olarak "Nasrânî" olmuş (7); diğer bir kısmı ise, bilhassa Ben-i İsrâil'den olanlar, O Yüce Peygambere ve mübarek annesi'ne "küfr" ederek, "selb" etmeye (asarak öldürmeye) teşebbüs etmişlerdir. (8). Zâten, Hazret-i Zekekriyya ve Hazret-i Yahya

gibi.. nice Peygamberleri "Katl" etmeyi "itiyâd" hâline getiren Ben-i İsrâil (9), ilâhî gazaba ve la'nete masadak olmuştur: "İsrail oğullarından kâfir olanlara Davud'un diliyle de lâ'net edilmişti, Meryem oğlu İsa'nın diliyle de! Bu da, isyan ettiklerinden ve aşırı gittiklerindendi." (Mâide:78)

"Şüphe yok ki Allah, Benim de Rabbim'dir, sizin de Rabbiniz'dir; (yalnız) O'na ibâdet edin! (Ki,) Doğru yol (İşte) budur! "(Al-i İmran:51) diyen; fakat tam aksine şahid olan Hazret-i İsa, onların küfrünü hissedince (ve duyunca) dedi ki: Kimlerdir Allah uğrunda yardımcıları? Havâriler, biziz Allah için yardım edenler! dediler; Allah'a iman ettik. (Sen de) şahid ol ki, şüphesiz Biz, Müslümanlar!.; Rabbimiz! İnanıktı indirildiğine; uyduk Peygambere; Bizi ona şahid olanlarla yaz! (Haşret!). "(Al-i İmran:52-53)...

Hazret-i İsa Aleyhisselâm ve bahtiyâr Havârileri, "Allah'ın Yüce Din" olan "İslâm"ı yaymak ve biçâre insanları "şirk-külûr" ve isyân bataklığından kurtarmak için, bütün imkânlarını kullanmış ve mübarek hayatlarını bu yola vakfetmişler, bu uğurda her türlü ezâ-cefâ ve işkencelere katlanmışlardır. İslâm'ın iltihân ve müslümanların mübarek "öncülerinden" olan Hazret-i İsa (A.S)'nın "Doğum" gününün yıldönümünü kutlamak; o mübarek gün'de Allah-u Teâlâ'ya duâ-niyâz ve şükür içerisinde bulunmak, elbette "O'nun (AS)' Tevhidî inancını taşıyan, O'nun kutsal İslâmî yolunda yürüyen müslümanların hakkı ve görevidir. Hazret-i İsa'nın yolundan çıkan, inancının ve amelinin dışında kalan kâfir-müşrik-fâcir ve fâsık kimselerin, O büyük Peygamberin "Doğum" gününü kutlamaları, kutlar görünmeleri "tamamen" sakat ve çürük bir uygulamadır. Zâten, bu sapık kimselerin ve toplulukların, "kumar-ıçki-fuhuş" ve benzeri rezâletliklerle, o mübarek günü "yıl başı" diye kutlamaları, gerçek yapılarını, ya'ni Hazret-i İsa Aleyhisselâm ile zerre kadar alakasının bulunmadığını ortaya koymaktadır...

O halde; Allah-u Teâlâ'nın Yüce Peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın "doğum" gününü, her yıl bizler kutlamalı; hâbis-rezil insanların istismarını kaldırmalı; Hazret-i İsa'nın aziz hâtrasını, hayatını ve mucâdelesini canlı tutmalı; yollarını şaşırılmış insanlığın bir kesimine de "İslâm'ın ilâhî mesâjını" bu vesileyle ve bu yolla

ulaştırmalıyız.

Böylece; günümüz cahilî toplumunda ikâ edilen 'yıl başı' rezâletleri sona erecek, yahut yaygınlığı azalacak, kitlelerde oluşmuş olan 'toplumsal olgular' mecrâ değiştirecek ve 'İslâmî Hareketin' tabanı, potansiyel gücü ve yayılma imkânı -tedricen de olsa- genişlemiş olacaktır. İnşaallah...

Hazret-i İsa Aleyhisselâmın, Mübarek 'Doğum Gününün' yıldönümü Hizbullahî Müslümanlara ve Tüm Ümmet-i Muhammed'e (S.A.V.) kutlu olsun!..

DAVET

DİPNOTLAR

- 1) Al-i İmran (3):19
- 2) Al-i İmran (3):85; Mâide (5):3
- 3) Örnek olarak, bakınız; Bakara (2): 129,132-133; Al-i İmran (3): 52,64-68,80,84; Mâide (5): 11, En'âm (6):163; A'raf (7):126; Yunus (10): 72,90; Hûd (11):14; Yusuf (12):101; Haec (22):78; Neml (27):31,42,81,91; Ankebut (29):46; Zümer (39):12; Secde (41):33; Şûrâ (42):13; Zuhruf (43): 69; Ahkaf (46):15;...
- 4) Bakara (2):253
- 5) Bakara (2): 136,285; Al-i İmran (3):84
- 6) Al-i İmran (3): 42-49; Mâide (5):110-114; Meryem (19):16-34;
- 7) Al-i İmran (3): 51-52, 59-64, 78-79; Mâide (5): 72-78, 116-119; Tevbe (9):30-31; Meryem (19):34-40;
- 8) Al-i İmran (3): 55; Nisa (4):157-158
- 9) Bakara (2): 61, 91; Al-i İmran (3): 21, 112, 181; Nisâ (4):155; Mâide (5):70-71;...

EYYAMULLAH'DAN BAZI BÖLÜMLER

* İşgalci Siyonistlere karşı giriştiği 'Cihad' operasyonu ile müslümanların 'kalblerinde' taht kuran Mısırlı İslâm kahramanı Süleyman Hatır, 1985'in 7 Ocak günü, Mısır rejimi tarafından, Hapishâne'de iken alçakça bir cinâyet sonucu 'şehid' edilmiştir. Şehidimize rahmet, cânî katillerine de la'netler olsun! der; ve, bu vesile ile de, dünya müslümanlarına ta'ziyetlerimizi sunarız...

* İslâm İnkılabı arefesinde İranda yayınlanmakta olan 'İttilâât' gazetesinin, İmam Humeyni Merhumun aleyhinde yazdığı bir makale üzerine, 9 Ocak 1979 tarihinde başta 'Kum' kenti olarak, İranın muhtelif yerlerinde çok büyük gösteriler ve kanlı ayaklanmalar olmuş, bu kanlı gösteriler, giderek yaygınlaşarak - hız kazanarak 'İslâm İnkilâbı'nı' netice vermiştir...

* - İranda, Şâh rejimi aleyhine kurulan ve büyük kapsamlı eylemler ve 'Fıilî Operasyonlar' düzenleyen 'Fedâyân-ı İslâm' teşkilâtının kurucusu-reisi olan Newâb Safevî, 10 Ocak 1956 yılında, Şâh rejimi tarafından 'İdam' edildi. Aziz hâtırasının yaşatılması ve cihadî yolunun sürdürülmesi ümidiyle, 'şehidimizi' rahmetle anar, Hizbullahî ümmete ta'ziyelerimizi bildiririz...

* - İranda 'İslâm İnkilâbına' doğru sür'âtle yol alan Hizbullahî ümmetin 'şehâdet dalgalarına' dayanamayan tağut-hâbis Şâh Pehlevî, 16 Ocak 1979 günü 'Firâr' etmiş, böylece 'İslâm İnkilâbına' gidış yolları fiilen açılmıştır...

* - 27 Ocak 1979'da, 'Mübâriz Ulemâ-Ruhânîler' büyük bir 'eylem' gerçekleştirerek, İmam Humeyni'nin Tahran'a inmesini sağladılar ve Şahpur Bahtlyâr hükümetini, bil-fiil dize getirmeyi başardılar...

İşte; tüm bu olaylar, Cihan-şumul İslâm İnkilâbının gerçekleşebilmesi için gerekli olan 'Hizbullahî-İnkilabî' eylemlerdi. Bunları ve önemlerini, dâima hâtıranızda canlı tutmaya çalışın!..

"Allah, kendi yolunda kurşunla kaynatılmış binâlar gibi saf bağlayarak çarpışanları sever."

(Sâff sûresi ; Ayet:4)

* EYYAMULLAH * dan önemli bir gün:

" HAZRET-İ FATİMA'NIN DOĞUM GÜNÜ'NÜN YILDÖNÜMÜ "

VE;

" MÜSLÜMAN KADINLAR GÜNÜ " DOLAYISIYLA ...

18 Ocak tarihi, İki Cihan Serveri Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimizin 'Güzide' Kerimleri ve 'Cennet Kadınlarının Seyyidesi' olan Hazret-i Fatıma'nın (Allah'ın selâmı üzerine olsun), şemsi yıl itibarıyla 'doğum' günüdür. Bu kutlu gün ise; Hizbullahî ümmetin uluslararası "Müslüman Kadınlar Günü" olarak ilân edilmiş ve Hizbullahî ümmetçe her yerde kullanılmaktadır. Kamerî olarak da, 'Cemâdiyel-âhîr' ayının 20'sine ve Cum'a gününe tekâbül eden bu mübarek gün'de, "Eh-i Beyt-i Resûlullah'ın (AS)" 'Kevser Pınarı ve Kaynağı' olan Hazret-i Fatıma annemiz, 'Bî'setin' 5. yılında, 'Haticetül-Kübrâ' (R.Anh'a)'dan doğmuş; babası olan Resûl-ü Ekrem'in (S.A.V) en yakını, Efendimizin ta'birıyla 'Babasının annesi' olmuştur. Sûret, sîret, ahlâk, karakter ve yürüyüş olarak.. her

yönden mübarek Babasına (AS) benzeyen ve huzuruna girdiğinde, Yüce Resûlullah'ın (S.A.V), önünden kalkacak-kucaklayacak; ve, 'Fatıma benden bir parçadır. Onu râzı eden beni râzı etmiş olur; Beni râzı eden de Allah'ı râzı etmiş olur. Onu gazablandıran beni gazablandırmış olur; beni gazablandıran da Allah'ı gazablandırmış olur!' diyecek kadar, mübarek iltifatlarına mazhar olan ve babasının (S.A.V) ahirete irtihâlinden 6 ay sonra (diğer kavillere göre, 95 veya 100 gün sonra) vefât eden Hazret-i Fatıma annemiz, gerçekten 'Hizbullahî- Müslüman Kadınlar İçin' mübarek ve nurânî bir numune-i imtisâldir.

Bu vesile ile; "Müslüman Kadınlar Günü" olan bu kutlu günü kutlar, bütün müslümanlara tebriklerimizi sunarız.

(Gelecek sayıda Cafer Hidâyetoğlu'nun kalemiyle, konuyla alâkalı bir yazı sunacağımızı bildiririz.)

D U Y U R U

Eyyamullah'dan önemli bir gün olan 'Hazret-i Fatıma'nın Doğum Günü münâsebetiyle 20 Ocak 1990 Cumartesi Günü, Saat:12.30'da "Müslüman Kadınlar günü" adıyla bir anma toplantısı düzenlenecektir. Bir kısım müslüman bacılarımızın, günün önemi ile ilgili konuşmalar yapacağı, slayt gösterilerinin olacağı ve marşların okunacağı bu anma gününe, bütün Müslüman hanımlar davetlidir.

Yer: Yenisaray Düşün Salonu Halıcılar Cad. FATİH - İSTANBUL
Not: Program gelirleri Cezaevindeki Müslümanlara ulaştırılacaktır.

HENDEK SAHİBLERİYLE SİHIRBAZ, RAHİB VE ÇOCUĞUN KISSASI

Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

*Sizden öncekiler arasında bir hükümdar vardı. Bu hükümdarın bir sihirbazı vardı. Sihirbaz ihtiyarlayınca hükümdara:

- Ben ihtiyarladım. İmdi bana bir çocuk gönder de, sihri ona öğretelim, dedi. O da öğretmek için kendisine bir çocuk gönderdi. Çocuk yoluna çekildiği vakit bir râhibe tesâdüf etti. Hemen yanına oturarak konuşmasını dinledi ve beğendi. Artık sihirbazın yanına giderken râhibe uğrar, yanında otururdu. Sihirbaza geldiğinde ise, sihirbaz kendisini döverdi. Çocuk bunu râhibe şikâyet etti. Râhib şunu söyledi:

- Sihirbazdan korktuğun vakit, beni âlem salmadı de! Ailenden korktuğun vakit de beni sihirbaz salmadı deylver!

Çocuk bu minval üzere devam ederken büyük bir hayvanın üzerine geldi. Bu hayvan insanları hapsetmişti. (Kendi kendine) sihirbaz mı efdal, yoksa râhib mi bugün anlayacağım, dedi. Ve bir taş alarak:

- Allahım! Eğer râhibin işi senin indinde sihirbazın işinden daha makbul ise, bu hayvanı öldür de, insanlar işlerine gitsinler, dedi. Ve taş attı. Hayvanı öldürdü. İnsanlar da işlerine gittiler. Arkacığından râhibe gelerek (hadiseyi) ona haber verdi. Râhib ona:

- Ey oğulcuğum! Bugün sen benden daha faziletlisin. Senin hâlin gördüğüm raddeye ulaşmıştır. Sen muhakkak imtihan olunacaksın. Şayet imtihan olursan, benim nerede olduğumu söyleme, dedi. Çocuk körlerle abraşları düzeltiyor, sair ilâçlardan insanları tedâvi ediyordu. Derken hükümdarın maiyyetinde bulunanlardan kör olmuş birisi bunu işitti. Ve kendisine birçok hediyeler getirerek:

- Eğer beni düzelterbilirsen, şuradaki şeylerin hepsi senin olsun! dedi.

Çocuk:

- Ben hiçbir kimseyi düzeltermem. Şifâyı ancak Allah verir. Eğer sen Allah'a iman ediyorsan, ben Allah'a dua ederim. O da şifa verir, dedi. Adam Allah'a iman etti. Allah da şifasını verdi. Müteakiben hükümdarın yanına gelerek eskiden oturduğu gibi oturdu. Hükümdar ona:

- Senin gözünü kim iâde etti? diye sordu.

Adam:

- Rabbim! cevâbını verdi.

- Senin benden başka Rabbin var mı? dedi.

(Adam):

- Benim Rabbim de, senin Rabbin de Allah'dır cevâbını verdi. Bunun üzerine hükümdar onu tevkif etti. Ve kendisine işkenceye başladı. Nihayet o adam çocuğun yerini söyledi. Çocuğu da getirdiler. Hükümdar ona:

- Ey oğulcuğum! Sihrin körleri ve abraşları düzelterek ve şöyle şöyle yapacağın dereceyi bulmuş, dedi. Çocuk:

- Ben hiçbir kimseyi düzeltermem! Şifâyı veren ancak Allah'dır, dedi. Bunun üzerine hükümdar onu da tevkif etti. Ve ona işkenceye başladı. Nihayet çocuk rahibin yerini söyledi. Rahibi de getirdiler. Kendisine:

- Dininden dön! denildi. O râzı olmadı. Derken hükümdar bir testere istedi ve onu başının ortasına koyarak yardı. Hatta iki parçası yere düştü. Sonra hükümdarın maiyet adamı getirildi. Ve kendisine:

- Dininden dön! denildi. O da razı olmadı. Hemen testereyi başının ortasına koyarak, başını onunla yardı hatta iki parçası yere düştü. Sonra çocuk getirildi. Ona da:

- Dininden dön! denildi. Fakat O da kabul etmedi. Bunun üzerine çocuğu maiyyetinden bazı kimselere vererek: Bunu filân dağa götürün. Dağın üzerine çıkın. Zirvesine ulaştığınızda dininize dönerse ne âlâ! Dönmezse aşağı atın, dedi. Çocuğu götürdüler ve dağa çıkardılar. Çocuk:

- Allahım! Bunlar hakkında bana dilediğin şeyle kifâyet et! dedi. Bunun üzerine dağ onları salladı ve (aşağı) düştüler. Derken yürüyerek hükümdara geldi. Hükümdar ona

- Arkadaşların sana ne yaptı? diye sordu.

Çocuk:

-Onlar hakkında Allah bana kâfi geldi, dedi. Hükümdar onu yine maiyyetinden birkaç kişiye vererek:

- Bunu götürün, bir gemiye yükleyerek denizin ortasına varın. Eğer dininden dönerse ne âlâ! Aksi takdirde denize atın! dedi. Çocuğu götürdüler. (O yine):

Allah'ım! Bunlar hakkında bana dilediğin şeyle kifâyet et! diye dua etti. Hemen gemileri alabora olarak boğuldular. Çocuk yine yürüyerek hükümdara geldi. Hükümdar ona:

- Arkadaşların sana ne yaptı? diye sordu.

Çocuk:

- Onlar hakkında Allah bana kâfi geldi,

dedi. Ve hükümdara şunu söyledi:

- Sana emredeceğim şeyi yapmadıkça, sen beni öldüremezsin!

Hükümdar:

- Nedir o? diye sordu.

- Halkı bir yere toplarsın ve beni bir ağaca asarsın. Sonra torbamdan bir ok al! Bu oku yayın ortasına koy. Sonra bu çocuğun Rabbi olan Allah'ın ismiyle diyerek bana at. Bunu yaparsan beni öldürürsün, dedi. Hükümdar hemen halkı bir yere topladı ve onu bir ağaca astı. Sonra torbasından bir ok aldı ve oku yayın ortasına koydu. Sonra: Bu çocuğun Rabbi olan Allah'ın ismiyle diyerek çocuğa attı. Ok çocuğun şakağına isabet etti. Çocuk elini şakağına, okun vurduğu yere koydu ve öldü. Bunun üzerine halk:

- Çocuğun Rabbine iman ettik! Çocuğun Rabbine iman ettik! Çocuğun Rabbine iman ettik! dediler. Ve hemen hükümdara gidilerek:

- Ne buyurursun, korktuğun vallahi başına geldi. Halk iman etti, denildi. Bunun üzerine hükümdar yolların başlarına hendekler kazılmasını emretti. Ve kazıldı. Ateşler de yakıldı. Ve:

- Kim dininden dönmezse, onu buraya atın! dedi. Yahut hükümdara sen at, denildi. Bunu da yaptılar. Nihayet beraberinde çocuğu olan bir kadın geldi. Kadın oraya düşmekten çekindi. Bunun üzerine çocuk ona:

- Ey anneciğim, sabret! Çünkü sen hak üzeresin! dedi.*

(Sahih-i Müslim:11/478-481; İbn'ül-Esir:1/384-388)

Dünya'yı zulüm, cinâyet ve vahşetle kasıp kavuran tağutlar'dan bir tağut'un ve onun hâbis düzeninin irtikâb ettiği fecââttan bir sahneyi ifâde eden mezkûr hadis-i şerîf'de geçen vâkıâ, Bûruc Suresi'nde de (âyet:1-16) genel hatlarıyla kısaca beyan edilmiş, zâlimlerin de 'helâketi' bildirilmiştir. Burada, bizim 'ders ve ibret' alacağımız bazı noktalar vardır. Ki, bunlardan en önemlisi; "Genç ve çocuk yaşta bir mücahidin şehâdet aşkı ile tutuşması ve bunun İslâm'a kazandırdıkları"dir.

Evet; koca bir memleket baştan başa şirk-küfür ve isyan ile çalkalanıyor. Tağutî bir rejim ve onun başındaki zorba, kendini 'Rab' olarak insan topluluklarına empoze ediyor ve hiç kimseden de en küçük bir red ve itirâz sesi çıkmıyor. Etrafında sihirbazlar, saray mollaları 'kuyruk sallama' yarışına giriyor ve böylece 'ulûfelerle', 'kese

altınlarla' köşeleri dönüyor; dinlerini-imanlarını vicdanlarını ve haysiyetlerini arkaya atıyor; ülkenin biçare halkının tüm gelirini bu bir avuç egemen-kukla sınıf hâr vurup harmân savuruyor. Yalnız, toplumdaki soyutlanmış ve inzivâyâ çekilmiş bir muvahhid (râhib), meselenin önemini ve davânın ağırlığını kavrayarak gizliden gizliye tebliğ faaliyetleri rini sürdürüyor, derken, 'Bahtiyâr bir genç' kendisine uğrayarak, 'İslâm'ın nurlu hidâyetine' kavuşuyor. Zaman geçtikçe, bahtiyâr gencin artan maddî ve ma'nevî tekâmülü, terâkkisi ve kerâmeti, hakim olan rejimin dikkatini çekiyor. Tebliğ'in genişlemesi, "Tağutî" sarayın çevresini de sarması üzerine, celbedilen mübarek 'gencin, kâinatın-yegâne Rabbi, Maliki ve Halıkı olan Allah-u Teâlâya teslim olmuş gerçek bir muvahhid ve müslüman olduğu anlaşılıyor. Araştırmalardan-baskılardan sonra, 'gencin hidâyetine ve yetişmesine vesile olan 'Rahib' getiriliyor ve çocuğun gözleri önünde o ve diğerleri 'iki parçaya' bölünüyor. Sıra çocuğa gelince, o da aslâ taviz vermeden 'gerçeği' haykırıyor!..

Nihâyet; defalarca 'ölümlere' maruz bırakılan 'kahraman genç', Allah'ın izni ve emirleriyle her defasında tekrar salimen geri geliyor ve bu durum tağutî rejimin çevresini moral yönünden çökertiyor ve bu; ülke halkının da gündemini oluşturuyor, 'olağanüstü ve harika bir olay' olarak dikkatlerini çekiyor. "Hani; sen 'Rab'din? Sen 'İlâh'din? Bir genç çocuğu bile öldüremiyorsun? Demek, öldürme-yaşatma senin elinde değil..." kabilinden sözler ve suâller, tabii ki halkın kalbinden geçiyor ve dilinden dökülüyor... Böylece; "gerçek Rabbin tek İlâh'ın kim olduğunu", koca bir topluma bildirecek, ispatlayacak bir tür tebliğe 'hararetle' ihtiyaç hasil olmuş; toplumun bütün gözleri o mübarek 'genc'e ve Onun diyeceğine çevrilmiş oluyor... Toplumun bu denli heyecanlı, tağutun ve uşaklarının da bu kadar 'hüzünlü ve ümitsiz' oldukları ve "nasıl etsek de, şu tek gencin vücudunu yok edebilsek!.." dedikleri bir zamanda; "İslâm'ın hidâyet nuru ile mesrur ve mes'ud" olan şehâdet âşığı muvahhid genç; Tağut Kral'a: "Beni ancak, dediklerimi yaparsan öldürebilirsin.." "O da; bütün halkı toplar, onların huzurunda beni ağaca bağlar, oku yayın içerisine koyar ve bana doğru doğrultarak, yüksek sesle: "Bu çocuğun Rabbi olan Allah'ın adıyla!.. diyerek bana atarsın, işte, o zaman beni öldürürsün" der. Gözünü kan bürümüş cânî Melik de, onun dediğini yapar ve tüm halkın huzurunda; "Bu çocuğun Rabbi olan

Allah'ın adıyla!..* deyip, oku atar ve mübarek genç de hemen düşüp şehid olur... İşte, asıl olay şimdi patlak verecek, koca bir ülke halkı hep birden: "Biz de, o çocuğun Rabbine iman ettik, O'nun Rabbine inandık!.." diyerek İslâm'a girecek ve iman edecek-tir...

Kefere güçler ve onların başı olan tağut, büyük paniğe kapılmış, hüsrana uğramıştır. Zirâ; tek kişinin öldürülmesi (şehid edilmesi) pahâsına ülkenin çoğunluğu itââttan çıkmış, müslüman olmuştu... Tehditler, işkenceler, zulümler, ölümler bu iman aşıklarını, Hak dinlerinden ve yüce Rab'lerinden aslâ ayıramıyor; kazılan hendeklerde-çukurlarda yakılan ateşlerle cayır cayır yakmalar-yanmalar bile hiç kâr etmiyor, kafil kafil 'şehâdet kervânlarına' dehâletler ve iltihâklar görülüyordu. Bu şehâdet fırtınası, 'Eshâb-ı Uhdud' (hendek sahibi, kazıcıları) denen cânilerin saltanatını târ-u mâr etmiştir. Ki; "Kasem olsun burçlar sahibi semâya, o vâ'd edilen gün'e, şahide ve meşhuda (görene ve görülene) ki; Eshâb-ı Uhdud katledildi (mahv-ü perişan, tel'in ve tenkil edildi). (Onlar) o çıralı ateşin, o vakit ki üzerine oturmuşlardı..*" (Buruc:1- 7) ayetleri de bunu nâtik bulunmaktadır.

Şu halde, iman edenlerin tek gâyesi; Allah'ın yüce dinini insanlara ulaştırmak, biçâre insanlığı uzak bulunduğu Din-i Hakka isâl etmeğe çalışmak, bunun için büyük cehd-ü gayret sarfetmek olmalıdır. Bir da'vânın önemi ve

büyüklüğü, onun uğrunda fedâ edilen 'değerlerle' ölçülür. Bir insanın da önemi, intisâb ettiği da'vasının kimliği ve o da'va için fedâ ettiği 'kıymetlerinin' bahâsı ile anlaşılır. İnsanlığın önderleri olan tüm enbiyânın, evliyânın, sulehânın, ulemânın ve kahraman izleyicilerinin 'gözlerini' kırpmadan 'bütün varlıklarını-benliklerini' İslâm uğrunda fedâ etmekle, İslâm'ın azizliğini (avâm-havas) tüm dünyaya isbatlamışlardır. Bu muhteşem fedâlilik, bu şerefli kurban oluşlardır ki; İslâm'ın bütün cihâna en kısa zamanda yayılmasına sebep olmuş ve zulûmâtlar içerisinde kıvranan insanlığın kalblerini feth etmeğe başlamış; insanların fevc fevc din-i Hakka gelmelerini sağlamıştır...

Evet; eğer ağacın 'Su'ya, sulanmaya' ihtiyacı vardır. Şecere-i Mübareke olan İslâm'ın da 'tertemiz ve pâk şühedâ kanıyla' sulanmaya, gıdalanmaya ihtiyacı, -Tabir caiz ise- ihtiyacı vardır. İnsanlık için 'tahâssüngâh' olan İslâm ağacı, şehidlerin pâk kanlarıyla sulanınca parlayacak, neşv-ü nemâ bulacak ve tap taze meyveler verecek, cennet râyihâsı saçan güller ve lâleler açacak, bunalmış olan insanlık, 'kurtuluş!..' nidâlarıyla O'nun himâyesine (gölgesine) sığınacak, 'Sââdeti Dâreyne'te ve huzura kavuşacaktır. İşte; bu hadisi şerifde, bâhis konusu kahraman genç şehid, bunun müşâhhas bir örneği haline gelmiş ve dökülen mübarek kanı, koca bir toplumun imana gelmesine ve sââdete kavuşmasına vesile olmuştur...

Onun için; Allah'ın dininin kaldırıldığı, beşerî-tağutî hükümlerin 'dir' diye kitlelere empoze edildiği, aksi ile amel edenlerin 'baskıya' ve ta'kibata maruz bırakıldığı memleketlerde, 'bu kahraman İslâm gencinin' benzerlerine büyük ölçüde ihtiyaç vardır. Toplumların gâfletinin, tağutî rejimlerin hâbis çehresini bir türlü tanıyamamasının esbâb-ı mucibesi, büyük ölçüde bu olması gerek!.. Bu tip kahraman gençler, 'Allah'ın nizamı olan İslâmı ve şeriatı canlan pahâsına' müdafaa etmedikleri; bu mukaddes din-i mübini İslâm uğrunda 'Dâr ağaçlarında' sallanmalar ve kurşunlara dizilmeleri gözüne almadıkları müddetçe, bedbaht toplumların öyle kolay kolay 'uyanmalar, şâhâ ve 'kıyâma kalkmalar gayet zor olacak; belki de mümkün olmayacaktır... Evet, toplumdaki gâfletle birlikte, müslümanların 'Sünnetullah'a' riâyet etmeyişi ve yüce dinleri uğrunda 'kan' vermeyişinin büyük rolü vardır. Zira; eğer, hadiste kışâsı geçen genç, canını seve seve fedâ etmemiş, kanı ile halkı uyandırma yoluna başvurmuş olsaydı; belki de o toplumun 'iman'

etme ihtimâli olmayacaktı. Allah-u Teâlâ, madem ki `sebepler kanununu' vaz' etmiş ve her şeyi bir sebebe bağlamıştır; toplumun `islâhını', kâfir güçleri tanıyarak onlara `itaatı' red etmesini de "şehidlerin mübarek kanlarına" bağlamış ve lâhî rzâsı ve irâdesi bu yolda tecelli etmiştir.

İslâm İnkılâbının tarihi seyrini takib ederseniz, bunu bâriz bir şekilde görebilirsiniz. Bütün enbiyânın, bâhusus son nebi Hz. Muhammed Sallallahü Aleyhi vesellem efendimizin mübarek hayatları, kudsî eshâbının ve tâhir ehl-i beytinin mücâdeleleri ve bunların neticeleri bu gerçeğin bâriz tezâhürüdür. Günümüz'de de bunu müşâhede edebiliriz: İşte, İran İslâm İnkılabı!.. İşte, Afganistan Cihâdı!.. İşte, Lübnan ve Filistin Kıyamı!..

Evet; `İslâm için gönüllü-bilinçli olarak' kan verilmeyen bölgelerde yaşayan insan toplulukları ve müslüman yığınları, büyük bir atâlet, uyku, gaflet ve uyuşukluk içerisinde kıvranmakta; beş paralık kefare rejimlere boyun bükerek zelif ve sefil bir hayatın girdâbında yuvarlanıp gitmektedir. Şu halde, bu menhûs-mülevves karanlık tabloyu yırtmanın; toplumu nûrlu ufuklara doğru sevk edebilmenin; yeni ve canlı bir uyanışın-şâhlanışın adımını atmanın tek yolu vardır, o da: "Allah'ın dinini müdafââ uğrunda gerçek mü'minlerin gerekirse (ki, ge öktiği açıktır) can vermesi, kan akıtması, yani `şehâdet' kapılarını açmasıdır..." Cenâb-ı Hak'dan -bu kutlu kapının açılmasını- olarak, biz âcizleri bununla şeref-yâb kılmasını niyâz ederiz. İnşâallah...

Abdullah Kuloğlu

وَاللَّهُ
أَعْلَمُ
وَأَسْرَأُ
لِلْمُؤْمِنِينَ

"İNSAN'IN YARATILIŞ GAYESİ"

Seyfullah Putkuran

Bütün kâinatı yokdan 'var' eden ve yarattığı her şeyi kendisine 'itaat' ettirip boyun eğdiren ve 'her şeyin' idâresini, tedbirini gören ve her nev'i ihtiyaçlarını gideren Allah-u Teâlâ'ya sonsuz hamd-ü senâlar; Habib-i Ekrem'i olan Fahr-i Alem Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimize, temiz âlîne, ezvâcına, eshâbına, sâir enbiyâ' (ASM)'ya, sulhâya ve şühedâya hadsiz salât-ü selâmlar olsun...

Çok aziz ve kıymetli gençler!..

Ma'lûmunuz oktuğu gibi, bizleri ve bütün varlıkları yokdan var eden Allah-u Teâlâ, "her şeyi bir gâye ve maksat için yaratmıştır." Gâyesiz hiçbir şey yaratmayan Yüce Rabbimizin, insan gibi en mükemmel bir varlığı, gâyesiz ve hedefsiz olarak yaratması mümkün değildir. Zirâ; "Muhakkak ki biz Ademogullarını kerâmetli (diğer varlıklardan üstün ve izzetli) kıldık. Onlara karada ve denizde taşıyacak (vasıtalar) verdik, onlara güzel güzel rızıklar verdik, onları yarattığımızın ekserisinden cidden üstün kıldık." (İsra:70); "Şüphesiz ki biz insanı 'Ahsen-i Takvim' (en güzel, mükemmel bir varlık) suretinde yarattık." (Tîn:4) gibi ayetlerle 'Mükerrrem' ve 'en üstün' olduğunu açıklayan Allah-u Teâlâ, insanoğluna 'hiç bir' varlığın yüklenemediği "İlâhî Emâneti" yüklemiş ve onu "yeryüzünün hâlifesi" kılarak (Bakara:30; En'âm:165; İlh...), 'Birinci Derecede' sorumlu ve muhatap kabul etmiştir...

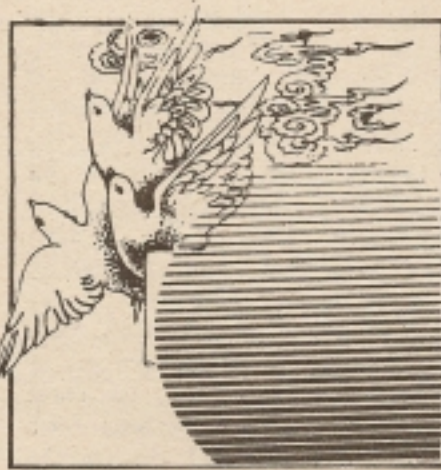
Evet; "O (Allah-u Teâlâ) gökleri ve yeri yaratandır. Size kendinizden eşler yaptı, davarlardan da eşler (yaptı). (ki) sizi,

Şu halde; insanın 'Mükerrrem bir varlık' ve 'Ahsen-i Takvim niteliğine sahip olabilmesi, 'İndallah' yüce bir değere ve dereceye ulaşabilmesi, ancak ve ancak Allah-u Teâlâ'ya karşı 'İttikâ ve İtâât' içerisinde bulunabilmesi ve O'na tam teslim olarak mukaddes dini'nin (İslâm'ın) mücsem bir timsâli olabilmesi ile kabildir.

bu suretle (zürriyetlendirip) üretiyor. O'nun (değil misli,) misli gibisi bir şey (dahi) yoktur. O, hakıyla işiten ve görendir. Göklerin ve yerin anahtarları onundur. Dilediği kimsenin rızkını genişletir ve (dilediğinin rızkını da) kısar. Çünkü O, her şeyi çok iyi bilendir." (Şûrâ:11,12); "Biz göğü kuvvetli binâ ettik. Çünkü biz, muhakak ve mutlak (Vüs'ât ve) kudrete mâlikiz. Yeri de biz döşedik; (Bak! Biz) ne güzel döşeyiciler (iz). Her şeyden de

'iki çift' yarattık; olur ki inceden inceye düşünürsünüz, diye!" (Zâriyât: 47,49); "Ey insanlar! Sizi, bir erkekle bir dişiden (Adem ile Havva'dan) yarattık. Hem de sizi 'Şu'beler ve kabileler' (hâlinde) yaptık ki, birbirinizi tanıyasınız. (ve tanışasınız!) muhakkak ki, Allah katında en keremli (en iyi ve en üstün) olanınız, en takvâ (ehlî) olanınızdır. Şüphesiz Allah Alim'dir, Habir'dir." (Hucurat:13); "O (Allah-u Teâlâ), Su'dan bir beşer yaratıp da onu soy-sop yapandır. Rabbin (her şeye) kemâliyle Kadir'dir." (Furkan:54); "Yaratan Rabbinin adıyla oku! (Ki) O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku! Rabbin nihâyetsiz kerem sahibidir. Ki O, kalemle (yazıyı ve ilmi) öğretendir. İnsana bilmediğini, O öğretti." (Alak:1-5) gibi ayetlerle, mükevvenâtın ve insanların 'yaratılış' olayını, ondaki 'gâye ve maksadı', insanın mana ve mahiyetini ve kendisi ile olan 'ilişkilerini' beyân eden Yüce Rabbimiz, biçâre ve aciz insanın bütün dikkatlerini 'Yüce Zâtı Ulûhiyetine, Rubûbiyetine ve Halâkiyetine' çekmekte, 'mutlak itaat ve takvâ' ile ancak, bir değer ve anlam kazanabileceğini ifade etmektedir.

Şu halde; insanın 'Mükerrrem bir varlık' ve 'Ahseni Takvim' niteliğine sahip olabilmesi, 'İndallah' yüce bir değere ve dereceye ulaşabilmesi, ancak ve ancak Allah-u Teâlâ'ya karşı 'İttikâ ve İtâât' içerisinde bulunabilmesi ve O'na tam teslim olarak mukaddes 'dini'nin (İslâm'ın) mücsem bir timsâli olabilmesi ile kabildir. Aksi takdirde; gerçek insanlığını ve insanî değerlerini tamamen kaybetmiş, kendisi için ihzar ve

takdim edilen bunca İlahî nimetlere, ihsanlara ve harika sanatlarla karşı nankörlük etmiş, neticede ise, "Esfel'is-Safilini" (Tîn:5) boylamış olacaktır. Yüce Rabbimiz; insanoğlunu sırf, kendisine 'Kul' olmaları ve mutlak bir 'İtâât ve ibâdet' içerisinde bulunmaları için 'Zevce ve zevce' olarak yaratmış, 'Nikâh' yolu ile kaynaştırmış ve üreyen nesillerinin devamını, çoğalmasını sağlamış, bunun için de gerekli olan her nevi 'levâzımât' tedârik edip hizmetlerine sunmuştur. Evet, şu Ayeti Kerimeler de, konuya dikkat çekmektedir:

"Biz insanı (Adem'i) muhakkak ki çamurun özünden yarattık. sonra Adem'in neslini, sağlam bir yerde (rahimde) bir nutfe (az bir su) yaptık. Sonra o nutfeyi kan pıhtısı hâline getirdik. Ondan sonra kan pıhtısını bir parça et yaptık. O et parçasını da kemikler hâline çevirdik. Kemiklere de et giydirdik. Sonra ona, başka bir yaratılış (ruh) verdik. Bak ki, yaratılanın (takdir edip şekillendirenlerin) en güzeli olan Allah'ın şâni ne yücedir! Sonra siz, bunun arkasından hiç şüphesiz ki öleceksiniz. Sonra

siz, Kıyâmet Günü'nde muhakkak diriltileceksiniz! (başı boş bırakılmayacak, yaptıklarınızdan hesaba çekileceksiniz!) "(Mü'minûn: 12-16); "Ey insanlar! Sizi bir tek can'dan yaratan, ondan da yine O'nun zevcesini vücuda getiren ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türeten Rabbiniz(e karşı gelmek)den çekinin ve kendisi ile birbirinize taleplerde bulunduğunuz Allah'dan ve akrabalık (bağlarını koparmak)dan sakının. Muhakkak ki Allah, sizin üzerinizde tam bir gözeticidir." (Nisâ:1).

"Ölü'den diri'yi, diri'den ölü'yü O (Allah) çıkarıyor. Arzi, ölümünün ardından o canlandırıyor. İşte, siz de (kabirlerinizden) böylece çıkarılacaksınız. Sizi, (kuru-cansız) bir topraktan yaratmış olması O'nun ayetlerindedir. Sonra siz, (yer yüzüne) yayılır bir beşer oldunuz. Size nefislerinizden, kendilerine ısınmanız için zevceler yaratmış olması ve aranızda bir sevgi ve esirgeme yapması da O'nun ayetlerindedir. Şüphe yok ki bunda, fikrini iyi imâl edecek bir kavim için elbette (çok büyük) ibretler vardır. O gökleri, o yeri yaratması ve dillerinizin ve renklerinizin birbirine uymaması da O'nun ayetlerindedir. Hakikat, bunlarda âlimler için elbette (pek çok) ibretler vardır." (Rûm:19-22).

Baştan başa 'İbretler' ve 'Hârikalar' dolu olan şu 'Hayret-engiz' kâinatı ve tüm mahlûkatı ayrı ayrı ve binler cihetten 'İlahî Ayetler' ve muhteşem san'atlar hâlinde yaratan Allah-u Teâlâ, mevcudat içerisinde mümtâz bir yeri ve mevkiî olan insanoğlunu; 'Akıl, kalb, şuur, idrak ve tefekkür' sahibi bir varlık hüviyetinde yaratarak, bu haşmetli ve şaşı'lı

manzarayı ve kâinatın 'hârîka san'atlar sergisini' görmeye, gezmeye, temâşâ etmeye ve düşünmeye da'vet etmektedir. ki, 'Ubudiyet'; insanın bu takdirkârâne tefekkürü ve temâşâsı neticesinde Yüce Hâlık ve Ma'buda karşı arzedeceği 'Tebrikler, tebçiller, minnetârâklar, şükürler ve teşekkürlerdir'; ve bunların aklı, kalbî, kavfî ve amelî (kabul-tasdik-itaat ve inkıyâd) tezâhürleridir. İnsanın 'Yaratılış Gâyesi' de zâten budur!..

Evet, kupkuru topraktan ve onun içindeki su'dan (nemlilikten-çamurdan) 'İlk insanı', ondan da zevcesini yaratan ve 'Zevce-Zevce' hâlinde onları bir 'Alle Yuvası' yapan, onlardan da (yine cansız ve ikrâh edilen bir su olan meni vasıtasıyla) erkekler ve kadınlar üreten, bunları değişik 'renklerle' ve 'dillerle' ayırıp yeryüzüne dağıtan, hayatlarının devamı için de 'binbir çeşit' nimetler, unsurlar ihzâr ederek, her türlü 'Levâzımâtlarını' ve ihtiyaçlarını karşılayan; güz ve kış mevsiminde 'ölü' vaziyetini almış olan yeryüzünü 'Bahar'ın İlahî nefhâsiyle ve neşvesiyle 'Canlandırıyor'; rengârenk çiçeklerle, yeşilliklerle, meyvelerle, cıvı cıvı ötüşen muhtelif kuşlarla ve sâir hayvanlarla şenlendiren ve 'Hayat Fuârî' hâline getiren; akıl, şuur, fikir, kalb, vicdan ve iz'an sahibi kullarını büyük vecd ve istiğrak halinde 'Takdirler, tahsinler ve tebriklerle' huzur-u ma'nevîyesinde secde ettiren Allah-u Teâlâ, böylece insanlara gerçek kimliklerini, yapılarını ve şahsiyetlerini tanıtmakta; 'Yaratılış Gâyelerinin' ve hedeflerinin ne olduğunu da -bil'fiil- açıklamış olmaktadır..

İnsan hayatının gâyesi sadece 'Allah'a ibâdet ve itâât' olduğundan dolayı, neslinin üre-

mesindeki ve çoğalmasındaki maksâdın da bu İlahî gâyeye yönelik olacağı, izâhdan vârestedir..." İçinizden bekârları ve kölelerinizden, câriyelerinizden sâlih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah onları (evlenmeleri sayesinde) Fazl (-ü ihsân)ından zengin yapar. (Zira) Allah, vâsi'ûn âlim'dir. Nikâha (evlenmeye yol ve çare) bulamayanlar, Allah kendilerini fazl (-ü ihsan)ından zengin kılincaya kadar iffetlerini korusun(lar)..." (Nur:32-33); "...Onlar (kadınlar) sizin için, siz de onlar için birer libâssınız..." (Bakara:187); "Kadınlarınız sizin (nesil üreten) tarlanızdır..." (Bakara:223); "Kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara, ckinlere ihtirâskârâne sevgi, insanlar için bezenip süslenmiştir. Bunlar dünya hayatının (geçici) birer metâ'dır. Allah(a gelince), nihayet dönüp varılacak yerin bütün güzelliği Onun nezdindedir. De ki: Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? 'Takvâya' erenler için Rableri katında altlarından ırmaklar akan cennetler -ki orada ebedî kalıcıdır-, (her kötülükten ve günahdan) temizlenmiş zevceler, Allah'dan da 'bir rızâ' vardır. Allah, kullarını hakıyla görücüdür. (Onlar): Ey Rabbimiz! Biz iman ettik; artık bizim günahlarımızı yarlığa ve bizi ateşin azâbından koru! diyenler, sabredenler, (imanlarında) sâdik olanlar, kanitîn olanlar (Allah'a boyun eğenler), infak edenler ve seherlerde (Allah'dan) mağfiret isteyenlerdir." (Al-i İmran:14-17); "Mal ve oğullar, dünya hayatının süsüdür. Bâki kalacak olan sâlih âmeller ise, Rabbin katında sevabca da (daha) hayırlıdır, 'emelce' de (daha)

Evlilik ile kurulan 'Aile yuvaları'; İslâm Nizâmının 'disiplinli' yaşandığı ve istikbâlin İslâm öncülerinin, İslâm alimlerinin ve mücâhidlerinin yetiştirildiği birer 'Mekteb', birer üretim ve eğitim yeri, birer 'karargâh' ve 'hareket merkezi' hüviyetini taşıdığı için bu kadar önem ve değer kazanmaktadır.

hayırlıdır. *(Kehf:46). İlaahîr...

Demek ki, insan neslinin devamı ve 'ubudiyet' üzere sebâtı için 'vesile' olan evlilik, Yüce Rabbimiz tarafından teşvik edilirken, sadece bu İlahî gâye (ubudiyet) gözetilmektedir. Zirâ, izdivâcda; a) İki cinsin imtizâcı ile İslâm Toplumunun küçük bir birimi ve çekirdeği olan 'İslâmî Aile' nizamı kurulmuş olmaktadır. b) Zevce ve zevce tabii-fitrî bir sükuna kavuşarak, meâsiden mahfuz kalmakta ve 'Allah'a itaat' etme imkânını elde etmektedir. c) Allah'a ibadet edecek olan yeni nesillerin üremesine ve hayatlarının devamına vesile olmakta, bu da 'İslâm nizamının toplum hayatına hâkim olmasını ve Kıyamet'e kadar yaşanarak korunmasını' netice vermektedir. d) Kâinatın bir 'özeti' ve 'Esmâ-i Hüsnâ-i İlahîyyenin câmi' bir âyinesi olan insan', bu izdivâc sonucu tevellüd ederek, alemdeki İlahî Ayetlerin ve san'atların takdîrkâr bir mütalâcısı durumunu korumakta Sebeb-i Hilkat-i Alem olan Hazret-i Muhammed Mustafa Aleyhissalatü Vesselam'ın İlahî şeriâtinin nâşiri ve cemiyetinin (ümmetinin) mensubu olma özelliğini taşımakta; bu vesileyle Ümmet-i Muhammedîye ve Şeriât-i İslâmîye Allah-u Teâlâ

tarafından kıyâmete kadar korunmuş olmaktadır...

Onun için; Rasûlullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimiz, "Evleniniz, çoğalınız! Zirâ, Kıyamet Günü'nde sâir ümmetlere karşı sizin çokluğunuzla iftihar edeceğim." (Muhtar'ul-Ehâdis'in-Nebevîyye, hadis no:477); "Ey Gençler Topluluğu! Sizden kimin gücü evlenmeye yetiyorsa, hemen evlensin. Zirâ evlilik gözü (haramdan) daha yumdu-rucu, namusu daha koruyucudur. Kimin gücü yetmiyorsa, O da oruç tutmayı iltizâm etsin. Çünkü oruç, onun için 'vicâ' hükmündedir." (Müslim:7/211-214); "Çok doğuran vedûd kadınları alın; çünkü ben, Kıyamet Günü'nde sâir ümmetlere (karşı) sizinle övüneceğim." (A. İbn-i Hanbel'den, S. Yolları:3/239); "Nikâhı mescidlerde kıyn ve (herkes duysun diye) deflere vurun!.." (Selâmet Yolları:3/252); "Kadınların dindâr olanlarını (tercihen) nikâh edin!." (Z. Buhari:878; S. Yolları:3/240); gibi... hadis-i şeriflerle evliliği terğib etmiş, dîni ve iffeti korumayı ona bağlamıştır. Evlilik ile kurulan 'Aile yuvaları'; İslâm Nizâmının 'disiplinli' yaşandığı ve istikbâlin İslâm öncülerinin, İslâm alimlerinin ve mücâhidlerinin yetiştirildiği birer 'Mekteb', birer üretim ve

eğitim yeri, birer 'karargâh' ve 'hareket merkezi' hüviyetini taşıdığı için bu kadar önem ve değer kazanmaktadır. Yoksa; sırf maddî, fizikî ve dünyevî cihet nazar-ı itibâra alınacak olursa, bu hususta hayvanların insanlardan (yeme, içme, cima', uyku, bedeni güç ve çaba.. yönünden) kat kat ileride olduğu izâha gerek olmayacak kadar açıktır... Bundan dolayı Cenab-ı Hak, 'Yaratılış Gâyesinin dışına çıkan' ve Allah'a ubudiyet ruhundan uzaklaşarak 'nankörlük edenlerin', 'Hayvanlar gibi, hatta daha da aşağı olduklarını' (A'raf:179; Furkan:44) ve "Aşağıların aşağısına red edilmiş" (Tin:5) bulduklarını beyan buyurmaktadır...

Şu halde; insanın insan olabilmesi ve insanî-ulvî değerlerini koruyabilmesi, ancak 'Yaratılış Gâyesine' uygun olarak yaşaması, düşünmesi ve hayatını ona göre tanzim etmesi ile mümkün olur. Yaratılış gayesi ise, az önce değindiğimiz veçhiyle; sadece "Allah'a ibadet, itâât ve kulluktur". Bir insanın, bunun dışında ve başka gayeler için yaşaması, hayatını öylece yönlendirmesi; 'yaratılış gayesinin dışına çıkması' ve hayvanlardan aşağı bir derekeye düşmesi, demektir... Yüce Rabbimizin, "Ben cinleri ve insanları, başka hiçbir şey için değil; sadece bana ibadet (kulluk) etsinler diye yarattım." (Zâriyat:56) İlahî fermânı, bu gerçeği açık bir biçimde ifade etmekte, İnsanoglunun 'Rotasını' tayin ederek, 'yönünü' ve asli 'görevini' göstermektedir. Allah-u Teâlâ; insanların 'ubudiyeti', yani 'ibadet, itaat ve kullukları' için 'Rehber (nuruşık), ölçü, düstur, kanun, prensip, kâide ve program'

olarak, 'ilâhî vahiy' ile tekevün etmiş olan; ve, 'Kitap ile Sünnet' ten vücut bulan İslâm Nizâmını göndermiştir. İlahî emir ve yasaklardan oluşan ve İlahî 'Hayat Sistemi' olan İslâm; insan'ın ferdî, ailevî ve içtimâî hayatına hakim olduğu ve 'hayatın' tüm yönlerini kuşattığı, bütünüyle ('İstitâât' nisbetinde) tatbik edildiği zaman, 'ubudiyet' yerine getirilmiş ve 'yaratılış gayesine yönelik hareket edilmiş olur... İşte; Allah-u Teâlâ, insanları, bu İlahî fonksiyonları ifâ etmesi; İslâm Nizâmını hayata hâkim kılması; ve onun zıddı olan her türlü anlayışı, düşünceyi, sistemi ve

'İslâm'ın müşâhhas ve mücessem' bir timsâli olmalı, adeta canlı ve yürüyen bir İslâm hüviyetine bürünmeli, hayatının tüm yönlerine onu hakim kılmalıdır. Böyle bir müslümanın 'Aile Yuvası' "İslâm'ın siyâsî, içtimâî, iktisâdî, askerî, ilmî, hukukî ve ahlâkî... Tüm yönlerinin tedris edildiği ulvî bir mekteb, ilâhî bir kışla ve mukaddes bir merkez rolünü oynamalıdır. Dillerimiz Allah'ın ayetlerini-hükümlerini huşu' ile terennüm ederken, e'âlimiz ve âile yuvamız da bunların 'mücessem timsâli' haline gelmeli; yüce anlamlarını rûy-i zemine neşretmelidir...

Yüce Rabbimiz, "Hakimi-

Şu halde;
insanın insan olabilmesi ve insanî-ulvî değerlerini koruyabilmesi, ancak 'Yaratılış Gâyesine' uygun olarak yaşaması, düşünmesi ve hayatını ona göre tanzim etmesi ile mümkün olur. Yaratılış gayesi ise, az önce değindiğimiz veçhiyle; sadece "Allah'a ibadet, itâât ve kulluktur". Bir insanın, bunun dışında ve başka gayeler için yaşaması, hayatını öylece yönlendirmesi; 'yaratılış gayesinin dışına çıkması' ve hayvanlardan aşağı bir derekeye düşmesi, demektir...

yaşayışı 'sözlü ve fiilî' olarak 'red etmesi; ve İslâm Nizâmının İlahî bayrağını tüm cihanda dalgalandırması; insanları insanlara ve sair mahlûkata kulluktan kurtarıp sadece 'Allah'a kul' yapması; ve yeryüzünü 'küfrün, şirkin ve isyanın' pisliklerinden temizlemesi için yaratmış ve bu mukaddes görevlerle-vecibelerle donatmıştır. Onun için; Allah'a gerçekten 'Kul' ve teslim olan müslüman,

yet (kayıtsız-şartsız), mutlak surette 'sadece' Allah'a aittir. "(En'am:6; Yûsuf:40,67) derken ve bunun tahakkukunu da samimi gerçek mü'minlerden beklerken, insan hayatına (ferdî, ailevî, içtimâî ve benzeri sahada) Allah'ın kanunlarının dışında kalan ve zıddı olan hükümlerin hâkim olması ve 'yön verici' durumda bulunması, beşerî ideolojilerin insanlık hayatını zehirlemesi ve kasıp-kavurması 'Allah'a kul olmanın' şuurunda

olan Hizbullahî müslümanlar için 'Hüzün verici' ve 'utanç vesilesi' olmaktadır...

Şu fânî dünyaya sadece Allah'a kul olmak maksadıyla gönderilmiş bulunan insanın, bu aslı görevini ve yaratılış gayesini

Allah'ın kanunlarının dışında kalan ve zıddı olan hükümlerin hâkim olması ve 'yön verici'durumda bulunması, beşerî ideolojilerin insanlık hayatını zehirlemesi ve kasıp-kavurması 'Allah'a kul olmanın' şuurunda olan Hizbullahî müslümanlar için 'Hüzün verici' ve 'utanç vesilesi' olmaktadır...

ihmâl etmesi ne kadar acı ve ne kadar hâzindir. Her şeyin fenaya ve zevâle maruz kaldığı bir dünyada, insanın bu zevâl ve firâk 'seline kendini kaptırması, ebedi hayatı elde etmek için çaba sarfetmemesi divânelikten başka ne olabilir? Bütün mahlûkâtın, hatta cansız varıkların ve hayvanâtın bile, 'Yaratılış gayelerine' uygun şekilde hareket etmeleri karşısında; 'Eşrefi Mahlûkât' mesâbesinde bulunan insanın, bu çizgiden çıkması, 'Allah'a kulluk' görevini ihmâl etmesi, hele beşerî ve tağutî rejimlerin habis sultanları altında

yaşamaya 'Râzî' olması, mutlak bir sukut ve elim bir vahşetten başka ne ile izah edilebilir?.. Allah'a savaş açmış olan tağutî düzenlerin himayesi-vesayeti altında zilletle yaşamaktansa, Allah'a gerçek kulluğun isbatı sadedinde bu habis güçlere karşı her türlü savaşlar vererek 'izzetle' ve şerefle ölmek ve böylece 'Sââdet-i ebedîyeye', rızâ-i Bâri'ye ve huzurullahâ kavuşmak daha evlâ değil midir?..

İşte, ey kendini Allah'ın nizamına adanmış olan Hizbul-

Binâden-aleyh; gerçek müslüman, insanın bu yaratılış gayesine göre hareket eden ve hayatının bütün cephesini ona göre tanzim eden, bunun dışında kalan her türlü düşünce ve yaşayış tarzlarını tamamen reddeden insandır. Dünya ve âhiret sââdetini elde etmenin yolu da, sadece budur! Kişinin insanlığı; İslâm'a bağlılığı, Allah'a kulluğu, yani müslümanlığı nisbetindedir. Bir kişi; ne kadar müslümansa, o kadar insandır, insanî değerlere ve kimliğe o

Allah'a gerçek kulluğun isbatı sadedinde bu habis güçlere karşı her türlü savaşlar vererek 'izzetle' ve şerefle ölmek ve böylece 'Sââdet-i ebedîyeye', rızâ-i Bâri'ye ve huzurullahâ kavuşmak daha evlâ değil midir?..

lahî İslâm Gençliği!..

Allah'a kul olan ile olmayanı, Allah'ın dinine yardım eden ile etmeyen, Allah yolunda cihâd üzere bulunan ile bulunmayan, şehâdet aşkıları olanlarla nefis-perest ve şehvet-perest olanları, ebedî sââdet ve cennet talipleriyle şekâvet ehlini ve cehennem kütüklerini 'tesbit', 'temyiz' ve 'tefrik' için açılan şu 'Meydân-ı İmtihân'da kendimizi ona göre ayarlamalı, gerçek şahsiyetimizi, yapımızı, karakterimizi ve kimliğimizi ortaya koymalı, 'Ebed'ül-âbâd' yolcusu ve 'Allah'ın Askerleri' olduğumuzu cümle cihâna isbatlamalıyız... Ki; zaten, insanın 'Yaratılış Gayesi' de işte budur!

kadar sahibtir. İslâm'dan uzak bulunan bir insan; bu uzaklığı nisbetinde İnsanlıktan, dolayısıyla akıldan, ruhdan, şûurdan, vicdândan, izzetten ve şerefdan uzaktır... Allah'a gerçekten 'kul' olan ve kulluğunun gerekleriyle âmil bulunan, yani 'Allah'ın kanunlarının' tatbikçisi ve takipçisi olan bir insan; koca kâinatın süzölmüş bir özü, özeti, küçük bir timsâli ve 'Esmâ-i İlahiyenin câmi' bir âyinesi' olur; 'Sââdeti Dâreyn'e' mazhâr bir vâziyet alır, rızâ-yı ilâhîyi ve hayât-ı ebedîyeyi kazanır. Ki, düşünen bir insan için bundan daha büyük bir mutluluk ve bahtiyârlık olabilir mi?... Aslâ!..

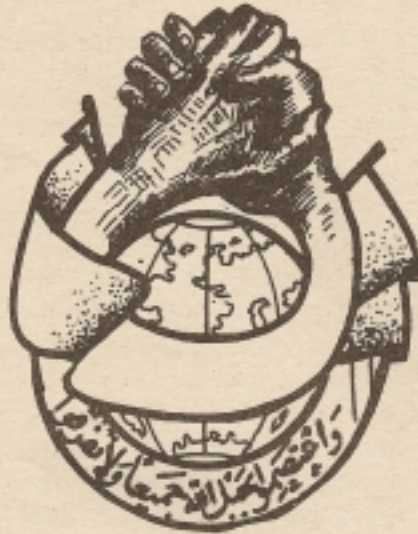
HÜVİYETİMİZİ TANIYALIM

Hasan-zâde

Çok kıymetli ve sevgili çocuklar! Önce size, kendinizi tanıtalım, desek, nasıl olur? Bu teklif, size tuhaf geldi değil mi? Belki de bu söze dudak bükerek, *"Biz kendimizi, yani annemizi, babamızı, adımızı, soyadımızı, doğum yerimizi ve tarihimizi ve geçim kaynağımızın ne olduğunu daha iyi bilir ve daha geniş tanırız..."* diyebilirsiniz. Fakat, bizim tanıtmak istediğimiz bu yönleriniz değil; daha başka, yani *"Asil kimliğinizi ve şahsiyetinizi"* vücuda getiren yönlerinizdir. Onun için, gayet sabırlı bir şekilde kendinizi bu yönden -kısaca da olsa- iyice tanımağa gayret etmenizi diliyor, hepimizi Allah'a (C.C) emânet ediyorum...

Evet, çok sevgili çocuklar... Şöyle bir kendinizi yeniden gözden geçirip kontrol edin: *Kim, nasıl ve nelerden vücut bulmuş bir varlık olduğunuzu düşünün?* Elinize güzel bir ayna alarak, *yüzünüze* iyice bakın... *Yüzünüzdeki* tatlılık, sevimlilik nereden geldi? Boyun ile *gövde* üzerine oturulmuş, o *'Top'* gibi yuvarlak başınızı, *içinde ve dışı*nda yoğun bir biçimde bulunan *alet, organ ve cihazları* *'hârikâ bir mekânizmâ'* olarak güzelce düşünün!.. Hele, gözlerinizle görebildiğiniz o saçların, kirpiklerin, o gözler, kulaklar, dişle; ağız ve burun gibi organların ne kadar acâib ve harika san'atlar ve ne derece *faydalı* şeyler olduğunu bir bilseydiniz?... *Yüzünüzün tam ön kısmına 'ölçülü' bir şekilde yerleştirilen, sıvı-saydam ve*

mercək gibi.. kısımlardan-unsurlardan oluşan o *mübârek gözleriniz* olmasaydı, ne yapabildirdiniz? Şu tatlı-şirin alemi, dünyayı, eşyayı, dost ve ahababınızı nasıl görebildirdiniz? Evinizi, yolunuzu nasıl bulabilir, *Kitab-dergi ve gazete* nasıl okuyabildirdiniz? Bu kadar *'faydalı'* ve önemli olan ve eşsiz bir san'at örneği olan bu *gözleri* acaba sizlere kim taktı? *Yüzünüze* acaba kim monte etti? Bu harika *'cihaz'* acaba, hangi fabrika'da imâl edildi? Ne kadar para vererek ve kimden satınaldınız? Hangi san'atkâr *'Göz'* ün iç düzenini, dış ahengini ve *'koruma'* sistemlerini *'imâl'* ederek, yerli

yerince yerleştirdi?

Sizin tanıdığınız-tanımadığınız ustalar san'atkârlar, teknisyenler ve mühendislerin tümü gelse, *'Tüm mekânizmasıyla, tek gözünüzü'* bile imâl edebilir mi? Görme olayını sağlayacak *'kazan-fabrika'* kısmının ke-

narından geçebilir mi? Ve iş *'Ücrete'* dökülse, acaba sizin ve babanızın bütün servetiyle *'Tek bir gözünüzü'* imâl ettirip, satınalabilir misiniz? Bakımını-onarımını yaptırabilir misiniz?..

Yalnız *'Gözleriniz'* mi? Ya, yüzünüzün *iki tarafında* bulunan ve her biri bir *kepçe* 'yi andıran, *'Helezonik'* şekilde iç'lere doğru giden bir *'mağara'* görünümü veren, içyapısı ise; adeta *'Mükemmel plânlı bir şehire'* benzeyen, *her türlü sesleri-sözleri duymanıza vasıta olan ve 'kulak' adı verilmiş organlarınız için ne dersiniz?* Bunlar, hangi fabrika ma'mülüdür? *Yüzünüzün o kısımlarına* bunları kim, nasıl ve ne zaman monte etti? Kaç para'ya anlaşma yaparak ithal ettiniz?

İki delikten oluşan ve kafatası cihâzının artıklarının atıldığı menfez özelliğini de taşıyan o *'burun'* denilen organınıza da hiç baktınız mı? Tipi, işleri ve görevleri dikkatlerinizi çekmedi mi? Nefes alma, koku'yu algılama bâsit bir olay mıdır? Kaç dakika nefessiz veya ağız açık nefes alma gücünüz olabilir? Hele; uykuda iken, burunun *'solunum için'* ne kadar zarurî olduğunu biliyor musunuz? Koku alma'nın, faydalarını elbette sizler de takdir edersiniz... İşte, bu kadar ve dâha da sayısız faydaları olan o küçük burnunuz hangi fabrika malıdır? Onun ustası, mi'marı ve yapımcısı kimdir? Siz, kendi gücünüzle, kendi ilminizle ve kendi sermaye

nizle böyle harika ve dakik bir 'Cihazı' (organı) yapabilir, yerli yerine monte edebilir misiniz?

Yüzünüzün, tam alt ortasında bulunan biraz büyükçe, ama *tam ahenkdâr ve endâmlı ve iki adet, 'dudak' denen kapı kanatlarıyla kapalı bir menfez var.* Ki, biz buna 'ağız' diyoruz. Elinizdeki aynada o mübarek 'ağzınıza' bakın ve iyice gözden geçirin... Göreceksiniz ki; derin bir kuyunun başı, yani 'ağzı' hüviyetindedir. İçinde neler yok ki, neler? Çene denen, karşılıklı 'iki duvara' inci gibi sıra sıra dizilmiş 'diş' denen beyaz sedefler. Ortada, 'dil' denen uzunca bir 'et' parçası, yukarıda da 'onun küçüğü!.. iç'deki 'ses telleri', ağızdaki 'tükürük bezleri', 'dil'in üzerindeki 'tad alma' cihazları, kapağında iki yandan 'iki dudak'!.. Ağzın, komple fonksiyonlarını ifâsı için esnek alt ve sabit üst çene!.. Hülâsai Kelâm: *Gıda öğütme makinası, gıdayı faydalı bir halde vücuda sevk vasıtası, solunum yollarının başı, konuşma ve ses cihazı, tad alma mekanizması, ilim-irfan-zikir-tesbih hazinesi, Kalb-ruh ve tüm iç yapının tercümanı, adab-ı muaşeret ve*

*tekellüm vesilesi gibi... Daha nice görevleri, fonksiyonları olan ve her türlü hüzün-keder veya neş'eyi terennüm vasıtası olan 'ağız' denen harika organınızı kim, hangi usta ve mühendis oraya yerleştirdi? Hangi fabrika onu imâl etti? Nereden üretilip de, böyle her insana birer tane monte ediliyor? O kadar hassâs, ölçülü, uyumlu, düzenli, hünerli, harika, eşsiz san'atlı ve komple böyle cihâzı nereden aldınız? O kadar fonksiyonları kim ve hangi merci ona verdi? Kelime kelime ve tatlı tatlı konuşmalarınızı nasıl, neyin ve kimin yardımı ile yapıyorsunuz? Diğer işlerini -vazifelerini ve özelliklerinin bir kısmını da sizler öğrenerek, iyice ve etraflıca düşünün: *Bunun; mukaddes, güç-kudret ve azamet sahibi, ilim-hikmet ve san'at sahibi yaratıcısının yapıcısının kim olduğunu bulun ve ona göre de o şâni yüce 'Mucid'e ve Hâlık'a, bütün zerrâtınızla teslim olun!..**

O endamlı, vücudunuzun iki tarafına sarkmış 'harika' kollarınız, elleriniz ve parmaklarınız... Ve, koca vücudunuzun üzerine monte edildiği ve üzerinde yürüdüğü ve asla dengeyi kaybetmeden 'her türlü hareket sağlayan' *bacaklarınız-ayaklarınız*, az mı önemlidir? Onlara olan ihtiyaçlarınız az mı? O kollarınız olmasa idi, vücudunuzun ihtiyaçlarını nasıl giderir, uzuvlarınıza nasıl yardımcı olur, temizliğinizi nasıl yapar, su ve yemeğinizi nasıl ağzınıza götürür, düşmanlarınıza karşı kendinizi nasıl savunur, yazılarınızı nasıl yazar,

arkadaşlarınızla kol kola nasıl dolaşabilirdiniz?.. Bütün bunları hiç merak edip de düşündünüz mü? Ve bu kadar faydalı bir organa nasıl sahip olduğunuzu hesap ettiniz mi? Acaba, bu kollarınız-elleriniz ve parmaklarınız hangi tezgâh'ın ürettiği ma'mûlâtır? "Madein...! 'Nedir?..' Kaç milyara sipariş verdiniz ve kime sipariş verdiniz? En yakınınız olan annenizin-babanızın böyle bir güçleri ve imkânları var mı?.. O parmaklarınızın 'Yazı, çizim, avuç, yumruk, çekiş, itiş, tutuş ve oynayış...' gibi bir sürü görevlerini, onlara kim öğretti? Bu küçücük et parçaları, bu kadar hünerleri nereden ve hangi öğretmenden öğrendiler? Bunları da, bunlarla birlikte daha sayamadığımız -saymadığımız yönlerini de yavaş yavaş öğrenerek düşünün ve ona göre 'ne kadar da kıymetli, pahalı, antika ve harika organlara sahip olduğunuzu anlayın ve bunları size 'bedava, ücretsiz, hediye' olarak veren *Hakiki San'atkârı, Maliki, Mucidi ve Hâlıkı iyice tanıyın! Ve Ona lâyık olabilmenin de yollarını araştırın!..*

Hele, o güçlü bacaklarınız-ayaklarınız olmasa idi, durumunuz nice olurdu? Bu ihtimâli hiç düşündünüz mü? Bunlar size ne zaman, nasıl ve kimin tarafından takıldı? Bu konu hiç merakınızı celbetti mi? O kadar yük taşıyan ve bir ömür boyu sizin 'vasitanız', hamalınız olan o bacaklarınız ve ayaklarınız hangi fabrikanın imâlâtıdır? Babanız mı, anneniz mi size taktı? Ya onlarınkini kim taktı?... Üstelik

bacaklarınızdaki-ay-alarınızdaki-san'ata ve yapılışlarındaki harikaya dikkat edin!.. Güzellik, uygunluk, esneklik, ölçülü ve ahenklik, aktiflik, komple ve çok yönlülük vs. her nokta-i nazardan, 'Harika' olan bu zarurî organlarınız -Allah korusun- olmasa idi, durumlarınız ne olurdu? Hangi güç, hangi teknoloji size bu 'mükemmel organları', mükemmel fonksiyonlarıyla birlikte verebilirdi?.. İşte; bunları da iyice düşünün, sorun-soruşturun ve araştırın! Ki; *gerçek Sahibinizi, Ustanızı, Mimârınızı, Mâlikinizi, Mucidinizi ve Hâlikinizi* bütün güzellikleriyle, ni'metleriyle, şefkatiyle, rahmetiyle ve cömertliğiyle.. beraber tanıyasınız!.. Ve bu, gerçek 'tanımadan' (ma'rifetten) sonra da, gereken şükran borcunuzu ifâ edesiniz!.. İnşallah.

Evet; çok sevgili ve kıymetli çocuklar! Belki konuyu biraz uzatmış gibi olduk ama, aslında 'kendinizi tanımanız' açısından; *ne kadar kıymetli organların-parçalarının ve ne kadar antikâ, hârika, bahâ biçilmez mâ'mûl lerin ve cevherlerin sahibitaşıyıcısı olduğunuzu* anlamanız ve kendinizin öyle bâsit değersiz derme-çatma bir varlık olmadığınızı bilmeniz noktasından aslâ fûzulî konuşmadık, kanaatindeyim. Zirâ; kişi, kendi değerini tam anlamıyla bilmeli ve öğrenmeli ki, kendini değersiz şeyler karşısında hebâ etmesin ve o kıymetli varlığını boşu boşuna ve fenâ uğruna zayıf etmesin!

Onun için, şunları da araştırmanız ve kendinizi

daha iyi tanımanız çok faydalı olacaktır: Hazım olayı, solunum olayı, kan dolaşımı olayı, kalp olayı, sinir sistemi, *akıl-mantık-zekâ-tefekkür-idrak-şuur-basiret-hâyâl vs..* olayları, *şehvet-kin-nefret-buğz-düşmanlık-gazab..* olayları, *velayet-himaye-şefkat-merhamet-aşk-sevgi-saygı..* olayları, *acı-sızı-hüzün-keder-merak-korku-ümid-endişe-sevinç..* olayları, *gülme-ağlama-unutma-hata-uyku-yakaza-his-heyecan* olayları, *fizikî organların maraz-s ihhat ve faaliyet olayları, ruhî halet-câzibe-dâifâ-vecd-ilham-rüya-istiğrak ve seyr-i süluk* olayları.. ve *Hâkezâ...* o küçük ve basit gibi görünen vücud aleminizde varlıkları, fiilleri-fââliyetleri, te'sirleri ve görevleri her an ve muhtelif cilvelerle- tecellilerle görülen yüzlerce maddî ve ma'nevî cihâzlar, mekânizmalar, organlar ve unsurlar, duygular ve alemler sizleri kaştan başa kuşatmış, sizleri 'çok hârika, çok acâib, çok mükerrem ve ahsen-i takvim' bir varlık hüviyetine getirmiştir. Bundan dolayı insan için 'küçük alem', yani koca kâinatın 'küçültülmüş bir benzeri' ta'birini kullanılmıştır.

Kıymetli muvahhid ve mücâhid çocuklar! O halde, sizin gibi küçücük bir varlığı bu kadar 'mükemmel' organlarla, unsurlarla, cihâzlarla, duyularla-duygularla, makinelere-tezgâhlarla; bu kadar 'hârika' özelliklerle, vâsıflarla, hünerlerle, kabiliyetlerle 'techiz edip donatan' ve 'sınırsız' istek, iştâh, arzu ve ihtiyâçlarınızı sayısız ihsanlarıyla, nimetleriyle, ikramlarıyla, hediye ve

bağışlarıyla' karşılayan ve her şeyi sizin emrinize amâde kılan zât ve güç Kim'dir? Siz, bu kadar Levâzimatı ve techizatı' kendi gücünüzle mi elde ettiniz? Veya, aynen sizin gibi âciz olan başka insanlar mı bunları sizlere verdi? Bunları iyice, bir daha.. bir daha düşünün!.. Meselâ; sâdece yediğiniz yemekleri, içtiğiniz suları 'birkaç gün' dışarı çıkaramazsanız, yani 'Hâzım organları ve yolları denen makinânız-fabrikanız' bozulup hurdaya ayrılrsa, hangi güç bunu size tekrar îade edebilir? O fabrikayı size tekrar kurabilir? Sadece, bu basit gibi gördüğünüz aksa'ma bile, sizin bütün bedeni faaliyetlerinizi ve hayatınızı 'sona' erdirir. Ve; solunum organlarınızın arızâ vererek, Nefes alış-verişinizin kesilmesi, sadece 'bir-iki dakika' bile yaşamanızı imkânsız kılacaktır. Akl'ın, azıcık nurlu fonksiyonunu kaybetmesi, insanların 'aleme maskara' olmasını ve insanlığını kaybetmesini doğuracaktır. Diğerlerini de varın, siz kıyâs edin!..

Ve, ona göre de; *sizlere bu cihazları veren, çalışmalarını sağlayan ve hayatınızın devamını garanti altına alan 'yaratıcınızın'* kim olduğunu ve 'tabiât' denen alemi, insanlara hizmetçi kılano eşsiz rahmet, kudret, azâmet sahibi olan Yaraticının ne kadar Cevvâd (cömert) olduğunu 'yâkînen' anlayın! Ve; ondan sonra da, O'na lâayk 'kul' olabilmeyen yollarını araştırın!..

Etrafınızda gördüğünüz çocukların tümü de aynen sizin gibidir. Siz'den küçük olan bebeklerin 'daha da âciz' olduklarını, sizlerin de bir zamanlar öyle minnâcık bebekler olduğunuzu unutmayın! Bilhassa, 'doğum' denen olaylara bakınız: Dünyamıza yeni yeni (kız-erkek) bebeklerin geldiğini göreceksiniz. İşte, sizler de böyle bir 'doğum' olayı ile, şu dünyamıza teşrif edip bizleri ve dünyamızı şenlendirdiniz. Meselâ; kaç yaşındasınız? Veya, kaç tarihinde doğdunuz? İşte; o tarihler, sizlerin dünyaya geldikleri-doğdukları günlerdir. Peki, o tarihlerden önce nerede idiniz? Yani, faraza yaşınız 12 ise; 13-14 sene önce nerede idiniz? O zaman hangi alemde idiniz? Dünya'da var mı idiniz? Hayır... O halde, dünyaya nasıl geldiniz? Kim sizi çağırdı? Veya kim sizi gönderdi? Yoksa, kafanız esdi de, siz kendi kendinize mi şu dünyaya geldiniz? Annenizin-babanızın burada 'aracı' olmaktan başka ne gibi rolleri var? Çünkü, siz doğmadan önce onlar da sizi aslâ görmemiş, simânızı aslâ tanımıyor, adınızı-şahsiyetinizi-cinsiyetinizi

bilmiyor; ne ve nasıl olacağını aslâ idrâk edemiyor ve siz bu hâlette iken, işte, dünyamıza geliyorsunuz!.. Nitekim, anneleriniz-babalarınız ve tüm insanlar da aynen sizin gibi dünya'ya gelmişlerdi. Onların da heberleri kendilerinden ve başkalarından aslâ yoktu. Meselâ, annenizin-babanızın yaşları kaç? 40 veya 50 diyelim. İşte, onlar da o zaman ayrı bir 'doğum' olayı ile minnâcık birer bebek olarak dünyaya geldiler, daha sonra sizler gibi çocuklar olmaya ve kocamaya başladılar;.. sizler de gittikçe büyüyecek ve yaşlanacaksınız, ya!.. O halde; anneniz - babanız da kendi doğumlarından

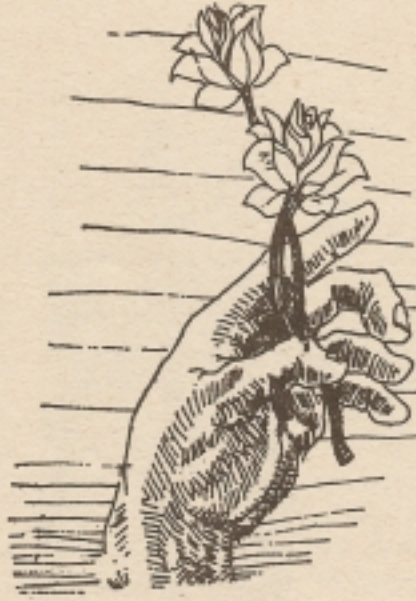
(meselâ, 40veya 50 yıldan) önce dünya'da yoklardı ve henüz ne adları, ne kimlikleri, ne tipleri ve cisimleri mevcut değildi. Demek; bütün insanlar da, sizler gibi;.. önce, 'Yok'dan var edilmiş, yaratılmış; çeşitli faydalı ve gerekli olan organlarla-cihazlarla.. donatılarak dünyaya gönderilmiş ve yavaş yavaş büyütülerek-büyümesi sağlanarak hayat sahnesine 'imtihân' için bırakılmıştır' Şu halde, sizleri ve bizleri yaratan 'yaratıcı', sizin gibi tüm çocukları da, bebekleri de, -annelerimiz - babalarımız dahil, diğer insanları da, tüm her şeyi de 'yok'dan yaratmış' ve mükemmel organlarla donatmış, her türlü arzu-istek ve ihtiyaçlarını karşılamıştır... Bu kadar hârika yaratılışın, eşsiz san'âtın, sonsuz levâzimatın ve hassâs-dâkik fââliyetin bâsit ve âciz (kendileri de yaratık olan) varlıklar tarafından veya 'tesâdüfen' (kendiliğinden) olması, oluşması, yaratılması ve yapılması mümkün müdür? Buna dört ayaklı yaratıklar bile 'zerre kadar' imkân ve ihtimâl vermez, veremez!..

Çok kıymetli, akıllı, mücâhid çocuklar! Bir de; dışarıya, tabiat ve alem denen varlıklara göz gezdirin de sizin, bizim ve bütün herşeyin 'mutlak yaratıcısı'nın kuvvetini, kudretini, hikmetini ve san'atını görün!.. Tabiât dediğiniz, soğuk-sıcak-yaş-kuru-işık-karanlık-hava-toprak-ateş-su-canlı ve cansız şu varlıklar ve bunlar 'arasındaki ilgi, ilişki, etki ve tepki olaylarıdır. Bunların hepsi baştan başa 'yaratılmış' varlıklar ve unsurlardır. Ve hepsi de, 'insan

denilen varlığa, yani sizlere ve bizlere 'hizmetçi-yardımcı' olmaları gâyesiyle 'Yüce Yaratıcı' tarafından yaratılmış ve insan hayatına 'faydalı' unsurlar haline getirilmiştir. Koca güneş, itaatkâr bir me'mur gibi her gün bizler ve sizler için doğmakta, ısı'sı ve ışığı ile dünyamızı aydınlatmakta; bizler için gerekli olan 'tahılları, sebzeleri, meyveleri vs. Gıdaları' pişirip kızartmakta, "Yüce Yaratıcı'nın emriyle onları 'faydalı gıdalar' haline getirmektedir. Hava, sizlerin-bizlerin tenfüsü için var edilmiş, en gerekli o olduğu halde; dünya'da 'en bol' miktarda bulunan basit bir şey hâline getirilmiştir. Yine, en gerekli olan 'su', dünyanın en çok 'bol' olan ni'metlerindedir. Bunların 'oluşumları' çok garib ve çok hârika'dır; yavaş yavaş büyüdükçe bütün bunları geniş şekilde öğrenme imkânlarınız olacak ve hayretleriniz daha da çok artacaktır!..

Şu yeşillikler; şu güller-çiçekler; rengârenk ve değişik lezzette binlerce meyve-sebze türleri; şu cıvı cıvı ötüşen bülbüller ve muhtelif kuşlar; şakırdayan yağmurlar, çağlayan sular; heybetli göller-nehirler ve denizler ve onların içerisinde yaşayan binler çeşit balıklar-varlıklar; meleyen kuzular; süt çeşmeleri ve et-yağ deposu halinde olan davarlar-sığırlar; dik ve yalçın dağlar; mütevâzi ovalar.. hülâsa 'görünen ne varsa' her şey, sadece sizlere, yani insanlara 'hizmet, ikram, ihsan' edilmesi içindir...

İşte; çok kıymetli, aziz çocuklar! Sözü epeyce

uzatmış olduk..tââ ki; sizlerin ne kadar 'kıymetli' bir varlık olduğunuzu ve sizlere 'ne kadar değer verildiğini' bilip anlayasınız ve böylece 'gerçek kimliğinizi ve şahsiyetinizi, yani kendinizi tanıyasınız!.. Ve sizler gibi 'âciz' yaratıklar olan diğer insanlara karşı 'aşâğılık kompleksi'ne kapılarak 'kuluşak' olmaya heveslenmeyesiniz!.. 'Yüce Yaratıcı'ya karşı da 'nankörlük' edip gaflet-cehâlet ve isyân içerisinde olmayasınız!..

İnsanı insan eden faktörler, ancak bu 'şuur, ilim, marifet, ubudiyet ve teslimiyet'ir... Evet; O, yüce 'Allah'dır ki; bizleri, sizleri ve bütün varlıkları 'yok'dan varetmiştir'. O Allah'dır ki, sizleri-bizleri ve bütün insanları, 'hârika' ve mucize bir varlık olarak yaratmış; maddî ve manevî binlerce 'dakik-hassâs ve eşsiz' organlarla, duygularla, cihazlarla ve unsurlarla 'teçiz' etmiş ve bezemiş ve insanı 'Ahsen-i takvîm' ve 'küçük bir alem' hüviyetine getirmiştir. Koca kâinatı ve içindeki milyonlar varlıkları,

sadece insanın istifâdesine ve temâşasına sunan Allah-u Teâlâ; 'Rab, ilâh, Hâlık, Ma'bud, Hakim, Kadir ve Alim...' olarak 'insanların sadece kendisine ibâdet etmelerini' emretmiştir. İşte; Allah-u Teâlâ'nın bu kadar nimetlerine, ihsanlarına ve iyiliklerine karşı yapılacak tek şey: İman-amel ve teslimiyeti içerisinde alan, 'ubudiyettir, yani sadece Allah-u Teâlâ'ya gerçek anlamda 'kul' olmak ve tüm yönleriyle 'mutlak itâât' etmektir...

Bunca nimetleriyle bizleri şereflelendiren ve bizlere 'varlık' bahşeden, annelerimiz - babalarımız-kardeşlerimiz-yakınlarımız dahil, tüm insanları yok'dan var eden, sayısız istek-arzu ve ihtiyaçlarımızı bol bol karşılayan ve bu amaçla koca kâinatı tezyin ederek şenlendiren Yüce Rabbimize karşı 'ubudiyet' (kulluk) görevlerimizi, gelecek sayılarımızda peyder pey ve sizleri fazla yormayacak derecede bildirmeğe-göstermeğe gayret sarfedecek ve bu konuda siz kahraman kıymetli çocuklara yardımcı olmağa çalışacağız, inşaallah...

Hizbullah Hakverdi 'nin, iştirak ettiği" 1989 yılı Uluslararası

"İslâmî Düşünceler Kongresi" ne sunduğu

"İki Tebliğ" den -şimdilik- birinin metnini veriyoruz:

İSLÂM AÇISINDAN DA'VETİN VE TEBLİĞÂTIN (KISACA) ÖNEMİ VE HEDEFLERİ

Bismillahirrahmanirrahim.

Hâlık-ı arz ve Semâvât olan Yüce Rabbimiz'e (C.C) nihâyetsiz hamd-ü senâlarımızı; Yüce Resûle (ASM) ve kardeşleri olan Enbiya'ya (AS), tâhir Ehl-i Beytine, pâk Ezvâcına, hayırlı Eshâbına, sadık izleyicilerine, asırmızın İmamına ve Hizbullah ordusuna sayısız salât ve selâmlarımızı sunar, hepimizi hürmetle ve muhabbetle selâmlarım...

Bilindiği gibi, İslâm, fıtrât-ı insaniyeyi terennüm eden din-i İlahî'nin ünvanıdır. Onun için insan fıtrâtı, İslâm'ın muhatap alanıdır. İnsan ise; maddî ve manevî muhtelif his ve uzuvlarla mücehhez olduğundan dolayı komple, çok yönlü bir varlıktır. Bütün kainatın bir misal-i musağğarı mahiyetinde olan insan, kendi fıtrâtı olan İslâm üzere yaratılmış, lâkin değişik dahilî ve haricî faktörler tarafından bu ilahi fıtrattan, yani İslâm'dan çıkarılması için, hedef alınmıştır.

Bünyesindeki dahilî-enfûsî za'riyetlerin etkisiyle büyük sapmalara, yani "Sırat-ı Müstakim" olan İslâm'dan çıkmalara maruz kalan insanın tebliğ'e ve irşâda, yani üzerine yaratıldığı fıtrâta davet edilmeğe ihtiyacı vardır. İşte bu ihtiyaçtandır ki, *Hallâk-ı Alem* olan Allah-u Teâlâ Resûl ve Nebilerden *Mübelleğler* göndermiştir.

İşte; bu ilâhî görevi üstlenerek gelen peygamberler, bđhusus son Nebi Yüce Resûlullah (s.a.v) efendimiz, insanları süreklî tebliğlerle eğitmiş, yontmuş ve aslî hüviyetine, yani gerçek insanlığına kavuşturmuştur. Zaten, tebliğ-i Şeriât, Peygamberlerin -ma'lum- beş sıfatlarından biridir. Tebliğ şâyesindedir ki insanlar, gerçek insanlıklarını idrak edebilmiş; fıtrî (İslâmî) karakterlerini koruyabilmişlerdir, tebliğ ve da'vet ile; insanlar vahşetten, dehşetten, daldâletten kurtulmuş, gerçek huzura, nura ve saadete kavuşmuştur.

Bütün peygamberlerin tarihi-siyerî iyice tetkik edilirse, görülecektir ki; Tevhidî çizgiden çıkmış insan topluluklarını o yüce peygamberler ancak tebliğ ile islah etmiş, fıtrât dini olan İslâm dinine sokabilmiştir. Böylece, yani; tebliğle, istikametten çıkmış; nefis, hevâ, heves ve İblis'in tuzâğına düşmüş insan toplumu yeni baştan Tevhidî bir ta'lim, tedris ve eğitimle ideal bir toplum seviyesine ulaşmıştır.

Bütün da'ffer ve tebliğciler bu uğurda ezâ, cefâ ve işkencelere giriftâr olmuş; ama ilâhî mesâjı insanlara ulaştırmaktan ve "İslâmî bir toplum" oluşturmaktan asla geri kalmamışlardır. İslâm'ın gerçek ve cihan-şumul tebliğatı adeta; "*Fıtrat Tezâbbu*" hâline gelmiş, Hak cephesinin mensuplarını ve Hizbullah ordusunu vücuda getirmiştir...

Bu ilâhî tebliğ olmamış olsaydı; Şeytan'ın, şeytanî güçlerin,

nefis, hevâ, heves ve şehvî hislerin galebe çalmasıyla, insanlık istikameti şaşırarak, cehennemî uçurumlara yuvarlanacaktı... Çünkü; o zaman imanla küfür, hidâyetle dalâlet, nurla zulûmât, hakla bîtil, adâletle zulüm karışacak; bir vahşetgâh haline gelecek olan bu sahrayı dünyada insanlık boğulup gidecek ve böyle bir insanlık, havattan gerçek zevk ve lezzeti alamayacak, hayat kendisi için bir zehir haline gelecek, hatta hayvanlığa gıpta edecekti...

Böyle bir toplumda, haktan ve adaletin ikamesi mümkün olmadığı gibi; fırsat kollayan şeytanî güçlerin mutlak hakimiyeti müşâhede edilecek; insanlık, Allah'a kulluk'dan çıkarılıp kullara ve değişik isim ve rol'deki put ve tağutlara kul haline getirilmiş olacaktır.

Tebliğ bu derece önemli olduğu için, Allah-u Teâlâ, Peygamberlerini "Ancak Tebliğ" amacıyla gönderdiğini Kitab-ı Kerim'in'de beyan buyurmuş; İ'lâm, inzâr, ta'lim ve teşbirlerle insanların fıtrat çizgisine çekilmesini ve bu hususta çaba sarfedilmesini emretmiştir. Böylece; tebliğ neticesinde oluşacak "*Ümmet*" ve Hizbullahi Cemaat, Allah'ın dininin yeryüzünün tümüne hakim kılınması görevini üstlenmiş olacaktır. Şu halde; Tebliğ, fıtrat dinini (İslâm'ı) ferdf ve içtimâî hayata hakim kılınmasını istihdâf etmiş olmaktadır. Fikrî-kültürel unkalâb da diyebileceğimiz tebliğ, nihayet fiilî "Cihan-şumul bir İslâm İnkılabı"nı netice verecektir. Evet; mutlak Adaletin ve Hakkın yeryüzüne hakimiyetini ifade eden bu ilâhî inkılab, ancak *Tebliğ* sayesinde gerçekleşebilir. Ve; gerçekleşmiştir...

Çünkü; İslâmî tebliğ ile *Hak* (İslâm-Kur'an) müşahhas bir güç ve kudret, İslâmî bir devlet ve hükümet hüviyetine getirilince; işte o zaman *Bâtil* tamamen yok olup gidecek, gerçek İlahî Adalet tahakkuk edecektir. Aksi takdirde, bâtilin zevâl bulması mümkün değildir. İslâmî tebliğ, Asr-ı Saadette ve günümüz İslâm İnkılabı bölgesinde, nihâî hedef olan Rıza-i İlahî'nin vesilesi durumunda olan İslâmî Devlet ve hükümeti netice verdiği için, o mekân ve zamanlarda *bâtil* tamamen zâil olmuş; tebliğ'in "Devlet-Hükümet" haline gelmediği bölgelerde (tarihin tüm devirlerinde ve günümüzde) ise, Bâtil zâil olmamış, hatta hakimiyetinden idârî, mülkî ve fiilî bir şey kaybetmemiştir...

"De ki: *Hak geldi, Bâtil yok olup gitti; güphe yok ki bâtil zaten yok olur gider.*" (İsra Suresi:81) Ayet-i Kerime'sini, bundan (İslâmî Hükümet'ten) tecrid edilmiş halde ele alırsak, göreceğiz ki Hak olan Kur'an, lafzî olarak yeryüzünün tümünde mevcut olduğu halde, o bölgelerde bâtil'lar siyasî, idarî, içtimâî, iktisadî, hukukî vs.. hususlarda yok olup gitmemiş, üstelik *İnsanlar ve Müslümanlar* üzerine hakimiyet ve otorite karmıştır. Ve yine; İsrâ Suresi 82. ayetinde

Hizbullah HAKVERDİ kardeşimizin iştirak ettiği "İslâmî Düşünce Kongresi"nden bir sahneler...

"Kur'an'ın mü'minler için şifa ve zalimlere de Hüsrân artırıcı" olduğu belirtildiği halde; İslâmî hükümetin bulunmadığı bölgelerdeki bol bol Kur'an okuyan insanlar, hâlâ (kalbî, ruhl, ma'nevî) hasta olarak yaşamakta; bu hususlarda Kur'an-ı Kerim onlara şifa olmamaktadır.

İşte; bu konuyu mezkur ayetlerden önceki ayet (İsra:80) açıklığa kavuşturmuştur. Zira: "Ve, de ki: Ya Rabbi! Beni gireceğim yere gerçek olarak girdir; çıkacağım yerden gerçek olarak çıkar ve katından bana Yardımcı bir Kudret, Kuvvet ver." Ayetinde geçen "Sultânün Nasîr" cümlesini müfessirler ve lügatçılar, özellikle Firuzâbâdî "kuvvet, kudret" yani devlet ve hükümet anlamına geldiğini söylemişlerdir. Zaten ayetin, sıyakı olan "Bâtıl'ın" zâil olması ve "Kur'an'ın mü'minler için şifa olması ve zalimlerin hüsrânlarını artırması" da bunu göstermekte; İslâm tarihi ve günümüz İslâm âleminin manzarası ve müslümanların durumu da konuyu isbât etmektedir...

Evet; putkuran Hz. İbrahim (A.S.M) eline baltayı (kuvveti) alıp putların tepesine indirmediği putlar (batallar) yıkılmamış; Yüce Resûl Hz. Muhammed (A.S.M.) Ka'be'yi putlardan temizlemeyi, insanları bâtıl yönetimler, tağutların egemenliğinden kurtarmayı hedef edindiği, bu hususta on küsur yıl gayret sarfettiği halde; ancak tebliğâtı (müessesem bir güç ve hükümet) hâline gelince; bâtıl yok olup gitmiş; Feth-i Mekke esnasında mübarek asasıyla dürttüğü putları "Hak geldi, batıl zâil oldu!" diye, diye düşürüp parçalamış ve onların sembolize ettiği tağutî düzenleri tar-u mar etmiştir.

Bu konuya Al-i İmran Suresi'nin 102 ve 103. Ayet-i Kerimelerinin ışığı altında bakarsak, yine aynı netice çıkacaktır. Zira, "Ey iman edenler, Allah'dan hakkıyla sakının ve ancak müslüman olarak can verin" Ayetinde "Müslüman olarak ölmek istenmekte, müslüman olarak nasıl ölüneceği cevabı da müteakip ayette verilmektedir:

"Hepiniz birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın; firkalara ayrılmayın..." Ayetinde geçen "Cema'dün" lâfzı, tefsirlerde "Müctemid" haline gelmiş ve kurumlaşmış toplum; yani İmamlı toplum, cemaat, Devlet ve Hükümet olmuş güç, iktidar anlamlarına gelmektedir. Ki; Müslüman olarak ölebilmeyen "Tağlib" tarihiyle ancak İslâmî devletin idaresi altında yaşayabilmekle mümkün olabileceği, böylece anlaşılmalıdır...

Zirâ, zehirli bir hava'da-atmosferde yaşamağa mahkûm kalmış insanların hayatları, nasıl ki salim-sıhhatli bir hayat olmaktan uzak olacağı riya'z bir gerçek ise; ma'nevî zehir hükmünde olan kâfir ve tağutî; yani Gayr-i İslâmî düzenlerin içerisinde yaşayan-yşamağa mahkûm bulunan insanların- müslümanların da gerçek bir İslâmî hayat yaşamaları ve sıhhatli, gerçek bir İslâm'la can vermeleri çok zor ve gayet müşkil olarak görülmektedir. İstisnaların kâideyi bozmayacağı, sadece terhib ve tahzîr nokta-i nazarında mes'eleye bakarak; İslâmî tebliğâtımızı; İslâm'ın devlet ve hükümet olarak (İslâm topraklarının tümünde) tecelli etmesine; gerçekleşmiş bulunan Cihan-şumul İslâm İnkılabının ve Hükümet-i İslâmîyenin de, kat'iyyen tebliğâtına ve hıfz-u siyânetine yönelik olmalıdır...Vesela.

DAVET

**İNSANLIĞIN KANINI İÇEREK BESLENEN
"ŞEYTAN ÜÇGENİ" EMPERYALİSTLERİN
SONU GELECEKTİR!...**